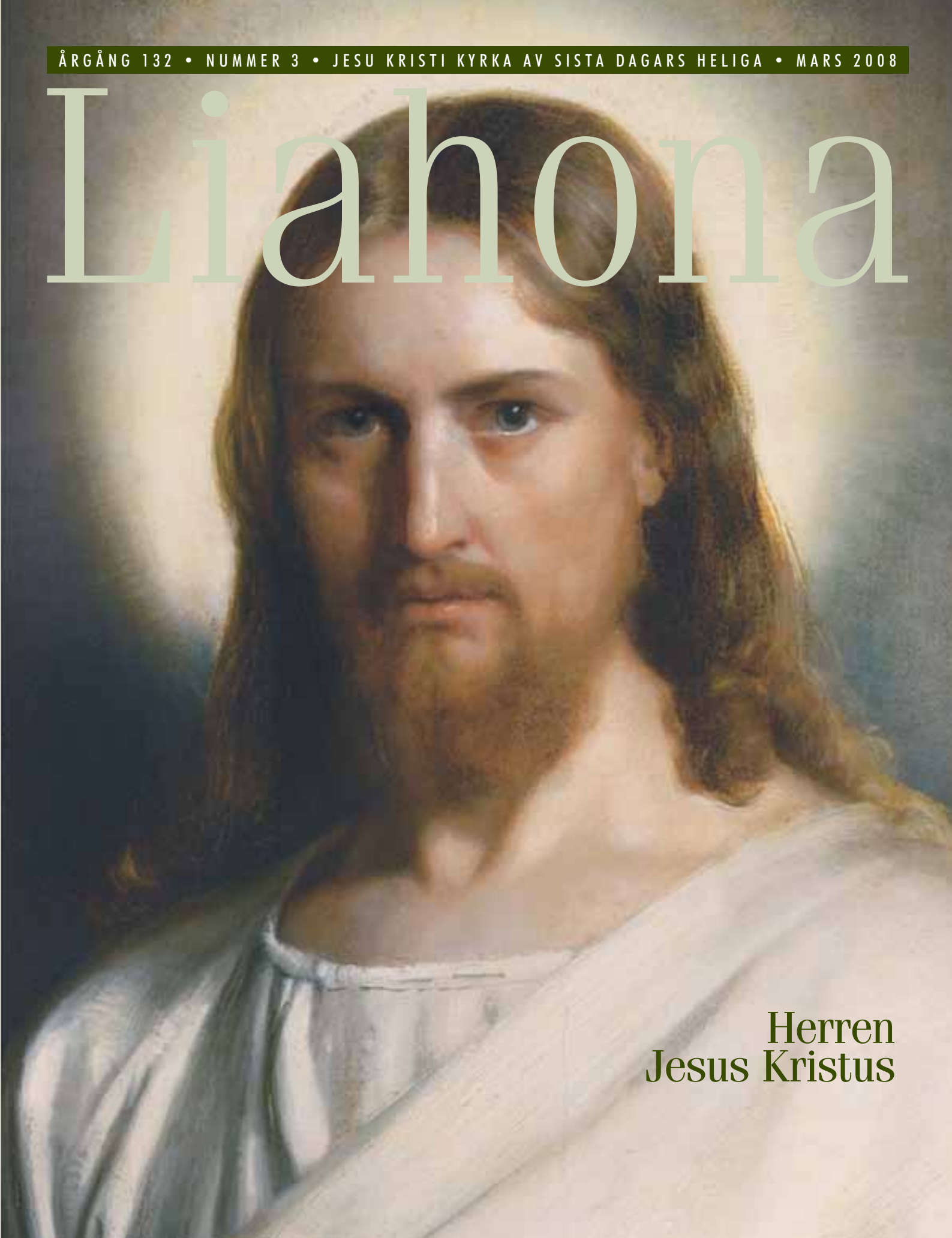

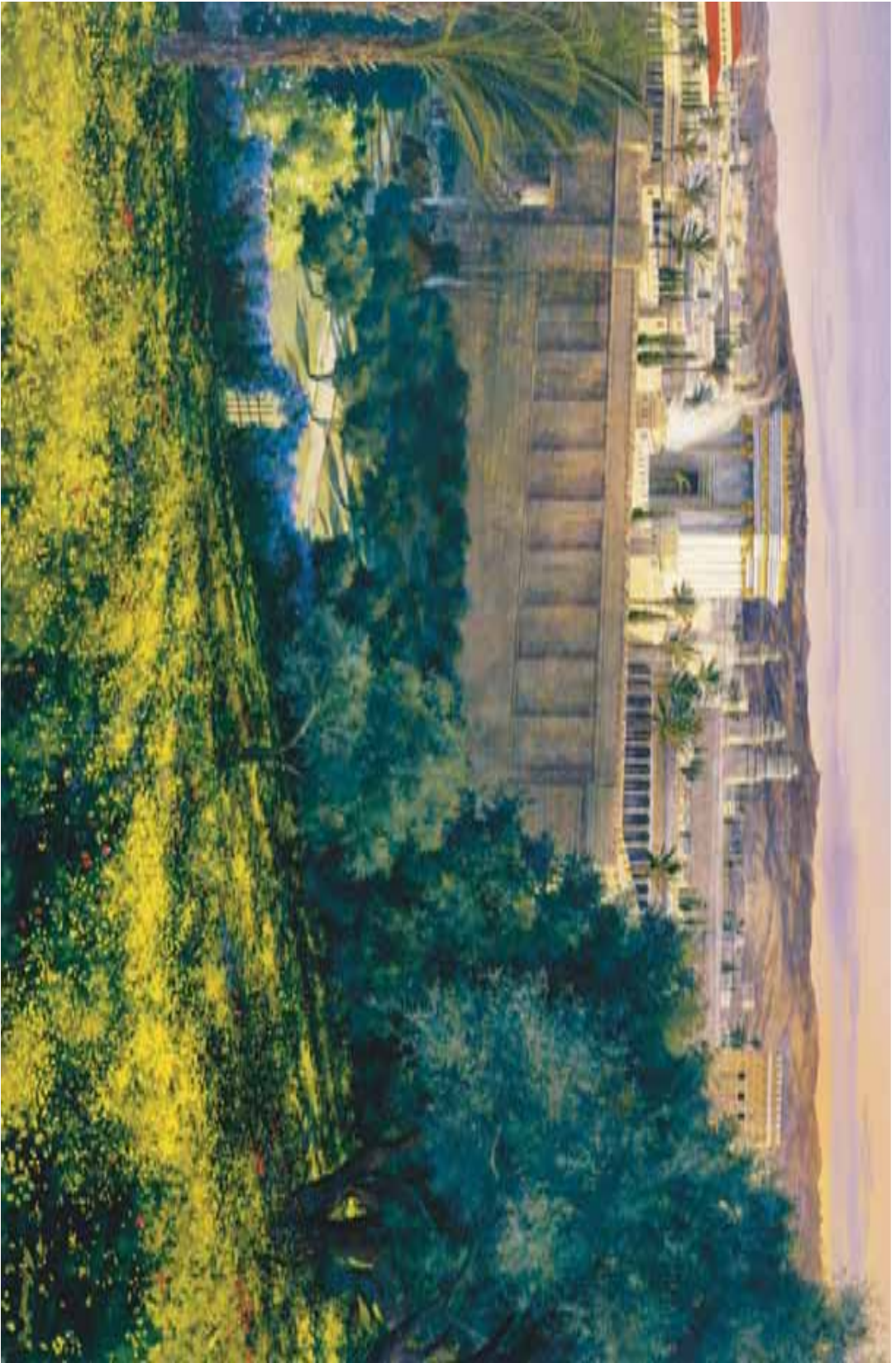
ÅRGÅNG 132 • NUMMER 3 • JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • MARS 2008

Liahona

Herren
Jesus Kristus

MED TILLSTÅND AV MR OCH MRS BLAKE RONEY

Min Faders hus, av Al Rounds

Så bär skulle utsikten över templet och Antoniafortet sett ut från Getsemans örtagård omkring 33 e Kr. Här ser vi murarna runt gamla Jerusalem och bergsslutningen som är täckt av vildblommor och olivträd.

VÄLKOMMEN TILL DETTA SPECIELLA NUMMER

När du läser i skrifterna om Jesu Kristi liv och verksamhet inser du hur mycket han exemplifierade kärlek. Han botade och välsignade. Han såg bortom mänskliga svagheter och såg till hjärtat – han erbjöd bopp, läkedom och förlåtelse genom sin verksamhet, sina lärdomar och sitt stora försoningsoffer.

Denne Frälsare, Guds Son, lever. Han känner vårt hjärta och älskar oss. Han känner medlidande med och vill välsigna oss. Detta är denna tidnings budskap.

Du finner det i de levande profeternas och apostlarnas ord när de undervisar om vem Kristus är och vad han erbjuder oss. Och du finner det i vittnesbörden från vanliga människor vars liv har välsignats när de har tackat ja till Kristi inbjudan att komma till honom, lära av honom och följa honom.

Vi inbjuder dig att studera dessa budskap med en bön i hjärtat. Ta dem till dig och låt andra ta del av dem.

– Redaktörerna

PÅ OMSLAGET

Framsida: Detalj från *Kristus med pojke*, av Carl Heinrich Bloch.
Baksida: Fotografi av lilja, Matthew Reier.

BUDSKAP

BUDSKAP FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

4 Vi vittnar om Jesus Kristus

GORDON B HINCKLEY

Oavsett vad som händer i framtiden kommer världens Återlösare, Guds Son, att stå kvar, säkert och stadigt.

BESÖKSLÄRARNAS BUDSKAP

Välj ut och använd den artikel som bäst uppfyller behoven hos dem ni besöker.

ARTIKLAR

8 Han lever! Nutida profeters vittnesbörd

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas 15 profeter har alla vittnat om Frälsaren.

12 Vem är Jesus Kristus?

BOYD K PACKER

Han är vår Herre, vår Återlösare, vår förespråkare hos Fadern. Han friköpte oss med sitt blod.

20 "Jag är vägen"

DAVID A EDWARDS

Livets bröd. Världens ljus. Den samma vinstocken. Den gode herden. När Jesus sade "Jag är" undervisade han oss om vem han var och vad han gör för oss.

24 Tro på Jesus Kristus

RUSSELL M NELSON

Tro på Jesus Kristus ger inte bara välsignelser i det här livet utan är av största vikt för vår eviga frälsning och upphöjelse.

31 Emilios tro

RAMON RAMIREZ

Emilio blev sämre för var dag som gick och läkarna visste inte hur de skulle hjälpa honom. Men det var den unge mannens tro på Frälsaren som avgjorde det hela.

32 Jesu Kristi försoning

JEFFREY R HOLLAND

Försoningen som den enfödde Sonen i köttet genomförde är den avgörande grund varpå alla kristna lärdomar vilar och det största uttrycket för gudomlig kärlek som denna värld någonsin mottagit.

39 Försoningens verkningar

ANONYM

När Alex var som mest nedstämd kom han ibåg att han alltid kunde be Herren om hjälp.

42 Den levande Kristus: Vittnesbörd av apostlarna i Jesu Kristi kyrka av Sista Dagars Heliga

Ord av nutida apostlar; med konstverk som skildrar Frälsarens liv och verksamhet.

48 Kom till Kristus

HENRY B EYRING

Kom till Kristus är den viktigaste inbjudan du någonsin kan ge någon annan, den viktigaste inbjudan någon kan tacka ja till.

53 Var jag frälst?

CHARLOTTE GOODMAN McEWAN

När jag uppmanades att acceptera Kristus som min Frälsare visste jag inte vad jag skulle göra. Det var först senare som jag insåg att jag redan hade accepterat honom.

54 Vi tror

Vad tror sista dagars heliga om Jesus Kristus?

58 Bli ett vittne om Kristus

D TODD CHRISTOFFERSON

Vi kan aktivt hjälpa andra, särskilt våra barn, att komma till Kristus.

64 Dyrkan genom psalmerna

Genom att sjunga psalmerna kan vi uttrycka tack-sambet och pris, lära oss om Frälsarens återställda evangelium, minnas hans försoning och förplikta oss att följa honom.

68 Tydliga och dyrbara sanningar

Lärdomar om Frälsaren, med motsvarande lärdomar från Bibeln och från nutida profeter och skrifter.

För att läsa mer om Frälsaren

och se material från den här utgåvan på Internet på många språk, går du till www.lds.org.

HUR DU KAN ANVÄNDA DET HÄR NUMRET

Förstå Jesu Kristi titlar. Jesus har många olika namn i skrifterna. Några av dem tas upp i det här numret. Hur har du känt hans kärlek till följd av att du fått veta hans namn och förstår vad vart och ett betyder i ditt liv?

Vitna om Frälsaren. När du har läst "Bli ett vittne om Kristus" (s 58) kan du fundera över vad du kan göra – och gör – för att stå som hans vittne. Hur stärker detta din tro?

Undervisning och inläring av evangeliet. I Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga finns många resurser för undervisning av evangeliet hemma och i kyrkan. För mer information, gå till www.ldsacatalog.com eller kontakta ditt lokala distributionscenter.

AVDELNINGAR

74 Affisch

75 Sista dagars heliga berättar *Vittnesbörd om att känna bopp genom Jesu Kristi löften.*

80 Försöker likna Jesus *Upplevelser barn har haft av att följa Frälsarens exempel.*

EVANGELIEÄMNINGEN I DETTA NUMMER

Apostlar, 42	Rädda, 75
Dop, 39, 48, 53	Sakramentet, 39
Döden, 75	Skapelsen, 12, 24
Fallet, 32	Skrifterna, 54, 68
Förbund, 48	Smith, Joseph, 54, 68
Försoningen, 12, 32, 39, 64	Tacksamhet, 64
Handlingsfrihet, 12	Tjänande, 75, 80
Jesu Kristi exempel, 48, 58, 68, 74, 80	Uppståndelse, 32, 54
Jesu Kristi nåd, 32, 53, 68, 54, 68	Vittnesbörd, 4, 8, 20, 42, 58
Jesu Kristi titlar, 4, 12, 20, 42, 68	Ödmjukhet, 12
Jesus Kristus, tro på, 4, 8, 24, 31, 48, 54, 68, 74, 75	Gå till www.lds.org för att läsa mer om Frälsaren och se material från det här numret på Internet på många språk.
Lycka, 48	
Lydnad, 58, 64	
Läkeedom, 31	
Missionärsarbete, 58, 80	
Musik, 64, 75	
Offer, 32	
Omvändelse, 12, 39, 48	
Profeter, 8, 68	
Påsk, 75	

Mars 2008 • Årgång 132 • Nummer 3
LIAHONA 02283 180

Officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, Henry B Eyring

De tolv apostlarnas kворum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, Dieter F Uchtdorf, David A Bednar,
Quentin L Cook

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Gary J Coleman, Yoshihiko Kikuchi,
Gerald N Lund, W Douglas Shumway

Verkställande direktör: David L Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Seniorredaktör: Larry Hiller

Grafisk chef: Allan R Layborg

Redaktionschef: R Val Johnson

Biträdande redaktionschef: Jenifer L Greenwood

Medredaktörer: Ryan Carr, Adam C Olson

Biträdande redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: Christy Banz, Linda Stahle Cooper,
David A Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten,
Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R Morris, Sally J
Odekir, Judith M Paller, Vivian Paulsen, Joshua J. Perkey,
Kimberly Reid, Richard M Romney, Don L Searle, Janet
Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Chefssekreterare: Laurel Teuscher

Marknadschef: Larry Hiller

Grafisk chef: M M Kawasaki

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Howard G Brown, Julie Burdett, Thomas S
Child, Reginald J Christensen, Kathleen Howard, Eric P
Johnsen, Denise Kirby, Ginny J Nilson, Randall J Pixton

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Randy J Benson

Översättning: Claes-Göran Edlund

Ansvarig utgivare för Kyrkonytt: Gösta Kärlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret.
Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388. Priset för en
heltårsprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms och porto)
och betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska,
fijianska, finska, franska, grekiska, haitiska, hindi, holländ-
ska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, kambod-
janska, kinesiska, kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska,
litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, singale-
siska, slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil,
telugu, thailändska, tjeckiska, tonganska, tyska, ukrainska,
ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer
varierar för olika språk.)

© 2008 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt
bruk, som inte är kommersiellt, i kyrkan eller hemmet. Visuellt
material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill
konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på "Languages".

For Readers in the United States and Canada:

March 2008 Vol. 132 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to
Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Vi vittnar om Jesus Kristus

Han är det centrala i vår dyrkan. Han är Herren som ska komma tillbaka för att regera på jorden. Han är vår Kung, vår Herre, vår Mästare, den levande Kristus, som står på sin Faders högra sida.

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

För drygt 2 000 år sedan föddes mänsklighetens Återlösare i Betlehem i Judéen. Medan han ännu var ett spädbarn fördes han till templet i Jerusalem. Där hörde Maria och Josef de underbara profetior som uttalades av Simeon och Hanna om det lilla barn som var ämnat att bli världens Frälsare.

Han tillbringade en stor del av sin barndom i Nasaret i Galiléen, och när han var 12 år gammal fördes han åter till templet. Maria och Josef fann honom där han satt och samtalade med lärda män, "och de lyssnade på honom och ställde frågor". (JST Luke 2:46)

Jesus blev ung man och "växte till i vishet, i ålder och välbehag inför Gud och människor". (Luk 2:52) Han döptes av Johannes i floden Jordan för att "uppfylla all rättfärdighet". (Matt 3:15) Han fastade i 40 dagar och nätter och stod emot Satans frestelser innan han påbörjade sin verksamhet bland folket. Han gick då omkring och undervisade, botade och välsignade.

Den store Jehova

Jesus var verkligen Gamla testamentets store Jehova. Han lämnade sin Faders himmelska salar och kom villigt ner till jorden som ett spädbarn som föddes i de ringaste av omständigheter. Hans födelse förutsades århundraden tidigare av Jesaja, som profetiskt förkunnade: "Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste." (Jes 9:6)

Denne Jesus Kristus, som vi högtidligt vittnar om är, som Johannes Uppenbararen förkunnade, "det trovärdiga vittnet, den förstfödde från de döda och härskaren över jordens kungar". Han "älskar oss och har friköpt oss från våra synder med sitt blod och ... har gjort oss till ett konungadöme, till präster åt sin Gud och Fader, honom tillhör äran och makten i evigheternas evigheter". (Upp 1:5-6)

Världens Frälsare

Han var och är den Allsmäktiges Son. Han var den enda fullkomliga människa som

Han fastade
i 40 dagar
och nätter
och stod emot Satans
frestelser innan
han påbörjade sin
verksamhet bland
folket. Han gick då
ut och undervisade,
botade och välsig-
nade människor.
Ingen kan till fullo
förstå hans livs
storslagenhet,
den majestätiska
storheten i hans
död, omfattningen
av hans gåva till
mänskligheten.

vandrat på jorden. Han botade sjuka och gjorde så att lama kunde gå, blinda se, döva höra. Han uppväckte döda. Ändå tillät han att hans eget liv togs i en försoningsgärning, något vars betydelse ligger bortom vår fattningsförmåga.

Lukas skrev att hans ångest var så stor att "hans svett blev som blodsdroppar, som föll ner på jorden" (Luk 22:44), en fysisk manifestering som bekräftas i Mormons bok och i Läran och förbunden. (Se Mosiah 3:7; L&F 19:18.) Lidandet i Getsemane och på Golgatas kors, bara några hundra meter från Getsemane, innebar både fysiska och andliga

"frestelser ... smärta, hunger, törst och trötthet, ja, mera än någon människa kan utstå utan att dö därav", sade kung Benjamin. (Mosiah 3:7)

Efter pinan i Getsemane kom hans arrestering, hans rättegångar, hans dom, och sedan den outhärliga smärtan i hans död på korset, åtföljt av hans begravning i Josefs grav och den triumferande uppståndelsen. Han, det oansenliga barnet från Betlehem som för två årtusenden sedan vandrade längs det heliga landets dammiga vägar, blev den Allsmäktige, konungarnas Konung, den som gav frälsning åt alla. Ingen kan till fullo

förstå hans livs storslagenhet, den majestätiska storheten i hans död, omfattningen av hans gåva till mänskligheten. Vi instämmer med officeren som efter hans död sade följande: "Den mannen var verkligen Guds Son." (Mark 15:39)

Vår levande Herre

Sådan är vittnesbördet i Bibeln, den gamla världens testamente. Och det finns en annan röst, ett testamente från den nya världen, Mormons bok. Där presenterar Fadern sin uppståndne Son och förkunnar: "Sen min älskade Son, i vilken jag har funnit behag, i vilken jag har härliggjort mitt namn!" (3 Nephi 11:7) Denna gudomliga presentation inleder redogörelsen av vår Frälsares verksamhet bland några av hans "andra får" (Joh 10:16) efter sin himmelsfärd från Jerusalem. Mormons boks budskap handlar till stor del om Jesu Kristi gudomlighet och om de eviga välsignelser som kan komma alla Guds söner och döttrar till del genom hans återlösande kärlek. Här är några ord från en av Mormons boks profeter:

"Ty vi arbeta flitigt med att skriva för att förmå våra barn och likaledes våra bröder att tro på Kristus och låta försona sig med Gud, ty vi veta, att trots allt vad vi förmå göra, så är det dock av nåd vi äro frälsta ...

Vi tala om Kristus, vi fröjda oss i Kristus, vi predika om Kristus, vi profetera om Kristus och vi skriva i överensstämmelse med våra profetior, på det våra barn må veta på vilken källa de måste rikta sina blickar för att få förlåtelse för sina synder." (2 Nephi 25:23, 26)

Därtill kommer alla nutida profeters förkunnelse: "Nu, efter de många vittnesbörd, som äro avgivna om honom, är detta det sista vittnesbördet, vilket vi giva om honom: Han lever." (L&F 76:22) I Läran och förbunden vittnar han själv otvetydigt om sin gudomliga roll: "Jag är A och O, Herren Kristus, ja, det är jag, begynnelsen och änden, världens Återlösare." (L&F 19:1)

I honom ser vi inte bara vår Mästare och gode herde utan också vårt stora exempel som inbjuder oss: "Vill du vara fullkomlig ... kom ... och följ mig." (Matt 19:21)

Hörnstenen

Han är hörnstenen i den kyrka som bär hans namn, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det finns inget annat namn givet bland människorna genom vilket vi kan bli frälsta. (Se Apg 4:12.) Han är upphovet till vår frälsning, den som ger evigt liv. (Se Hebr 5:9.) Det finns ingen annan som är hans like. Det har aldrig funnits någon. Det kommer aldrig att finnas någon. Vi tackar Gud för gåvan hans älskade Son är, han som gav sitt liv för att vi skulle få leva och som är den orubbliga hörnstenen i vår tro och i sin kyrka.

Vår tros centrala punkt

Vi känner inte till allt som ligger framför oss. Vi lever i en osäker värld. En del kommer att åstadkomma mycket. Vissa andra kommer att bli besvikna. Några får åtnjuta lycka och glädje, god hälsa och ett värdigt liv. Andra får kanske genomlida sjukdom och sorger. Vi vet inte. Men en sak vet vi. Liksom polstjärnan på himlavalvet kommer världens Återlösare, Guds Son, att stå kvar, säkert och stadigt, som vårt jordelivs ankare, oavsett vad som händer i framtiden. Han är vår frälsnings klippa, vår styrka, vår tröst, vår tros centrala punkt.

I solsken och i skugga ser vi till honom, och han finns där för att ge oss trygghet och le mot oss.

Han är den centrala i vår dyrkan. Han är den levande Gudens Son, Faderns Förstfödde, den Enfödde i köttet. Han har "uppstått från de döda som förstlingen av de insomnade". (1 Kor 15:20) Han är Herren som ska komma tillbaka "för att regera på jorden över sitt folk". (L&F 76:63; se också Mika 4:7; Upp 11:15.)

Ingen så stor har någonsin vandrat på jorden. Ingen annan har gjort ett jämförbart offer eller gett en jämförbar välsignelse. Han är världens Frälsare och Återlösare. Jag tror på honom. Jag förkunnar hans gudomlighet utan tvekan eller kompromiss. Jag älskar honom. Jag uttalar Jesu Kristi namn i vördnad och förundran. Han är vår Kung, vår Herre, vår Mästare, den levande Kristus, som står på sin Faders högra sida. Han lever! Han lever, praktfull och underbar, den levande Gudens levande Son. ■

Han lever!

Nutida profeters vittnesbörd

"Nu, efter de många vittnesbörd, som äro avgivna om honom, är detta det sista vittnesbördet, vilket vi giva om honom: Han lever." (L&F 76:22)

Han lever!" Så vittnade profeten Joseph Smith om Frälsaren Jesus Kristus. Med samma förvisning har alla efterföljande presidenter för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga – som inröstats som profeter, siare och uppenbarare – vittnat om att Frälsaren lever och om hans gudomlighet, försoning och uppståndelse.

President Gordon B Hinckley

"Jag vet att jag inte är denna kyrkas överhuvud. Herren Jesus Kristus är dess överhuvud. Min uppgift, mitt huvudansvar, min största ära är att bära högtidligt vittnesbörd om att han lever. Jesus Kristus är Guds Son som villigt kom till denna värld av elände, problem

och smärta för att vidröra människors hjärtan till att göra gott, för att undervisa det eviga livets väg och för att offra sig själv som ett offer för alla människors synder. Han är 'konungarnas Konung och herrarnas Herre och han skall regera i all evighet'. (Händels *Messias*) ... Jag bär högtidligt vittnesbörd om att han lever och står på sin Faders högra sida"¹.

President Howard W Hunter (1907–1995)

"Jag är tacksam ... över att tillhöra ett folk som har en fast övertygelse om att Gud lever, att Jesus är Kristus, och jag vittnar för er om att berättelsen om barnet som föddes i en krubba i Betlehem inte är någon myt från det förgångna,

utan att Jesus, Guds Son, föddes till jordelivet av Maria, att han bodde bland människorna, att han dog på korset och uppstod, att han verkligen lever i dag och att han är en personlig varelse och världens Frälsare"².

President Ezra Taft Benson (1899–1994)

"Ibland får vi frågan: 'Är mormoner kristna?' Vi förkunnar Jesu Kristi gudomlighet. Vi ser till honom som den enda källan till vår frälsning.

Vi strävar efter att följa hans lärdomar och vi ser fram emot tiden då han ska komma tillbaka till jorden för att härska och regera som konungarnas Konung och herrarnas Herre. I likhet med en profet i Mormons bok säger vi idag till människorna: 'Intet annat

namn skall givas, ej heller någon annan väg eller något annat medel varigenom människobarnen kunna erhålla frälsning än i och genom Kristi namn, hans, som är Herren, den Allsmäktige.' (Mosiah 3:17)"³

**President Spencer W Kimball
(1895–1985)**

"Jag känner inte till någon annan grupp som upphöjer [Jesus Kristus] mer än vi. För oss är han inte bara Guds Son, han är också en Gud och vi är underställda honom ...

Oavsett hur mycket vi säger om honom är det ändå för lite.

Han är inte bara snickaren, man-nen

från Nasaret eller mannen från Galiléen, utan Jesus Kristus, denna jords Gud, Guds Son, men viktigast av allt, vår Frälsare och Återlösare ...

Jag bifogar mitt eget vittnesbörd. Jag vet att Jesus Kristus är den levande Gudens Son och att han korsfästes för världens synder.

Han är min vän, min Frälsare, min Herre, min Gud"⁴.

**President Harold B Lee
(1899–1973)**

"Efter en lång natts sökande och några efterföljande dagar av andlig förberedelse fick jag ett vittnesbörd som var kraftfullare än synen och jag kunde vittna med en

övertygelse som trotsar alla tvivel att jag visste med hela min själ att Jesus är Kristus, den levande Gudens Son, att han levde, dog, uppstod och att han idag presiderar i himlen och styr denna kyrkas angelägenheter, den kyrka som bär hans namn eftersom den förkunnar hans lära. Jag bär detta vittnesbörd ödmjukt och ger er min försäkran"⁵.

**President Joseph
Fielding Smith (1876–1972)**

"Frälsningen är i Kristus. Den kommer på grund av den oändliga och eviga försoning som han frambringade genom att utgjuta sitt blod. Han är Guds Son och han kom till världen för att

återlösa människan från den timliga och andliga död som kom till följd av det som vi kallar fallet.

Genom hans godhet och nåd kommer alla människor att komma fram ur graven för att dömas enligt de gärningar de gjort i köttet ...

Jag vet att han lever, att han regerar i himlarna här ovan och på jorden här nere och att hans syften skall fullbordas. Han är vår Herre och vår Gud. Som han själv sade till Joseph Smith: 'Herren är Gud och utom honom är ingen Frälsare.' (L&F 76:1)⁶

President David O McKay (1873–1970)

"'Hur kan vi då känna vägen?' frågade Thomas, då han satt tillsammans med de övriga apostlarna och deras Herre vid bordet efter måltiden den minnesvärda kvällen då Kristus blev förrådd. Kristi gudomliga svar löd: 'Jag är vägen och sanningen och livet ...' (Joh 14:5–6) Och det är han! Han är källan till vår tröst, vårt livs inspiration, upphovsmannen till vår frälsning. Om vi önskar lära känna vårt förhållande till Gud, vänder vi oss till Jesus Kristus. Om vi vill veta sanningen om själens odödlighet, har vi den åskådliggjord i Frälsarens uppståndelse ...

Han är den enda fullkomliga varelse som någonsin vandrat på jorden. Det mest storslagna exemplet

på ädelhet, gudalik till sitt väsen, fullkomlig i sin kärlek, vår Återlösare, vår Frälsare, vår evige Faders obefläckade Son, ljuset, livet, vägen"⁷.

President George Albert Smith (1870–1951)

"Frälsaren dog för att vi skulle få leva. Han övervann döden och graven och inger alla som följer hans lärdomar ett hopp om en härlig uppståndelse"⁸.

"Jag har funnit många i världen som inte har vetat att vi tror på vår Herres gudomliga mission, och jag har vid flera tillfällen känt mig manad att säga att det inte finns något folk i hela världen som förstår Jesu Kristi gudomliga mission så väl som sista dagars heliga, som så fullkomligt tror att han är Guds Son, som är så övertygade om att han nu tronar i härlighet på sin Faders högra sida"⁹.

President Heber J Grant (1856–1945)

"Till medlemmar i kyrkan över hela världen, och till fredsälkare överallt, säger vi, se denne man från Galiléen inte bara som en stor lärare, inte bara som en ojämförlig ledare, utan som Fridsfursten, upphovet till frälsning,

här och nu världens bokstavlige Frälsare! ...

Jesus är världens Återlösare, människosläktets Frälsare, som kom till jorden med en gudomligt utsedd mission att dö för människosläktets återlösning. Jesus Kristus är bokstavligen Guds Son, den Enfödde i köttet. Han är vår Återlösare och vi dyrkar honom"¹⁰.

President Joseph F Smith (1838–1918)

"Guds helige Ande har talat till mig – inte till mitt öra, inte till mitt öga, utan till min ande, till mitt levande och eviga inre – och

har uppenbarat för mig att Jesus är Kristus, den levande Gudens Son. Jag vittnar för er att jag vet att min Förlossare lever. Vidare vet jag att jag skall se honom på denna jord och att jag skall se honom sådan han är ... Herren har uppenbarat detta för mig. Han har fyllt hela min ande med detta vittnesbörd, tills det inte finns plats för tvivel"¹¹.

President Lorenzo Snow (1814–1901)

"Denna varelse, som bodde i himlen, som regerade där innan världen fanns till, som skapade jorden och som, i tidernas

mitt, kom ner för att fullkomna och frälsa det som han hade skapat, har uppenbarat sig för människor i denna tid”¹².

”Vi vittnar för hela världen om att vi vet, genom gudomlig uppenbarelse, ja, genom den Helige Andens bekräftelse, att Jesus är Kristus, den levande Gudens Son, och att han uppenbarade sig för Joseph Smith lika påtagligt som för apostlarna fordom när han hade uppstått från graven, och att han förkunnade för honom [de] himmelska sanningar som är de enda människosläktet kan frälsas genom”¹³.

President Wilford Woodruff (1807–1898)

”Syftet med Kristi mission till jorden var att han skulle frambära sig själv som ett offer för att återlösa människosläktet från evig död ... Han agerade i strikt lydnad mot sin Faders vilja i allting från begynnelsen och drack den bittra kalk som gavs till honom. Häre ligger ljus, härlighet, ära, odödlighet och evigt liv, med den kärlek som är större än tro eller hopp, för Guds Lamm har därigenom utfört det för människan som hon inte kunde göra för sig själv ...

Ingen har makt att frälsa människornas själar och ge dem evigt liv, förutom Herren Jesus Kristus, under ledning av sin Fader”¹⁴.

President John Taylor (1808–1887)

”Smord med glädjens olja mer än sina medbröder, brottades han med och övervann människors och djävlaras krafter, både i himmel och på jord, och med hjälp av Gudomens högre kraft övervann han döden, helvetet och graven och uppstod i triumf som Guds Son, den sanne evige Fadern, Messias, Fridsfursten, Återlösaren, världens Frälsare, efter att ha avslutat och fullbordat verket som tillhörde försoningen, som hans Fader ålagt honom att göra i egenskap av Guds Son och Människoson”¹⁵.

President Brigham Young (1801–1877)

”Jag vittnar om att Jesus är Kristus, världens Frälsare och Återlösare. Jag har åttlytt hans ord, och förverkligat hans löfte, och den kunskap jag har om honom kan denna världens visdom varken ge eller ta bort ...

Vår Herre Jesus Kristus – Frälsaren, som har återlöst världen och allt som hör till den, är Faderns Enfödde enligt köttet ... Han har smakat döden för alla människor, och har betalat skulden som våra första föräldrar ådrog sig”¹⁶.

Profeten Joseph Smith (1805–1844)

”Detta är det evangelium, det glädjebud, varom rösten ifrån himmelen bar vittnesbörd för oss:

Jesus kom till världen för att bli korsfäst för världen, att bära världens synder, att helga världen och att rensa den från all orättfärdighet,

att genom honom alla skulle kunna frälsas, som Fadern givit i hans makt och skapat genom honom.” (L&F 76:40–42) ■

SLUTNOTER

1. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), s 285–286.
2. *The Teachings of Howard W. Hunter*; sammanställd av Clyde J Williams (1997), s 4.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s 10.
4. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanställd av Edward L Kimball (1982), s 7; se också *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball* (2006), 23–24.
5. *The Teachings of Harold B. Lee*, sammanställd av Clyde J Williams (1996), s 637.
6. ”Jag vet att min Förlossare lever”, *Nordstjärnan*, maj 1972, s 179–180, 181.
7. *Kyrkans presidenters lärdomar: David O McKay* (2003), s 3–4, 5.
8. ”Testimony of Elder George Albert Smith”, *Liabona: The Elders' Journal*, 2 feb 1915, s 502.
9. ”Divine Calling of Prophet Joseph Smith Reviewed in Connection with Mission of Redeemer of World”, *Deseret News*, 27 dec 1924, del 3, s 6.
10. *Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J Grant* (2003), s 220.
11. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith* (1999), s 7.
12. I *Journal History*, 5 apr 1884, s 9.
13. I *Deseret News*, 31 jan 1877, s 834.
14. *Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff* (2004), s 69, 73.
15. *Kyrkans presidenters lärdomar: John Taylor* (2002), s 43.
16. *Discourses of Brigham Young*, utvalda av John A Widtsoe (1941), s 26.

Vem är Jesus Kristus?

PRESIDENT BOYD K PACKER

tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum

När Jesus var tillsammans med de tolv i Caesarea Filippi frågade han: "Vem säger ni att jag är?" Simon Petrus, huvudaposteln, svarade: "Du är Messias, den levande Gudens Son." (Matt 16:15–16) Petrus vittnade sedan om att Jesus "var utsedd redan före världens skapelse". (1 Petr 1:20) Han var "i begynnelsen hos Fadern och är den Förstfödde". (L&F 93:21)

När Faderns plan – planen för frälsning och lycka (se Alma 34:9) – presenterades (se Alma 42:5, 8), krävdes det att någon sonade för att bringa återlösning och nåd åt alla dem som accepterade planen. (Se Alma 34:16; 39:18; 42:15.) Fadern frågade: "Vem skall jag sända?" Han som skulle bli känd som Jesus valde villigt att svara: "Här är jag, sänd mig." (Abraham 3:27) "Fader, ske din vilja, och äran vare din i all evighet." (Moses 4:2)

Som förberedelse skapades jorden:

"Genom Sonen, som är min Enfödde, skapade jag [jorden]", förkunnade Fadern. (Moses 1:33; se också Ef 3:9; Helaman 14:12; Moses 2:1.)

Benämningar på Jesus Kristus

Han var känd som Jehova av Gamla testamentets profeter. (Se Abraham 1:16; King James Version Exodus 6:3.) Profeterna blev visade hans ankomst: "Se Guds Lamm, ja, den evige Faderns Son!" (1 Nephi 11:21; se också Joh 1:14.) Hans mor fick veta: "Du skall ge honom namnet Jesus ... Han skall ... kallas den Högstes Son." (Luk 1:31–32)

Många titlar och namn beskriver hans gudomliga mission och verksamhet. Han förkunnade själv: "Jag är världens ljus och liv. Jag är A och O, begynnelsen och änden." (3 Nephi 9:18) "Jag är eder förespråkare hos Fadern." (L&F 29:5; se också L&F 110:14.) "Jag är den gode herden." (Joh 10:11) "Jag är Messias, Sions Konung, Himmels Klippa." (Moses 7:53) "Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra [eller] törsta." (Joh 6:35) "Jag är den sanna vinstocken, och min Fader är vingårdsmanen." (Joh 15:1) "Jag är uppståndelsen och livet." (Joh 11:25) "Jag är ... den klara morgonstjärnan" (Upp 22:16), "Jesus [Kristus] ... som är eder Återlösare, den store *Jag Är*." (L&F 29:1)

Han är Medlaren (se 1 Tim 2:5), Frälsaren (se Luk 2:11), Återlösaren (se L&F 18:47), församlingens huvud (se Ef 5:23), dess hörnsten

Han är vår Herre, vår Återlösare, Messias, Sions kung, Himmels klippa. Han friköpte oss med sitt blod.

KRISTUS, AV BERTEL THORVALDSEN;
FOTOGRAFI AV JORD © CORBIS IMAGES

(se Ef 2:20). På den yttersta dagen ska Gud döma människorna genom Jesus Kristus enligt evangeliet. (Se Rom 2:16; se också Mormon 3:20.)

”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son.” (Joh 3:16) ”Därför kommer återlösningen i och genom den helige Messias, ty han är full av nåd och sanning.” (2 Nephi 2:6)

Profeten Joseph Smith fick ofta frågan: ”Vilka är de grundläggande principerna i din religion?”

”De fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta”¹.

Jesu Kristi ödmjukhet

När Herren arresterades före sin korsfästelse hade han kommit från Getsemane. Just när han förråddes drog Petrus sitt svärd mot Malkus, en av högprästens tjänare. Jesus sade:

”Stick ditt svärd i skidan! ...

Menar du att jag inte kan be min Fader att han nu sänder till min tjänst mer än tolv legioner änglar?”

(Matt 26:52–53)

Medan allt hån, misshandel, gissel och slutligen korsfästelsens tortyr pågick förblev Herren tyst och undergiven – det vill säga förutom vid ett dramatiskt ögonblick som avslöjar själva kärnan i den kristna läran. Det ögonblicket inträffade under rättegången. Pilatus, som nu var rädd, sade till Jesus: ”Svarar du mig inte? Vet du inte att jag har makt att frige dig och makt att korsfästa dig?” (Joh 19:10)

Man kan bara föreställa sig Herrens milda majestät när han sade: ”Du skulle inte ha någon makt över mig, om du inte hade fått den ovanifrån.” (Joh 19:11) Det som sedan hände inträffade inte för att Pilatus hade makt att göra det utan för att Herren var villig att acceptera det.

”Jag ger mitt liv”, sade Herren, ”för att sedan ta det tillbaka.

Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av fri vilja. Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta det tillbaka.” (Joh 10:17–18)

Jesu Kristi försoning

Både före och efter korsfästelsen har många människor villigt offrat sitt liv i osjälviska hjältedåd. Men ingen utsattes för det som Kristus uthärdade. På honom lades bördan av alla människors överträdelser, alla människors skuld. Och försoningen hängde på en tråd. Genom hans frivilliga gärning kunde nåd och rättvisa sammanföras, den eviga lagen understödjas och medling åstadkommas utan vilken den dödliga människan inte kunde återlösas.

Han valde att ta emot alla människors straff för summan av all ondska och allt fördärv, för all brutalitet, omoral, perversion och korruption, för allt missbruk, för allt dödande och all tortyr och terror – för allt som någonsin inträffat och allt som någonsin skulle inträffa på denna jord. När

han valde detta ställdes han inför den hemska kraften hos den onde, som inte var begränsad av köttet eller underställd jordisk smärta. Detta var Getsemane!

Hur försoningen gick till vet vi inte. Ingen dödlig människa såg när det onda vände sig bort och gömde sig för den rena varelsens ljus. Ingen ondska i världen skulle kunna släcka det ljuset. När det som gjordes var över hade lösensumman betalats. Både döden och helvetet lösgjorde sitt grepp om alla som skulle omvända sig. Slutligen var människan fri. Nu kunde alla själar som

någonsin levat välja att röra vid ljuset och bli återlösta.

Tack vare detta oändliga offer ”[kan] hela människosläktet ... frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad till evangeliets lagar och förordningar”. (Trosart 3)

*”Jag är den
gode herden.”
(Joh 10:11)*

”Försoning” i skrifterna

Det engelska ordet för försoning, *atonement*, är egentligen tre ord: *at-one-ment*, som betyder att göra till ett; ett med Gud; att förlika, att förena, att sona.

Men visste du att ordet *atonement* (försoning) bara förekommer en gång i den engelska versionen av Nya testamentet? Bara en gång! Jag citerar från Paulus brev till romarna:

”Kristus dog i vårt ställe ...

[Vi] blev försonade med Gud genom hans Sons död, hur mycket säkrare skall vi då inte bli frälsta genom hans liv, när vi nu är försonade.

Men inte bara det, utan vi gläder oss i Gud genom vår Herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har tagit emot *försoningen*.” (Rom 5:8–11; kursivering tillagd)

Bara den gången förekommer ordet *atonement* i den engelska versionen av Nya testamentet. *Atonement*, av alla ord! Det var inget okänt ord för det hade använts mycket i Gamla testamentet i samband med Moses lag, men bara en gång i Nya testamentet. Det tycker jag är anmärkningsvärt.

Jag känner bara till en förklaring. För att få den vänder vi oss till Mormons bok. Nephi vittnade om att Bibeln en gång "innehöll ... Herrens evangelium i all enkelhet, om vilket de tolv apostlarna vittna" och att "sedan [orden] genom Lammets tolv apostlar gå från judarna till icke-judarna, ser du grundläggningen av en stor och avskyvärd kyrka, vilken är den mest avskyvärda av alla andra kyrkor, ty se, de hava från Lammets evangelium borttagit många stycken, som äro tydliga och högst dyrbara, och likaledes hava de borttagit många av Herrens förbund". (1 Nephi 13:24, 26)

Jakob sade följande om den stora och avskyvärda kyrkan: "Därför skall den som kämpar emot Sion förgås, vare sig det är jude eller icke-jude, träl eller fri, man eller kvinna, ty de äro de som utgöra hela jordens sköka, ty de som icke äro för mig äro emot mig, säger vår Gud." (2 Nephi 10:16)

Nephi sade också: "Sedan dessa tydliga och dyrbara delar borttagits [från boken] ... [har] ett stort antal råkat i villfarelse till den grad, att Satan har stor makt över dem." (1 Nephi 13:29) Sedan profeterade han att de dyrbara delarna skulle återställas. (Se 1 Nephi 13:34-35.)

Och de återställdes. I den engelska versionen av Mormons bok förekommer ordet *atone* (försona) 39 gånger, i en eller annan form. Jag citerar bara en vers i Alma: "Men barmhärtighetens plan kunde ej utföras med mindre en *försoning* ägde rum. Fördens skull *försonade* Gud själv för världens synder för att utföra barmhärtighetens plan och tillfredsställa rättvisans fordringar, på det att Gud skulle kunna vara en fullkomlig och rättfärdig Gud och på samma gång en barmhärtig Gud." (Alma 42:15; kursivering tillagd)

Bara en gång i Nya testamentet men 39 gånger i Mormons bok. Finns det något bättre bevis på att Mormons bok faktiskt är ännu ett testamente om Jesus Kristus?

Och det är inte allt. Orden *atone*, *atoneth*, och *atonement* förekommer fem gånger i den engelska versionen av Läran och förbunden och två gånger i den engelska versionen av Den kostbara pärlan. Fyrtiosju hänvisningar av oskattbar betydelse. Och det är inte allt! Hundratals andra verser hjälper till att förklara försoningen.

Handlingsfrihet

Priset för försoningen betalades av Herren utan tvång, för handlingsfrihet är en viktig princip. Enligt planen måste handlingsfriheten hedras. Så har det varit sedan begynnelsen, sedan Edens lustgård.

"Herren sade till Enok: Se, dessa dina bröder. De äro mina egna händers verk, och jag gav dem deras kunskap den dag jag skapade dem; och i Edens lustgård gav jag människan hennes handlingsfrihet." (Moses 7:32)

Vad annat som än hände i Edens lustgård gjorde Adam ett val i sin stora prövostund. När Herren hade befallt Adam och Eva att föröka sig och uppfylla jorden och befallt dem att *inte* ta del av kunskapens träd på gott och ont, sade han: "Icke desto mindre må du själv välja, ty det är givet dig, men kom ihåg att jag förbjuder det, ty den dag du äter därav skall du döden dö." (Moses 3:17)

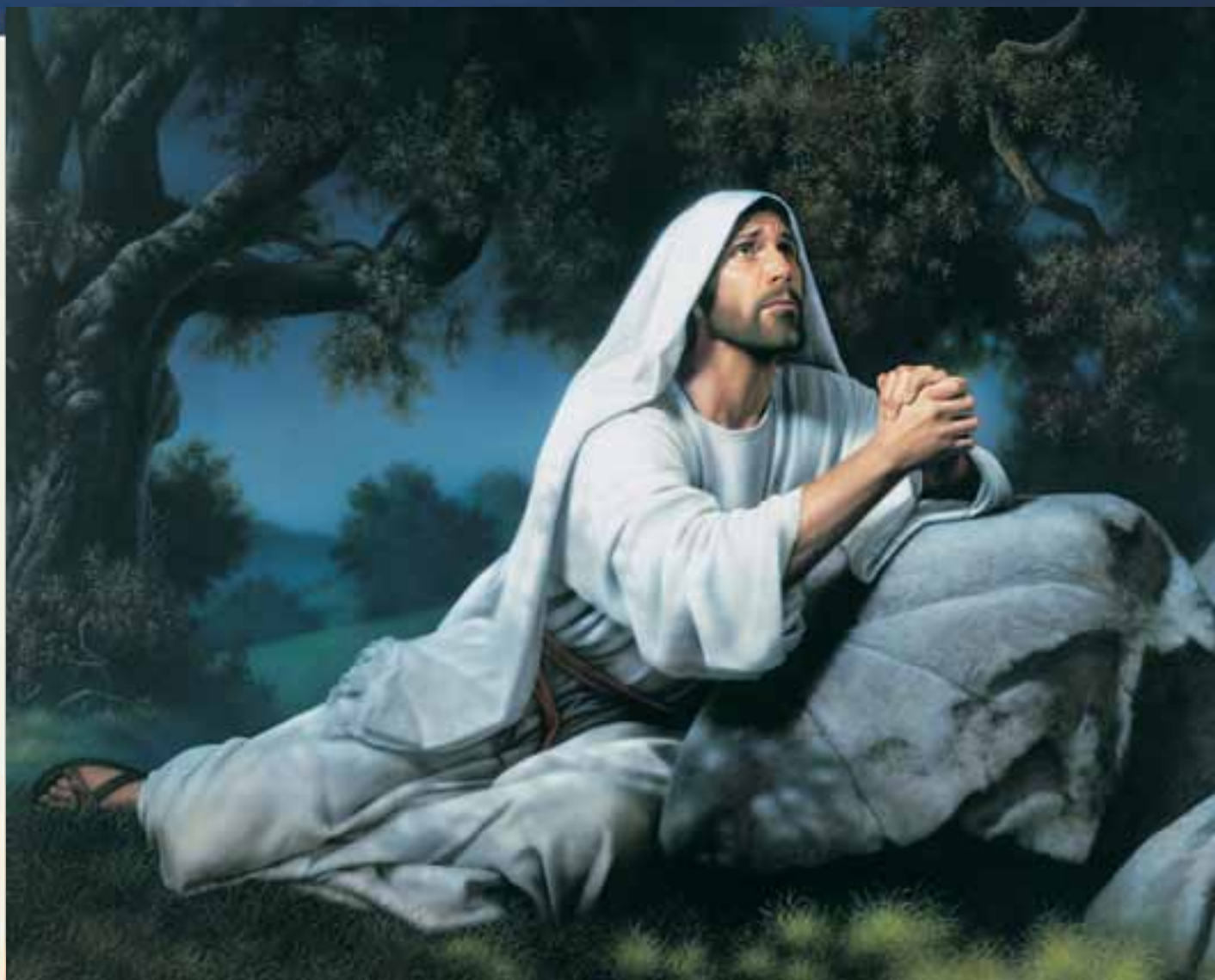
För mycket stod på spel för att människan skulle föras till jordelivet med tvång. Detta skulle strida mot lagen som var själva kärnan i planen. Enligt planen skulle Guds andebarn få en dödlig kropp och alla skulle provas.

Adam såg att det måste vara så och gjorde sitt val. "Adam föll, på det människorna skulle bli till, och människorna äro till för att hava glädje." (2 Nephi 2:25)

Adam och Eva förökade sig och uppfyllde jorden som de hade befallts att göra. En viktig del av planen var att deras kroppar skapades i Guds avbild, som separata skapelser. Deras fall som sedan följde var nödvändigt för att

*"Jag är eder
förespråkare
hos Fadern."
(L&F 110:4)*

jordelivet skulle kunna existera och planen fortskrida.

Försoningens nödvändighet

Nephi beskrev vad som skulle hända med vår kropp och vår ande om inte "en obegränsad försoning" ägde rum. "Våra andar", sade han "måste hava blivit [djävulen] lika." (Se 2 Nephi 9:7–10.)

Jag använder sällan ordet *absolut*. Det passar sällan. Jag använder det nu – två gånger:

På grund av fallet var försoningen *absolut* nödvändig för att en uppståndelse skulle kunna ske och för att den timliga döden skulle kunna övervinnas.

Försoningen var *absolut* nödvändig för att människorna skulle kunna renas från

synd och övervinna den andra döden, den andliga döden, som är en separation från vår Fader i himlen, för i skrifterna står det åtta gånger att inget orent kan vistas i Guds närhet. (Se 1 Nephi 10:21; 15:34; Alma 7:21; 11:37; 40:26; Helaman 8:25; 3 Nephi 27:19; Moses 6:57.)

Skriftens ord "du [må] själv välja, ty det är givet dig" (Moses 3:17), introducerade jordelivets alla risker för Adam och Eva och deras efterkommande. Under jordelivet är mänskorna fria att välja, och varje val får en följd. Valet som Adam gjorde satte rättvisans lag i rörelse, som krävde att döden skulle vara straffet för olydnad.

Men orden som uttalades under rätttegången, "Du skulle inte ha någon makt över

mig, om du inte hade fått den ovanifrån” (Joh 19:11), visade att barmhärtigheten hade lika stor betydelse. En återlösare sändes för att betala skulden och göra människan fri. Det var planen.

Almas son Corianton tyckte att det var orättvist att synd skulle följas av ett straff. I en djupgående lektion undervisade Alma sin son och oss om återlösningsplanen. Alma talade om försoningen och sade: ”Människorna kunde ej omvända sig, med mindre ett straff ... blivit bifogat.” (Alma 42:16)

Om straff är priset på omvändelse, så är det verkligen ett billigt pris. Följderna, även om de är smärtsamma, skyddar oss. Något så enkelt som ett barns gråt när han har rört vid eld kan lära oss det. Om det inte var för smärtan kanske barnet skulle förtäras.

Omvändelsens välsignelser

Jag erkänner villigt att jag varken skulle känna någon frid, lycka eller trygghet i en värld utan omvändelse. Jag vet inte vad jag

skulle göra om det inte fanns något sätt för mig att sudda ut mina misstag. Kvalen skulle vara större än vad jag kunde uthärda. Det kanske är annorlunda för dig, men inte för mig.

Försoningen genomfördes. Den kommer för alltid att ge benådning från överträdelser och död om vi bara omvänder oss. Omvändelse är undantagsklausulen i det hela. Omvändelse är nyckeln varmed vi kan låsa upp fångelset från insidan. Vi har denna nyckel i våra händer och handlingsfriheten är vår att använda.

Vad oerhört dyrbar friheten är. Vad fullständigt värdefull handlingsfriheten är.

Lucifer manipulerar våra val på finurliga sätt och vilseleder oss när det gäller synden och dess följder. Han och hans änglar frestar oss att vara ovärdiga, till och med ondskefulla. Men han kan inte – inte i hela evigheten eller med all sin kraft – helt förgöra oss, inte utan vårt medgivande. Hade handlingsfriheten funnits utan försoningen skulle den ha varit en ödesdigrig gåva.

Skapad i hans avbild

Vi får lära oss i Första Moseboken, i Moses, i Abraham, i Mormons bok och i begåvningen att människans dödliga kropp skapades i Guds avbild som en separat skapelse. Hade skapelsen utförts på något annat sätt skulle det inte ha inträffat något fall.

Om människan bara var ett djur är det logiskt att frihet utan ansvar skulle råda.

Jag vet så väl att bland lärda människor finns det sådana som ser ner på djur och stenar för att hitta människans ursprung. De ser inte inom sig själva för att hitta anden där. De har utbildat sig att mäta saker med tid, i tusental och miljontal, och säger att dessa djur som kallas människor kom till av en slump. Och de är fria att göra det för de har handlingsfrihet.

Men vi har också handlingsfrihet. Vi ser uppåt, och i universum ser vi Guds hantverk och mäter saker i epoker, i eoner, i tidsutdelningar, i evigheter. Allt det som vi inte vet accepterar vi med tro.

Men det här vet vi! Allt planerades "förrän världen var". (L&F 38:1; se också L&F 49:17; 76:13, 39; 93:7; Abraham 3:22–25.) Allt som händer från och med skapelsen ända till de avslutande händelserna är baserade på *val*, inte på *slumpen*! Det var så det planerades.

Det vet vi! Denna enkla sanning! Om det inte hade funnits någon skapelse eller något fall så skulle det inte finnas behov för någon försoning eller för någon Återlösare som medlar åt oss. Då skulle Kristus inte ha funnits.

Försoningens symboler

Frälsarens blod utgöts i Getsemane och på Golgata. Århundraden tidigare hade påskhögtiden införts som en symbol och en sinnebild för det som skulle komma. Det var en förordning som skulle följas för evigt. (Se 2 Mos 12.)

När ett påbud gick ut att Egypten skulle hemsökas med

död befalldes varje israelitisk familj att ta ett lamm – det förstfödda felfria lammet av manligt kön. Detta påsklamm slaktades utan att man bröt några ben, och dess blod skulle strykas på hemmets dörrpost. Herren lovade att dödsängeln skulle passera förbi över hemmen som var märkta på det sättet och inte döda dem som bodde där. De räddades av lammets blod.

Efter Herrens korsfästelse krävde offerlagen inte längre någon blodsutgjutelse. För detta gjordes, som Paulus sade till hebreerna, "en gång för alla ... ett enda syndoffer för alla tider". (Hebr 10:10, 12) Offret skulle i fortsättningen vara ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande – omvändelse.

Och man skulle för alltid minnas påskhögtiden genom sakramentet, varigenom vi förnyar vårt dopförbund och tar del till minne av Guds Lamms kropp, och hans blod som utgöts för oss.

Det är alltså inte av ringa betydelse att denna symbol återkommer i visdomsordet. Förutom löftet att de heliga i denna generation som följer visdomsordet

ska få god hälsa och stora skatter av kunskap finns detta: "Jag, Herren, lovar dem, att mordängeln skall gå förbi dem såsom Israels barn och icke dräpa dem." (L&F 89:21)

Jag kan inte berätta för er hur jag känner för försoningen utan att bli känslös. Den vidrör

en djup känsla av tacksamhet och förpliktelse. Min själ sträcker sig mot honom som genomförde den – denne Kristus, vår Frälsare, om vilken jag är ett vittne. Jag vittnar om honom. Han är vår Herre, vår Återlösare, vår förespråkare hos Fadern. Han friköpte oss med sitt blod.

Jag gör ödmjukt anspråk på Kristi försoning. Jag skäms inte för att knäböja i dyrkan av vår Fader och hans Son. För *handlingsfriheten* är min, och detta *väljer* jag att göra! ■

SLUTNOT

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s 49.

*"Jag är livets
bröd. Den som
kommer till
mig skall aldrig
hungra."
(Job 6:35)*

”Jag är vägen”

Frälsaren undervisade om något viktigt när han sade ”Jag är ...”

DAVID A EDWARDS

Kyrkans tidningar

I bland kommer de mest minnesvärda upplevelserna med skrifterna när man plötsligt ser ett mönster i det man läser. Har du till exempel lagt märke till hur ofta Jesus sade orden ”Jag är” i Johannes evangelium? När Jesus sade det gjorde han ofta en jämförelse för att lära folket vem han var och vad han gör för dem. Titta noga på några av dessa jämförelser så lär du dig en hel del om Frälsaren.

Livets bröd

”Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta ... Jag är det bröd som ger liv, det bröd som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet.” (Joh 6:35, 51)

I den judiska påskhögtiden, som firas till åminnelse av israeliternas befrielse från Egypten, ingår det att man äter osyrat bröd. När denna högtid närmade sig utförde Jesus underverket då han gav mat åt 5 000 personer. Många som såg detta underverk följde honom eftersom han hade gett dem mat, så han uppmanade dem att söka efter den mat ”som varar och ger evigt liv”. (Joh 6:27) Sedan undervisade han dem om manna och påminde dem om att det kom från himlen för att ge

mat åt israeliterna i ödemarken. Han förkunnade: ”Jag är livets bröd”, och berättade om den andliga näring vår himmelske Fader sände genom honom, liksom om löftet om evigt liv som han gav.

Under en annan påskhögtid använde Jesus brödet som en symbol för sin kropp som en del av sakramentet. När vi tar del av brödet varje vecka under sakramentet påminns vi om Jesus Kristus – hans offer, hans uppståndelse och löftet om konstant andlig näring genom hans andes sällskap.

Världens ljus

”Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.” (Joh 8:12)

Jesus kallade sig världens ljus under lövhyddohögtiden. Varje kväll under högtiden var tempelljusen tända för att symbolisera Guds ljus som sänds ut till världen. Johannes förkunnade att Jesus var ”det sanna ljuset, som ger ljus åt alla människor”. (Joh 1:9) Och genom profeten Joseph Smith uppenbarade Herren att Kristi ljus ”är genom honom som upplyser edra ögon, och är samma ljus, som upplivar edert förstånd” och som ”ger liv åt

allting [och] som är lagen, efter vilken allting regeras". (L&F 88:11, 13)

Vårt sinne och vår ande blir upplysta genom Jesus Kristus. Hans ljus vägleder oss på vår stig och hjälper oss skilja mellan gott och ont och visar oss vägen till evigt liv.

Vinstocken

"Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra." (Joh 15:5)

Jesus jämförde sig själv med en vinstock. Vinstocken håller inte bara plantan rotad i marken utan ger också näring till alla vinrankor som förgrenar sig ut från den och bär frukt.

Jesus Kristus är vårt ankare av hopp och vår källa till andlig näring och tillväxt.

Genom honom får vi styrkan vi behöver för att leva rättfärdigt och göra goda gärningar. Han är också grunden till kyrkan och källan till dess myndighet att predika evangeliet och förgrena sig ut till hela världen.

Den gode herden

"Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känner mig." (Joh 10:14)

En herdes huvuduppgift är att leda fåren till mat och vatten och föra dem tryggt tillbaka till fällan. En herde skyddar också fåren

från faror såsom vilda djur och tjuvar. Eftersom han känner sin hjord märker han om ett får fattas, och han ger sig iväg för att hitta det. Hans får är undergivna honom och litar fullständigt på honom.

Jesus, den gode herden, ropar på oss när vi går vilse, och om vi lär oss att lyssna på hans röst så leder han oss till frälsningens och det eviga livets trygga betesmarker och skyddar oss från dödens och syndens faror.

"Jag Är"

"Jesus svarade: 'Amen, amen säger jag er: Jag Är, redan innan Abraham blev till.' (Joh 8:58)

På ett sätt sade Jesus allt när han sade "Jag är". Därmed förkunnade han att han är världens skapare och Jehova, Gamla testamentets Gud, vars namn ordagrant betyder "Jag är". (Se 2 Mos 3:14.)

Jesus är Guds Son, Messias och Frälsaren, som frälser oss från synd och död. Tack vare att han är den han är och det han gjorde för oss kan vi få evigt liv och bli dem som det är menat att vi ska bli. ■

"VEM SÄGER NI ATT JAG ÄR?"

Frälsaren ställde denna fråga till sina lärjungar och Petrus svarade: "Du är Messias, den levande Gudens Son." (Se Matt 16:15–16.) Här besvarar några tonåringar och unga vuxna runtom i världen samma fråga:

Jesus Kristus har gjort mycket för mig. Han har gett mig min familj och evangeliet. Han har hjälpt mig med mina studier. Jag har fått flera stipendier och jag tror att de är välsignelser som jag fått av honom. Om han inte hade kommit för att visa oss hur man ska leva skulle vi inte kunna återvända till vår himmelske Fader.

Bryan N, 13 år, Honduras

Jag vet att vi genom Frälsarens lidande, död och försoning kan uppstå och återlösas andligt och fysiskt. Tack vare tro och omvändelse har jag lärt mig att vi kan få förlåtelse för våra synder.

Joan O, 19 år, Filippinerna

För länge sedan vandrade en man på denna jord, en man vars gärningar och ord har berört miljontals liv – bland annat mitt. Han är Jesus Kristus. Hans försoningsoffer påverkar mitt liv varje dag. Vad fantastiskt det är att veta att genom hans sår kan våra egna sår bli helade. Eftersom jag vet att Jesus är Kristus förbereder jag mig för att verka som heltidsmissionär och sprida hans evangelium för världens folk som ännu inte har fått känna hans oändliga kärlek. Han är min själs Frälsare och Återlösare.

Kristian M, 24 år, Kroatien

Jesus Kristus har gjort något för oss som ingen annan kunde göra. För mig var

det ett underbart ögonblick när jag fick aronska prästadömet eftersom jag visste att det var vad Herren ville att jag skulle göra. Jag följde hans exempel. Jag vet att han kommer att fortsätta leda mig och undervisa mig om vägen.

Limhi G, 17 år, Mexico

När mamma dog började livet kännas för tungt att bära. Till slut vände jag mig till min biskop för att få råd. Det han sade var inte precis vad jag hade väntat mig, men det förändrade mitt liv. Han uppmanade mig att lita till min himmelske Fader genom att be, läsa skrifterna och lita på att Frälsaren fanns där för mig – lita på honom så mycket att jag kände att mina bördor

blev lättare. Nu, två och ett halvt år senare, vet jag att det finns en beständig frid tillgänglig för oss alla tack vare den person vår Frälsare är och vad han gjorde för oss.

Whitney W, 19 år, Arizona, USA

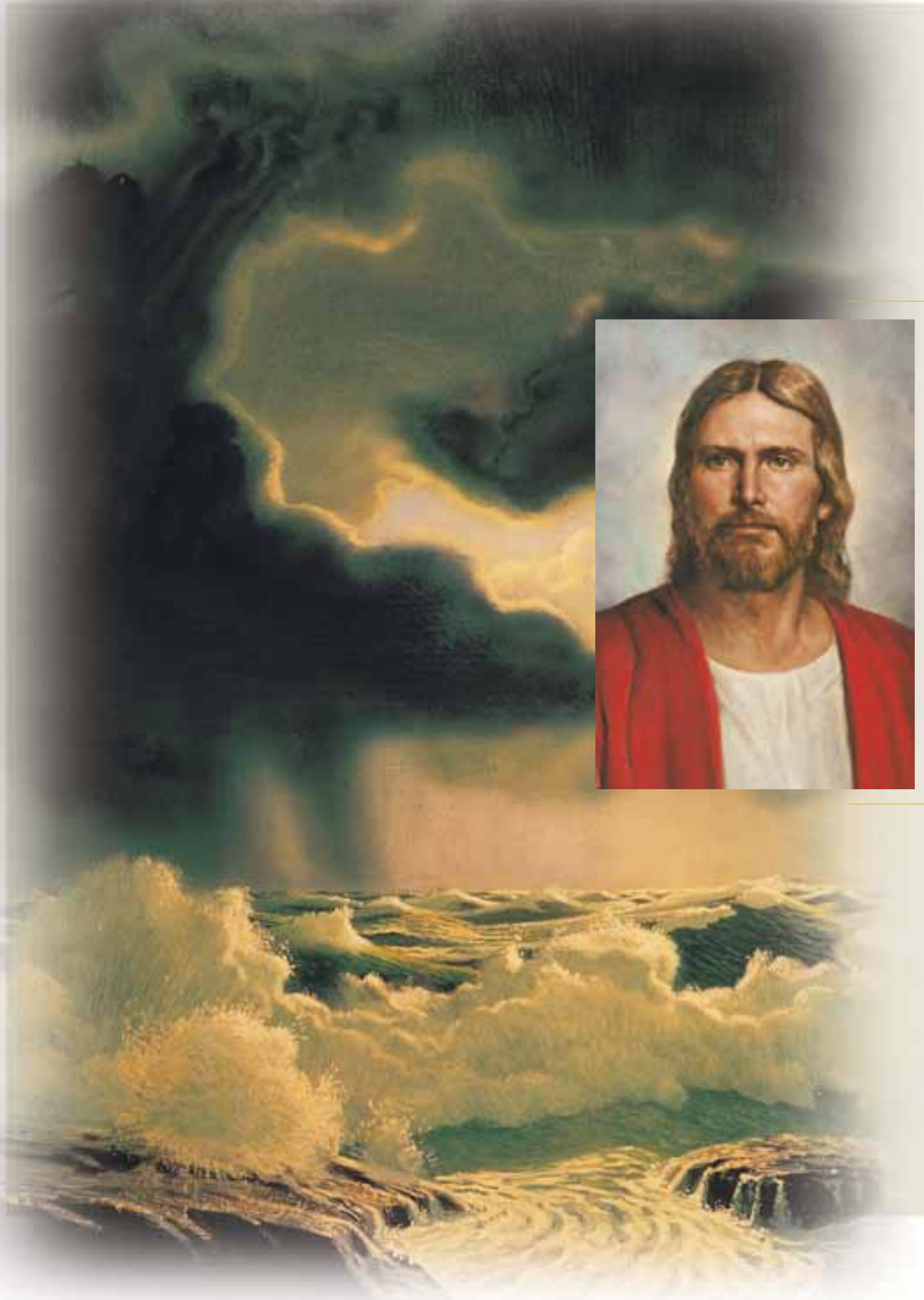
Jag vet att Jesus Kristus lever. Han älskar mig, och han gav sitt liv för mig. Han är min vän. Genom hans lärdomar lär jag mig att bli mer lik honom. Han är rättvis, vänlig, fullkomlig och barmhärtig. Han led i Getsemane för alla. Jag vet att han är den levande Kristus, min Frälsare, min Klippa och min Herre.

Claudia R, 25 år, Mexico

Eftersom jag växte upp i kyrkan och har gått i Primär så har jag fått lära mig om Jesus Kristus sedan jag var en liten flicka. Och mitt vittnesbörd har blivit starkare sedan dess. Nu när jag är missionär älskar jag möjligheten jag har att berätta om evangeliet och vittna om Jesus Kristus varje dag.

När jag tänker på Frälsaren och allt han har gjort för mig så vill jag komma honom närmare. Jag tillämpar det som jag fick lära mig som liten. Jag älskar att få hjälpa andra människor känna vår Frälsares Jesu Kristi kärlek. Det här vittnesbördet är inte något som jag bara säger – det kommer från hjärtat.

Susana V, 21 år, Tonga

Tro på Jesus Kristus

ÄLDSTE RUSSELL M NELSON

i de tolv apostlarnas kворum

Min långa väg mot att bli läkare var bara början. Efter det kom ett flertal år av sjukhusarbete, forskning, specialutbildning och tentamina. Därefter följde många år av undervisning, tjänande och utmaningarna inom öppen hjärtkirurgi, ett nytt område. Allt detta ingöt en djup vördnad inom mig för den mänskliga kroppens struktur och funktion. Jag var övertygad om att dess skapelse var gudomlig.

Den förunderliga mänskliga kroppen

Tänk på den mänskliga kroppens ursprung. Det börjar med att två reproduktiva celler förenas – en från modern och en från fadern. Tillsammans innehåller dessa celler all information om den nya individens arv, lagrad på en plats som är så liten att den inte kan ses av blotta ögat. Tjugotre kromosomer från varje förälder förenas i en ny cell. Dessa kromosomer innehåller tusentals gener som bestämmer den ofödda personens fysiska egenskaper. Omkring 22 dagar efter det att dessa celler har förenats börjar ett pyttelitet

hjärta slå. Efter 26 dagar börjar blodet cirkulera. Cellerna förökar och delar sig. En del blir ögon som kan se, andra blir öron som hör eller fingrar som känner allt det förunderliga runtomkring oss.

Varje organ är en fantastisk skapelse. Ögat har en självfokuserande lins. Nerver och muskler gör att två ögon kan bilda en tredimensionell bild. Örat förvandlar ljudvågor till hörbara toner som hjärnan förnimmer.

Hjärtat har fyra känsliga valv som kontrollerar blodflödets riktning. De öppnas och stängs över 100 000 gånger om dagen – 36 miljoner gånger om året. Om de inte försvagas av någon sjukdom kan de motstå denna påfrestning nästan hur länge som helst. Inget material som tillverkats av människan kan vara så flexibelt och töjas så ofta och så länge utan att brista. Varje dag pumpar en vuxen människas hjärta tillräckligt med vätska för att fylla en tank på 7 500 liter. Ovanpå hjärtat finns en källa till elektricitet som alstrar energi längs särskilda linjer och får mängder av muskelfibrer att samverka.

Dynamisk tro på Herren leder till fullständig omvändelse och fullkomlig hängivenhet mot hans beliga verk.

LEV EFTER HANS BUD

Jesus Kristus är den sanna vägen, livets bröd. Det är han som gjorde hela skapelsen vacker för att glädja och berika människan. Han är den förnämsta av alla Guds skapelser, den enfödde Sonen i köttet och den förstfödde i anden. Genom honom har Fadern visat sin stora kärlek till alla.

I hela mitt liv har jag fått många, många välsignelser genom min tro på Jesus Kristus och särskilt i den heliga försoningen – Herrens mest storslagna gärning. Jag försöker visa kärleken jag känner för honom genom att efterleva hans bud.

Just nu är min hustru och jag representanter för Jesus Kristus och tjänar honom som heltidsmissionärer. Det är en vidunderlig glädje att predika Jesu Kristi evangelium och inbjuda människor att komma till honom och ta emot honom som sin Frälsare.

Fiorino Berardo, Argentina

Tänk på kroppens säkerhetssystem. Varje organ som består av *två* delar kan omedelbart få hjälp från den andra delen. Organ som består av *en* del, till exempel hjärnan, hjärtat och levern, får näring genom blodflöden från *två* håll. Detta är till skydd för organet om blodflödet skulle hejdas i ett av flödena.

Tänk på kroppens förmåga att skydda sig själv. För att skydda sig mot skador kan kroppen förnimma smärta. Som reaktion på en infektion skapar den antikroppar. De hjälper inte bara till att bekämpa ett omedelbart problem utan stärker också motståndskraften mot framtida infektioner.

Tänk på hur kroppen kan läka sig själv. Brutna ben läker och blir starka igen. Hudsår läker sig själva. En läcka i cirkulationen kan täppa till sig själv. Kroppen förnyar sina utgångna celler.

Kroppen reglerar sina egna vitala beståndsdelar. Nivån på viktiga ämnen och beståndsdelar justeras regelbundet. Och oavsett stora temperaturskillnader i miljön kontrolleras kroppens temperatur nog inom snäva gränser.

Genom många års erfarenhet har jag lärt mig att läkning bara inträffar när alla lagar som har att göra med

en viss välsignelse åttlyds¹. Kroppens struktur och funktion styrs av lagar. En vers i skrifterna lyder: "Varje rike har fått en lag, och varje lag har vissa gränser eller villkor"².

Vetenskapsmän inom många områden ser liknande manifestationer av lag och ordning, det kan gälla tidvattnets rytm, månens faser eller stjärnornas läge på himlen. Sådana lagar ligger till grund för allt som skapas. Dessa lagar kan upptäckas och definieras. Deras följder kan mätas. En sådan ordning vittnar om en högsta skapare³.

VAD ÄR TRO?

"Om I ... haven tro", sade Alma, "så haven I hopp om ting, som icke synes men dock äro verkliga." (Alma 32:21) Tro är en princip som inbegriper handling och kraft. När du arbetar mot ett värdigt mål så utövar du tro. Du visar ditt hopp om något som du inte kan se.

Tro på Jesus Kristus kan motivera dig att följa hans fullkomliga exempel. (Se Joh 14:12.) Den kan leda dig till att göra goda gärningar, följa buden och omvända

dig från dina synder. (Se Jak 2:18; 1 Nephi 3:7; Alma 34:17.) Att ha tro på honom innebär att du litar fullständigt på honom – litar på hans oändliga makt, intelligens och kärlek. Det innebär att du tror på hans lärdomar. Det innebär att du tror på att fastän vi inte kan förstå allt så gör han det.

För att tro ska leda till frälsning måste den vara centrerad i Herren. (Se Apg 4:10–12; Mosiah 3:17.) Du utövar tro på Kristus när du (1) är säker på att han lever, (2) har en korrekt uppfattning om hans egenskaper och (3) vet att du strävar efter att leva enligt hans vilja.

Från Stå fast i din tro (2004), "Tro", s 155–158.

Tro, å andra sidan, kan inte mätas. Men sambandet mellan tro på Gud och universums lag och ordning uppenbaras i skrifterna:

"[Gud] har givit en lag åt alla ting, varigenom de röra sig, vart i sin tid och stund.

Alla deras banor äro utstakade, nämligen himlarnas och jordens, vari jorden och alla planeterna innefattas ...

Se, alla dessa äro riken, och den som har sett något, ja, även det minsta av dem, har sett Gud verka i sitt majestät och sin kraft"⁴.

Skapelsens gudomlighet

Skrifterna förkunnar att himlen, jorden och allt som finns på jorden är gudomligt skapat⁵. Genom skrifterna får vi också veta mer om hur Gud och hans Son Jesus Kristus samarbetade under skapelsen. De första orden i Bibeln är: "I begynnelsen skapade Gud himmel och jord";⁶ och "Gud skapade människan till sin avbild ... till man och kvinna skapade han dem".⁷ I Abrahams bok står det att "Gudarna [gick] ned för att dana människan till sin egen avbild, till Gudarnas avbild skapade de henne, man och kvinna skapade de dem"⁸.

I skrifterna kan vi läsa om vår himmelske Faders känslor för sin älskade Son och för varje människa: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv"⁹.

Johannes evangelium inleds med följande förkunnelse:

"I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud.

Han var i begynnelsen hos Gud.

Genom honom har allt blivit till, och utan honom har inget blivit till, som är till"¹⁰.

Detta skriftställe påpekar att Guds Ord¹¹ är Jesus Kristus – Guds personliga tjänare i detta universums styrelse och skaparen av allt liv.

Detta faktum bekräftades för Mose av vår himmelske Fader som sade:

"Och genom min makts ord, som är min enfödde Son, vilken är full av nåd och sanning, har jag skapat dem [jorden och människorna på den].

Otaliga världar har jag skapat, och jag skapade också dem för min egen avsikt; och genom Sonen, som är min Enfödde, skapade jag dem"¹².

Lag och ordning ligger till grund för alla skapelser, vare sig det gäller tidvattnets rytm, månens faser eller stjärnornas läge på himlen. En sådan ordning vittnar om en högsta skapare.

Dynamisk tro
på Herren
leder till
omvändelse, en
mäktig förvandling
i hjärtat, ett ändrat
tänkesätt, från
världens sätt till
gudomens sätt.

Många andra skriftställen bekräftar att Jesus Kristus är Skaparen, under ledning av Fadern¹³. Ett av de mest övertygande är hans eget vittnesbörd: "Se, jag är Jesus Kristus, Guds Son. Jag skapade himlarna och jorden och allt vad i dem är. Jag var hos Fadern från begynnelsen"¹⁴.

Dynamiken i tron på Jesus Kristus

För att man ska acceptera detta begrepp krävs en dynamisk tro. Tro är grunden till ett personligt vittnesbörd. Evangeliets första principer börjar med tro på Jesus Kristus¹⁵. Paulus sade att "tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser".¹⁶ Han bad "att Kristus genom tron skall bo i era hjärtan och ni

skall bli rotade och grundade i kärleken. Ni skall då ... kunna förstå ... och lära känna Kristi kärlek"¹⁷. Paulus bönföll oss att "[nå] fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son".¹⁸

I Mormons bok får vi lära oss att "vi äro levandegjorda i Kristus förmedelst vår tro ... Vi tala om Kristus, vi fröjda oss i Kristus, vi

profetera om Kristus och vi skriva i överensstämmelse med våra profetior, på det våra barn må veta på vilken källa de måste rikta sina blickar för att få förlåtelse för sina synder”¹⁹.

Välsignelserna vi får när vi utövar tro på honom uppenbaras också i Mormons bok. Där står det: ”I [måsten] sträva framåt med ståndaktighet i Kristus och hava ett fullkomligt klart hopp samt kärlek till Gud och alla människor. Om I så

sträven framåt och glädjen eder i Kristi ord samt uthärden intill änden, se, så säger Fadern: ’I skolen hava evigt liv’”²⁰. Det är ”den största av alla Guds gåvor”.²¹

Dynamisk tro på Herren leder till fullständig omvändelse

och fullkomlig hängivenhet mot hans heliga verk. Vi blir förbunds barn. Vi blir hans barn. Skrifterna bekräftar detta: ”Nu, på grund av det förbund, som I haven gjort, skolen I kallas Kristi barn, hans söner och hans döttrar, ty se, i dag har han, i andlig mening, fött eder, ty I sägen, att edra hjärtan äro förändrade genom tro på hans namn. Därför ären I födda av honom och hava blivit hans söner och hans döttrar”²².

Dynamisk tro på Herren leder till omvändelse, en mäktig förvandling i hjärtat,²³ ett ändrat tänkesätt, från världens sätt till gudomens sätt. Det får en att omvända sig med ”hjärtats fulla föresats”.²⁴ Alma sade: ”Predika omvändelse för dem samt tro på Herren Jesus Kristus, lär dem att ödmjuka sig och att vara saktmodiga och ödmjuka i hjärtat, lär dem att motstå varje djävulens frestelse medelst sin tro på Herren Jesus Kristus”²⁵.

Mormons bok existerar till en del för att övertyga jude och icke-jude om att Jesus är Kristus, den evige Guden²⁶. De som läser Mormons bok och ber i tro för att få veta om boken är

EN MÄKTIG FÖRVANDLING I HJÄRTAT

Efter sjuksköterskeutbildningen började jag arbeta på intensivvårdsavdelningen på ett barnsjukhus. Jag hade en önskan att lära mig mer och få erfarenhet, att visa vad jag kunde. Men jag kunde inte föreställa mig att det skulle bli så svårt – både fysiskt och känslomässigt. Jag kunde inte förstå varför världen är så ond att till och med föräldrar kan orsaka obotliga skador hos sina egna barn. Inte heller förstod jag varför Gud låter barn dö. Efter att ha arbetat på sjukhuset i ett år var jag andligt utmattad.

Då fick jag veta att några medlemmar i min familj hade samtal med sista dagars heliga missionärer. Jag arbetade långa skift och kunde inte vara hemma när dessa samtal ägde rum. Snart döptes min syster och min mamma. Och jag kände det som om jag lämnades ensam med mina frågor och olösta problem. Trots att min familj försökte ordna så att jag kunde träffa missionärerna så ville jag inte se dem. Men en gång när systrarna Johnson och Marchuk var på besök tog jag del i samtalet. Gången därefter gav de mig en andlig lektion och jag fann svar på frågorna som jag hade kämpat med så länge. Jag döptes och konfirmerades snart.

Sedan jag blev medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har jag känt mig stärkt av min tro på Jesus Kristus. Jag har gång på gång upplevt bönens kraft och känt hur jag har kommit ut ur mörkret och in i ljuset. Efter sex år i kyrkan har jag fått en övertygelse om att Jesus Kristus är min Frälsare. Och tack vare Jesus Kristus har jag nu möjlighet att komma närmare min himmelske Fader.

Nadezhda Kusnetsova, Ryssland

sann får ett vittnesbörd om att den är det. De får också veta ”att Jesus Kristus är världens Frälsare [och] att Joseph Smith är hans uppenbarare och profet i denna sista tid”.²⁷

Tro på Jesus Kristus: Nödvändig för frälsning och upphöjelse

Tro på Jesus Kristus ger inte bara välsignelser i det här livet utan är av största vikt för vår eviga frälsning och

upphöjelse. Skrifterna förkunnar: "Alla människor måste omvända sig och tro på Jesu Kristi namn och tillbedja Fadern i hans namn samt vara ståndaktiga i tron på hans namn intill änden, annars kunna de icke bli frälsta i Guds rike"²⁸. Herren håller också föräldrar ansvariga att undervisa sina barn om att ha "tro på Kristus, den levande Gudens Son".²⁹

Jag vittnar om att Jesus är Kristus, den levande Gudens Son. Han är vår Skapare, Frälsare och Återlösare,³⁰ vår Förespråkare hos Fadern,³¹ vår Räddare³² och Gamla testamentets Jehova³³. Han är den utlovade Immanuel,³⁴ den smorde Messias³⁵ och vårt stora Exempel³⁶. En dag kommer han tillbaka för att styra och regera som konungarnas Konung och herrarnas Herre³⁷. Så småningom kommer vi var och en att stå inför honom på domens dag³⁸. Jag ber för var och en av oss att vår enskilda tro på honom ska accepteras. ■

SLUTNOTER

1. Detta begrepp fastställdes av Herren när han sade: "När vi erhålla någon välsignelse från Gud, så sker detta genom lydnad för den lag, enligt vilken den är lovad." (L&F 130:21)
2. L&F 88:38.
3. Se Alma 30:44.
4. L&F 88:42–43, 47.
5. Se Kol 1:16; Mosiah 4:2, 9; 5:15; Alma 18:28; 22:10; Moses 3:5.
6. 1 Mos 1:1.
7. 1 Mos 1:27.
8. Abraham 4:27.
9. Joh 3:16.
10. Joh 1:1–3.
11. På grekiska är ordet *Logos* (som betyder "ord") ett annat ord för Kristus.
12. Moses 1:32–33; kursivering tillagd.
13. Se Ef 3:9; Mosiah 3:8–11; Helaman 14:12; Mormon 9:8–14.
14. 3 Nephi 9:15. Herren förkunnade också: "Se, jag är Jesus Kristus, den levande Gudens Son, som har skapat himlarna och jorden, ett ljus som icke kan döljas av mörkret." (L&F 14:9)
15. Se Trosart 4.
16. Hebr 11:1.
17. Ef 3:17–19.
18. Ef 4:11–13; se också Gal 3:26–29.
19. 2 Nephi 25:25–26.
20. 2 Nephi 31:20; se också Enos 1:8; Mosiah 3:12.
21. L&F 14:7.
22. Mosiah 5:7.
23. Se Alma 5:12–14.
24. 2 Nephi 31:13; se också MB Jakob 6:5; Mosiah 7:33; 3 Nephi 10:6; 12:24; 18:32.
25. Alma 37:33; se också Mormon 9:37; Moroni 7:25–26, 33–34, 38–39.
26. Se Mormons boks titelblad.
27. Inledningen till Mormons bok.

ETT BARNS TRO

Jag bestämde mig för att gå till fots till stavskonferensen, vilket skulle ta 30 till 40 minuter, med min son som då var åtta år gammal. Det hade gått tjugo minuter när jag insåg att jag inte längre visste åt vilket håll jag skulle gå. Min son Elson som alltid tycker om att promenera, hade berättat om något som hade hänt, antingen i skolan eller hemma. Jag bad honom att vara tyst en stund och förklarade att jag behövde tänka efter, för jag var rädd att vi hade gått vilse.

Det var då min son visade mig sin tro. Han föreslog att vi skulle uppsända en bön. Med all den intelligens och förståelse som jag, den vuxna, hade (jag hade blivit lite otålig eftersom klockan började närma sig tiden för mötet), svarade jag att om han ville be så kunde han göra det, men jag föredrog att tänka. Jag sade till mig själv: "Det finns sådant som vi inte behöver lita till Herren för. Att hitta vägen till kapellet är ett exempel."

Som om Elson kunde läsa mina tankar, gav han mig en läxa i ödmjukhet. Han sade: "Varför envisas du med att göra allt på det svåra sättet?" Sedan blev han tyst och jag vet att han bad inom sig. Några minuter senare var vi framme vid kapellet och jag visste att han hade fått svar på sin bön.

Som sista dagars heliga är vi välsignade att vara medlemmar i Jesu Kristi kyrka. Mitt vittnesbörd om det återställda evangeliets sanning stärktes när jag insåg att min son, som fortfarande var ett barn, visste hur han skulle tillämpa principerna tro och bön och blev för mig ett exempel på hur man lever efter Jesu Kristi lärdomar.

Elson Carlos Ferreira, Brasilien

28. L&F 20:29.
29. L&F 68:25; se också Moses 6:57–62.
30. Se Jes 49:26; 60:16; 1 Nephi 21:26; 2 Nephi 6:18.
31. Se L&F 29:5; 110:4.
32. Se 2 Sam 22:2; L&F 138:23.
33. Se L&F 110:3.
34. Se Jes 7:14.
35. Se 2 Nephi 25:14–19.
36. Se Joh 13:15; 3 Nephi 27:21.
37. Se Upp 17:14; 19:16.
38. Se Upp 20:12; 1 Nephi 15:33; 2 Nephi 9:22, 44; 28:23; Alma 5:15; 3 Nephi 27:14; Mormon 3:20; 9:8–14.

Emilios tro

En diakon visade mig – hans biskop – vad det innebär att ha tro till att bli botad.

RAMON RAMIREZ

För några månader sedan blev Emilio, en av diakonerna i vår församling, plötsligt mycket sjuk. Läkarna kunde inte säga vad han led av. Både han och hans mamma var rädda eftersom han bara blev svagare och svagare. Hans mamma tog honom till sjukhuset flera gånger men lyckades inte få några svar på sina frågor.

Emilios mamma tog honom till möteshuset för en prästdömsvälsignelse. En av medlemmarna i äldstekvorumet och jag, hans biskop, hade förmånen att välsigna honom, och han kunde sova gott för första gången på flera nätter.

Men några dagar senare fick jag veta att Emilio hade blivit sämre igen och var tillbaka på sjukhuset. En annan broder och jag begav oss snabbt till sjukhuset och fick möjlighet att gå in och besöka honom på rummet. Med tanke på att Emilio förmodligen skulle vara nedstämd på grund av försämringen blev jag särskilt upplyft av det som sedan hände.

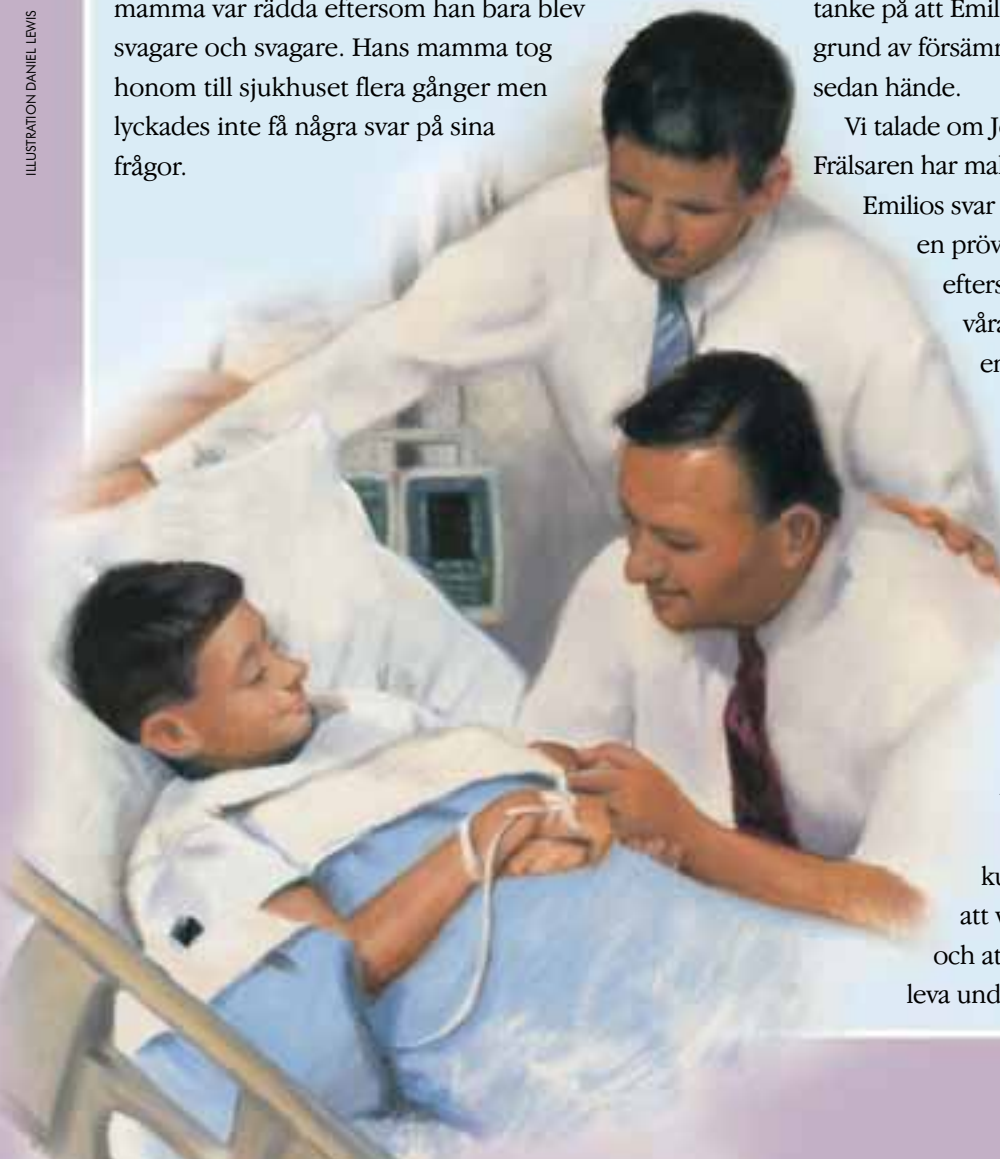
Vi talade om Jesus Kristus och jag förklarade att Frälsaren har makten att övervinna allt, enligt sin vilja.

Emilios svar berörde oss starkt: "Det här är bara ännu en prövning. Jag har tro på att det snart är över eftersom jag har tro på Jesus Kristus." Vi lade våra händer på hans huvud och gav honom en välsignelse.

Efter den kvällen tillfrisknade Emilio fullständigt på ett ofattbart sätt. Han kunde återgå till sina dagliga aktiviteter och till kyrkan utan svårighet.

Emilio hade utövat tillräckligt med tro för att Frälsaren skulle utföra samma slags underverk han utförde när han levde här på jorden. För mig är Emilio ett exempel på dem om vilka Herren sade: "Åt andra är det givet, att hava tro till att bli helbrädda." (L&F 46:19)

Det är underbart att ha förmånen att kunna utöva prästadömet i sitt liv och veta att vi har en himmelsk Fader som älskar oss, och att vi, genom vår tro på hans Son, kan uppleva underverk i dessa sista dagar. ■

Försoningen som den enfödde Sonen genomförde är den avgörande grund varpå alla kristna lärdomar vilar och det största uttrycket för gudomlig kärlek som denna värld någonsin mottagit.

Jesu Kristi försoning

ÄLDSTE JEFFREY R HOLLAND
i de tolv apostlarnas kворum

I Getsemane örtagård

Som ung missionär hade äldste Orson F Whitney (1855–1931), som senare verkade i de tolv apostlarnas kворum, en så stark dröm att den förändrade hans liv för evigt. Han skrev senare:

”En natt drömde jag ... att jag befann mig i Getsemane örtagård och bevittnade Frälsarens lidande ... Jag stod bakom ett träd i förgrunden ... Jesus kom tillsammans med Petrus, Jakob och Johannes in genom en liten grind till höger om mig. Han lämnade de tre apostlarna där, efter att ha uppmanat dem att knäböja och be, och gick bort till andra sidan där också han knäböjde och bad: 'Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill.'"

bekant med hans utseende – ansiktet, kroppen och hans rörelser. Han hade en ädel gestalt och ett majestätiskt uppträdande ... en verklig Gud bland människor, och ändå lika mild och ödmjuk som ett litet barn.

Plötsligt ändrades situationen ... Det var

När han bad strömmade tårar nerför hans ansikte, som var [vänt] mot mig. Jag rördes så av denna syn att också jag grät, av ren sympati för hans stora smärta. Hela mitt hjärta värkte för honom. Jag älskade honom av hela min själ och längtade mer än allt annat efter att få vara med honom.

Efter en stund steg han upp och gick bort till apostlarna som låg på knä – och sov! Han skakade om dem försiktigt, väckte dem, och med en mildt tillrättavisande röst, utan minsta tillstymmelse till ilska eller förebråelse, frågade han dem om de inte kunde vaka med honom en timme ...

Han återvände till sin plats, bad ännu en gång och gick sedan tillbaka och fann dem återigen sovande. Återigen väckte han dem, tillrättavisade dem och återvände och bad som förut. Detta hände tre gånger, tills jag var fullkomligt

nu efter korsfästelsen i stället för före, och Frälsaren stod tillsammans med samma tre apostlar till vänster om mig. De var på väg att ge sig av och uppstiga till himlen. Jag stod inte ut längre. Jag sprang fram, föll ner framför hans fötter, slog armarna om hans knän och tiggde och bad honom om att ta mig med.

Jag skall aldrig glömma hur vänligt och försiktigt han böjde sig ner, hjälpte mig upp och omfamnade mig. Det var så verkligt att jag kände värmen från hans bröst när jag vilade mot det. Sedan sade han: 'Nej, min son. Dessa tre har avslutat sitt arbete och kan följa med mig, men du måste stanna och avsluta ditt.' Ändå klamrade jag mig fast

'Det beror helt och hållet på dig själv.' Jag vaknade med gråten i halsen, och det var morgon"¹.

Varför en försoning?

Denna ömma, personliga glimt av Frälsarens kärleksfulla offer är

en passande introduktion till hur viktig Jesu Kristi försoning är. Försoningen som den enfödde Sonen i köttet genomförde är den avgörande grund varpå alla kristna lärdomar vilar och det största uttrycket för gudomlig kärlek som denna värld någonsin mottagit.

Dess betydelse i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kan inte överskattas. Alla andra principer, bud och dygder i det återställda evangeliet har sin betydelse med utgångspunkt i denna centrala händelse².

Försoningen var den förutordinerade men frivilliga gärning Guds enfödde Son utförde varigenom han offrade sitt liv och led andlig vånda som sonande lösen för Adams falls följder för hela mänskligheten,

Försoningen var nödvändig på grund av Adams fall, som förde in två slags död i världen.

vid honom. Jag tittade upp mot hans ansikte – för han var längre än jag – och bönföll honom allvarligt: 'Men lova mig att jag får komma till dig till slut.' Han log ljuvt och milt och svarade:

och för de synder som alla som omvänder sig har begått.

Den bokstavliga betydelsen av det engelska ordet *atonement* (försoning) är självklar: at-one-ment, att föra samman sådant som har varit åtskilt eller fjärrmat. Jesu Kristi försoning var nödvändig på grund av Adams överträdelse, eller fall, som förde in två slags död i världen när Adam och Eva åt av frukten från kunskapens träd på gott och ont³. Den fysiska döden skiljer anden från kroppen och den andliga döden skiljer anden och kroppen från Gud. Som en följd av fallet utsåts alla människor som föds för dessa två slags död. Men vi måste komma ihåg att fallet var en nödvändig del av vår himmelske Faders gudomliga plan. Utan det skulle inga dödliga barn ha fötts av Adam och Eva, inte heller skulle det finnas någon mänsklig familj som fick uppleva motstånd och tillväxt, ingen moralisk handlingsfrihet, ingen glädje i uppståndelse, återlösning eller evigt liv⁴.

Behovet av detta fall och av försoningen som kompenserar för det förklarades i ett förjordskt råd i himlen som alla andar i den mänskliga familjen deltog i och som Gud Fadern presiderade över. Det var i denna förjordska situation som Kristus erbjöd sig att hedra alla människors moraliska handlingsfrihet genom att sona deras synder. Han skulle också ge Fadern all ära för denna sonande kärlek⁵.

Kristi oändliga försoning var möjlig eftersom (1) han var den enda syndfria människa som någonsin levat på jorden

ETT LIV VID HANS SIDA

Herren höll ut sin hand mot mig för nästan fem år sedan, och evangeliet förändrade mitt liv. Tack vare hans försoning blev jag återlöst från tidigare val och kunde känna förlåtelsens under i mitt hjärta.

Jesus Kristus är med oss och stärker oss varje dag om vi är värdiga. Våra synder suddas ut och glöms bort och hans ljus lyser över vårt personliga liv och yrkesliv.

Han är vår Frälsare, Guds Son. Hans kärlek är oändlig. Om vi lever som han vill att vi ska leva så delar vi med oss av hans kärlek och hoppas att få återvända för att bo hos honom och vår himmelske Fader för evigt.

Marie Monjusan, Frankrike

och därför inte underkastad den andliga död som är resultatet av synd, (2) han var Faderns enfödde och hade därför gudaskapets egenskaper som gav honom makt över den fysiska döden⁶ och (3) han uppenbarligen var den enda som var tillräckligt ödmjuk och villig under det förjordska rådet att förutordineras till detta tjänande⁷.

Kristi försonings gåvor

Några av försoningens gåvor är universella, oändliga och villkorslösa. Det är bland annat hans lösen för Adams första överträdelse för att ingen människa ska kunna hållas ansvarig för den synden⁸. En annan universell gåva är uppståndelsen från de döda som alla män, kvinnor och barn som lever, som har levat eller som kommer att leva på jorden får.

Andra aspekter av Kristi försoning är villkorliga. De beror på personens flit i att hålla Guds bud. Alla medlemmar i den mänskliga familjen ges till exempel benådning från Adams synd utan egen ansträngning, men de ges ingen benådning från sina egna synder såvida de inte medger sin tro på Kristus, omvänder sig från dessa synder, döps i hans namn, tar emot den Helige Andens gåva och konfirmeras som medlem i Kristi kyrka samt trofast och ihärdigt strävar framåt under resten av sitt liv. Om denna utmaning sade Kristus:

Kroppens uppståndelse är en fri och universell gåva, en följd av Frälsarens seger över döden. Det är en av de ovillkorliga välsignelser som finns tillgängliga genom Kristi nåd.

”Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, på det att de som omvända sig icke måtte lida, men om de icke vilja omvända sig, måste de lida som jag”⁹.

Och fastän kroppens uppståndelse är en fri och universell gåva från Kristus, påverkas resultatet av hans seger över döden, den uppståndna kroppens natur (eller vilken ”härlighetsgrad” den får) och tiden för en persons uppståndelse, direkt av personens trofasthet under det här livet. Aposteln Paulus tydliggör till exempel att de som helt och hållet hänger sig åt Kristus uppstår först¹⁰. Nutida uppenbarelser klargör i vilken ordning de olika uppståndna kropparna kommer,¹¹ och utlovar den högsta härligheten enbart till dem som

håller fast vid Jesu Kristi evangeliums principer och förordningar¹².

Naturligtvis är varken försoningens villkorlösa eller villkorliga välsignelser tillgängliga utom genom Kristi nåd. Uppenbarligen är försoningens villkorlösa välsignelser oförtjänade, men de villkorliga är inte helt förtjänade heller. Genom att leva

trofast och hålla Guds bud kan man få ytterligare välsignelser, men de ges ändå fritt och förtjänas tekniskt sett inte. Mormons bok förkunnar med eftertryck att ”intet kött kan bo i Guds närhet utom genom den heliga Messias’ förtjänster, barmhärtighet och nåd”.¹³

Genom samma nåd ger Gud frälsning åt små barn, mentalt handikappade, personer som levat utan att ha fått höra talas om Jesu Kristi evangelium och så vidare: Dessa personer är återlösta genom Kristi försonings

universella kraft och får möjlighet att ta emot evangeliets fullhet efter döden, i andevärlden, där andarna vistas i väntan på uppståndelsen¹⁴.

Lidande och triumf

För att uppfylla försoningens krav gick den syndfrie Kristus till Getsemane örtagård, som äldste Whitney såg i sin dröm, för att där uthärda en själsångest som bara han kunde ta på sig. Han ”greps av ångslan och ångest”, och sade till Petrus, Jakob och Johannes: ”Min själ är djupt bedrövad, ända till döds”¹⁵. Varför? Därför att han led ”alla människors smärtor, ja, varje levande skapelses smärtor, både män, kvinnor och barn, som tillhöra Adams ätt”.¹⁶ Han utstod ”frestelser och kroppslig smärta, hunger, törst och trötthet, ja, mera än någon människa kan utstå utan att dö därav, ty se, blod kommer ut ur varje por. Så stort [var] hans lidande”¹⁷.

Genom sitt lidande återlöste

I VÄNTAN PÅ UPPSTÅNDELSEN

När min kära hustru återvände hem till vår himmelske Fader blev det nödvändigt för familjen att hitta en lämplig gravplats. Jag mötte motstånd när jag ville att ordet *vilopplats* skulle finnas med på gravstenen. Ordet kunde inte användas enligt begravningsbyråns policy.

En seglivad kamp inleddes. Vid ett tillfälle frågade prästen i kyrkan som kyrkogården tillhörde om ordet. Jag bar mitt vittnesbörd om att jag tror på kroppens bokstavliga uppståndelse och citerade Frälsaren: ”Alla som är i gravarna skall höra hans röst och gå ut ur dem. De som har gjort gott skall uppstå till liv.” (Joh 5:28–29) Jag vittnade om att denna grav är en helig vilopplats för oss ända till uppståndelsen.

Då gav prästen ett inspirerat förslag: ”Be att följande ord ska inristas på gravstenen: ’Familjerna Bohne och Lehman vilar här i väntan på uppståndelsen.’” Och så blev det. Och därmed blev mitt vittnesbörd hugget i sten.

Rudolf Lehmann, Tyskland

Jesus alla mäns, kvinnors och barns själar ”på det hans inre må bli fyllt med barmhärtighet enligt köttet, så att han enligt köttet må kunna bistå sitt folk i deras skröpligheter”.¹⁸ När Kristus gjorde detta ”nedsteg [han] under allt” – alla slags sjukdomar, alla svagheter och all mörk förtvivlan som varje mänsklig varelse upplevt – för att han skulle kunna ”[omfatta] allt, på det han skulle vara i allt och genom allt, sanningens ljus”.¹⁹

Försoningens fullständiga ensamhet och olidliga smärta som började i Getsemane nådde sin kulmen när Jesus, efter romarnas och andras avskyvärda miss-handel, ropade från korset: ”Eli, Eli, lema sabaktani?” Det betyder: ’Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?’²⁰ I djupet av denna ångest skakade till och med själva naturen. ”Då kom över hela landet ett mörker ... Solen förmörkades”²¹. ”Och se, då brast

förlåten i templet i två delar, uppiifrån och ända ner, jorden skakade och klipporna rämnade”,²² vilket fick många att utropa: ”Naturens Gud lider!”²³ Till slut hade också det till synes mest outhärdliga genomlidits och Jesus sade: ”Det är fullbordat”²⁴. ”Fader, i dina

händer överlämnar jag min ande”²⁵. En dag, någonstans, kommer varje människas tunga uppmanas erkänna, liksom den romerska offcieren som bevitnade allt detta: ”Denne var verkliga Guds Son”²⁶.

För den eftertänksamma kvinnan och mannen är det ”ett enastående underverk”²⁷ att en enda människas frivilliga och barmhärtiga offer kunde tillfredsställa rättvisans oändliga och eviga krav, sona varje människas överträdelser och missgärningar och därmed svepa in hela mänskligheten i sin allomfattande, barmhärtiga famn. Men så är det.

För att citera president John Taylor (1808–1887): ”På ett för oss obegripligt och oförklarligt sätt bar han tyngden av hela världens synder, inte bara för Adam utan också för hans efterkommande, och därigenom öppnade han himmelriket, inte bara för alla troende och alla som håller Guds lag, utan också för över hälften av den mänskliga familjen som dog innan de uppnådde mogen ålder. Han gör det också för [dem], som ... [dör] utan [lagen].”²⁸

Må vi också känna som äldste Whitney kände för denna majestätiska gåva och för dess givare: ”Jag rördes så av denna [gåva] att jag grät ... av ren sympati. Hela mitt hjärta värkte för honom. Jag älskade honom av hela min själ och längtade mer än allt annat efter att få vara med honom.” Eftersom Kristus redan har genomfört försoningen för vår skull har han gjort sin del för att förverkliga denna längtan. Resten beror helt och hållet på oss själva. ■

FRÄLSARENS BARMHÄRTIGA OMFAMNING

I hela mitt liv har jag kämpat med att känna mig misslyckad och otillräcklig. Men jag har upptäckt att Jesu Kristi evangelium är ett bote-medel mot sådana känslor.

Tack vare försoningen förstår Frälsaren mina rädslor och han tröstar mig genom den Helige Anden. Han känner till mina svagheter och han hjälper mig övervinna dem. Han har aldrig lämnat mig ensam utan han har stärkt mig och utvidgat mitt hjärta.

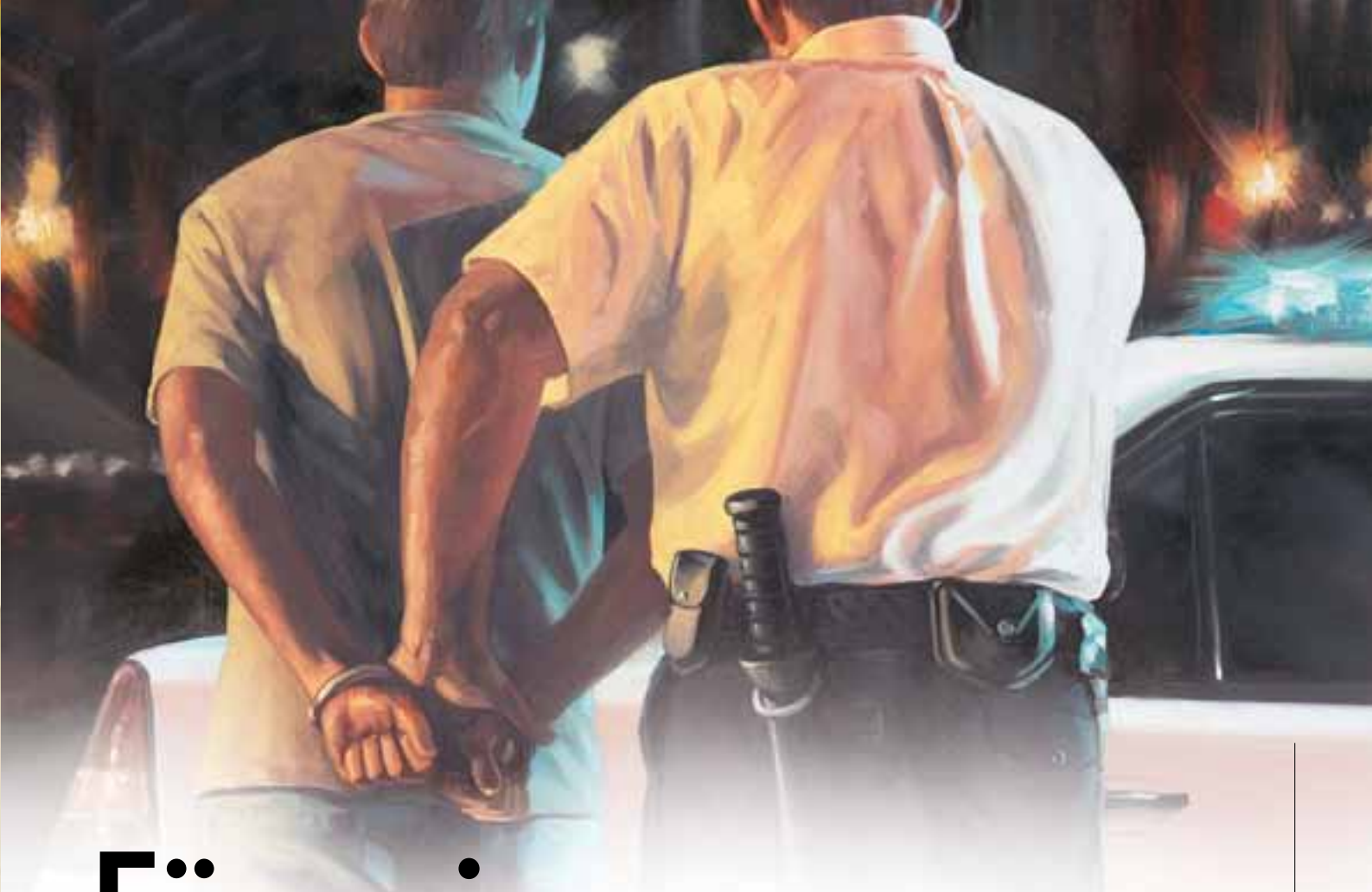
Jag kanske aldrig kan hålla måttet i världens ögon, men jag känner mig värdefull, speciell och älskad när jag gör mitt bästa för att efterleva Jesu Kristi lärdomar.

Susan Lunt, Utah, USA

SLUTNOTER

1. ”The Divinity of Jesus Christ”, *Improvement Era*, jan 1926, s 224–225; se också *Liabona*, dec 2003, s 16; punktering, användning av stor begynnelsebokstav och stavning standardiserad.
2. Se *Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* (2007), s 49.
3. Se 1 Mos 2:9; 3.
4. Se 2 Nephi 2:22–27; Moses 5:11.
5. Se Upp 13:8; Moses 4:1–2; Abraham 3:22–27.
6. Se Joh 5:26–29; 2 Nephi 9:5–12; Alma 34:9–14.
7. Se James E Talmage, *Jesus Kristus*, s 21–22.
8. Se Trosart 2.
9. L&F 19:16–17.
10. 1 Tess 4:16.
11. Se L&F 76:50–113; jämför 1 Kor 15:40–42.
12. Se L&F 76:50–70; 88:4, 27–29; 132:21–24.
13. 2 Nephi 2:8.
14. Se Alma 40:11; L&F 138; jämför Luk 23:43; Joh 5:25.
15. Mark 14:33–34.
16. 2 Nephi 9:21.
17. Mosiah 3:7.
18. Alma 7:12.
19. L&F 88:6.
20. Matt 27:46.
21. Luke 23:44–45.
22. Matt 27:51.
23. 1 Nephi 19:12.
24. Joh 19:30.
25. Luk 23:46.
26. Matt 27:54.
27. James E Talmage, *Trosartiklarna*, (1966), s 73.
28. Se *The Mediation and Atonement* (1882), s 148–149; användning av stor begynnelsebokstav standardiserad; se också *Kyrkans presidents lärdomar: John Taylor*, s 52.

Försoningens verkningar

Jag visste att Herren hade en plan för min son, men när han valde en väg som jag önskade att han inte hade valt blev jag osäker på hur han skulle kunna komma tillbaka.

ANONYM

Jag blev medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga 1992 i Nederländerna. Men min make ville inte bli medlem och tillät inte att våra barn Alex och Petra döptes. (Namnen har ändrats.) Ändå gick vi tre till kyrkan och hade hemaftnar regelbundet.

Allt gick bra i flera år tills Alex, som då var 13 år, sade att

han inte längre ville gå till kyrkan eller vara med på hemaftnarna. Ju äldre han blev, desto värre blev situationen. Det var svårt uppehålla en nära relation till Alex eftersom han inte bara började dricka och röka utan också ljög om det han gjorde. Det gjorde mig förkrossad och jag fällde många tårar och uppsände många böner och vädjade till min himmelske Fader att hjälpa min son.

Så en kväll när jag satt i templet såg jag en bild för mitt inre. Det var en bild av en ung man som delade ut sakramentet. Det verkade som om Herren påminde mig om det verkliga i hans försonings kraft och uppmuntrade mig att älska min son och stå vid hans sida.

Men med tiden blev livet faktiskt svårare. När Alex' pappa och jag hade skilt oss blev Alex riktigt deprimerad. Jag visste att han behövde hjälp, men han ville inte ha min hjälp och lyssnade inte när jag försökte prata med honom.

En kväll frågade vår grenspresident om han kunde komma och prata med Alex. Alex blev irriterad men

gick med på ett samtal. Efter samtalet var Alex arg på grenspresidenten för att han hade uppmanat honom att gå ut som missionär. Han sade: "Om grenspresidenten verkligen var en Guds man så skulle han ha vetat bättre. Han skulle veta att jag inte är värdig att gå – så varför besvära mig med det?" Den kvällen visste jag att Herren hade en plan.

Planen började ta form på ett oväntat sätt när jag fick ett telefonsamtal från den lokala polisstationen. Alex hade blivit arresterad. Min nya make och jag tog på oss rockarna och hämtade Alex på polisstationen mitt i natten. Vi gjorde inget väsen av det hela. Faktum är att Alex' styvfar och jag sade mycket lite.

När vi hade kommit hem berättade Alex vad som hade hänt när han och hans vän hade stulit en skoter. Han var så ledsen över det han hade gjort. För första gången såg jag en nedbruten ung man.

Arresteringen var en vändpunkt för Alex. Han började inse följderna av sitt handlande och vart han var på väg. Efter den dagen började vi få så många välsignelser.

Dagen därpå sade Alex att han hade bett poliskonstapeln ringa oss eftersom han visste att vi älskade honom. Han insåg också hur mycket han hade sårat oss och uppskattade att vi hade varit lugna.

Alex hade flera vänner i kyrkan som ställde upp för honom. En bjöd med honom till aktiviteter i kyrkan. En annan gav honom en Mormons bok och uppmanade honom att läsa den. Och trots att Alex lider av dyslexi såg jag att han läste i den då och då.

Nästa välsignelse – om jag nu skulle kunna räkna dem – var när Alex frågade om jag kunde köpa en kostym åt honom eftersom han hade bestämt sig för att gå till kyrkan. Jag trodde han menade på julen. Men till min stora förvåning fortsatte han att gå till kyrkan efteråt.

Nästa välsignelse är nästan för stor för att jag ska fatta det. Alex berättade att han skulle döpas. Han behövde ingen hjälp av mig utan ordnade allt själv med hjälp av sina vänner och missionärerna som undervisade honom. Jag kunde nästan inte tro mina ögon när dagen kom och jag kunde se min son klädd i vitt, ingå de heliga förbunden.

Senare när Alex berättade om sin omvändelse insåg jag att hans smärta och sorg hade varit svåra, men de hjälpte honom bli tillräckligt ödmjuk för att han skulle gå ner på knä och be om hjälp. Alex sade: "En kväll när mina bördor verkade alltför tunga kom jag att tänka på en god vän som hade påmint mig om att jag alltid kunde be Herren om hjälp. Den kvällen bestämde jag mig för att försöka. Det fanns ingen annan dörr öppen för mig, och eftersom mamma hade lärt mig hur man ber så knäböjde jag och blundade. När jag började vädja om hjälp kom en mycket varm känsla över mig. Jag ska aldrig glömma den känslan. Jag kände Kristi rena kärlek. Jag kände hur mina problem lyftes bort från mig. Mina desperata känslor har inte kommit tillbaka sedan dess, och jag har välsignats med ett vittnesbörd om Jesus Kristus. Mitt hjärta förvandlades och jag fick en önskan att följa Jesus Kristus."

Efter sitt dop, sin konfirmation och ordination till prästadömet blev Alex ombedd att dela ut sakramentet – Frälsarens offers heliga sinnebilder. Då blev det som jag hade sett i templet för så många år sedan en

levande verklighet rätt framför mina ögon. Jag tackade tyst min himmelske Fader för det jag fick uppleva. Det var ett heligt ögonblick för mig.

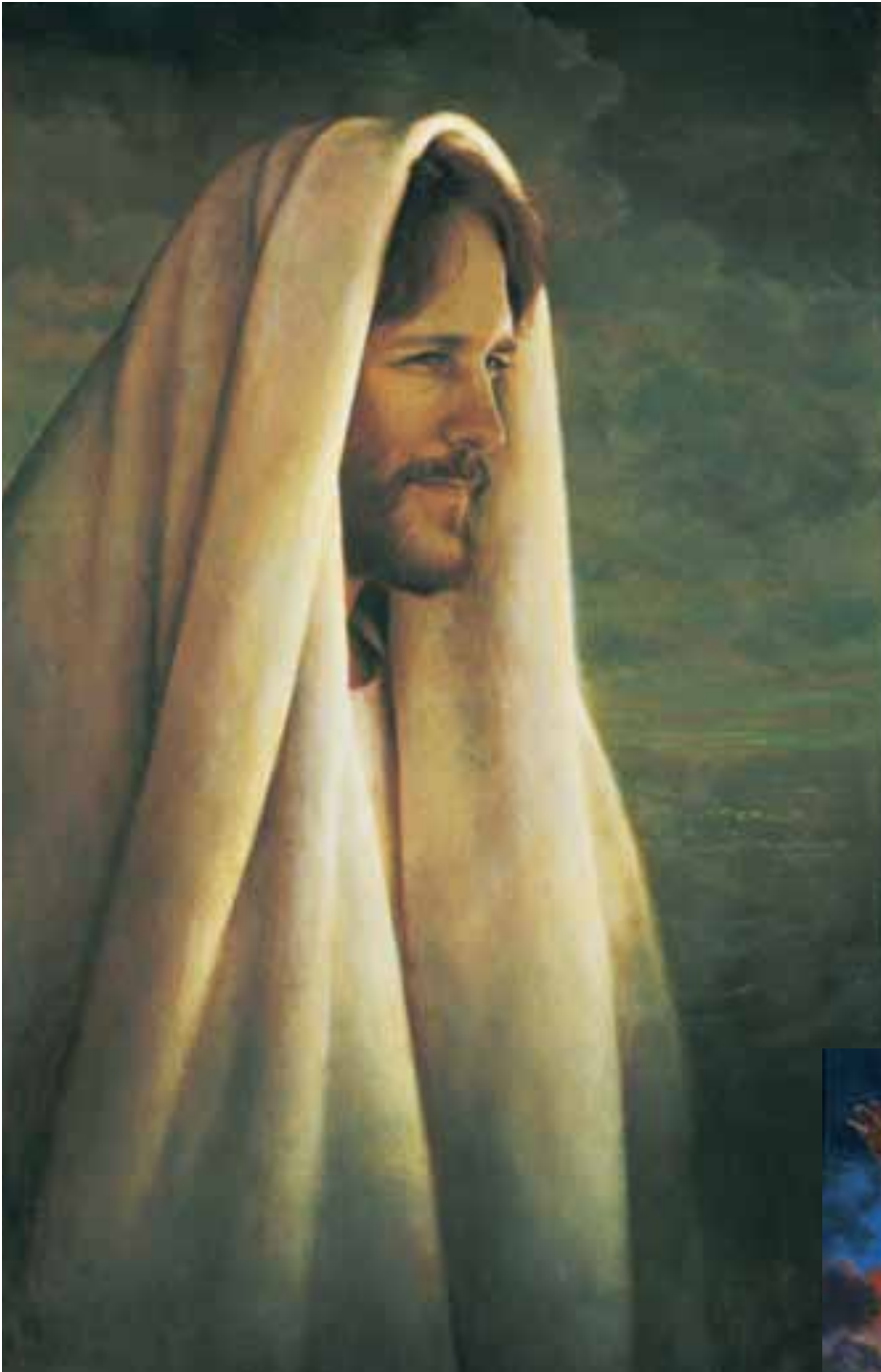
Berättelsen kunde vara slut där, men lyckligtvis är den inte det. Jag har sett hur försö-
ningen har fortsatt verka i min sons liv. Kommer du ihåg vår inspirerade grenspresi-
dent? Min sons vittnesbörd blev allt starkare och grenspresidentens uppmaning blev
verklighet. Alex avslutade nyligen sin tjänst
som heltidsmissionär. Han tillbringade
två år med att nå ut till och hjälpa
andra – som Herren hade nått ut
till honom.

Jag är tacksam över att vara
Alex' mamma, men jag är ännu
tacksammare för Jesu Kristi förso-
ning som verkar i
allas våra liv. ■

Efter sin
ordination till
prästadömet
blev Alex ombedd
att dela ut sakra-
mentet. Då blev det
som jag hade sett
i templet för så
många år sedan en
levande verklighet.

Den levande

Vittnesbörd av apostlarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista

Kristus

Dagars Heliga

Medurs från vänster: Mild helbrägdagörare, av Greg Olsen; Hela staden var samlad, av James Tissot; Johannes döper Jesus, av Harry Anderson; Kristus skapar jorden, av Robert T Barrett.

När vi nu firar att Jesus Kristus föddes för två tusen år sedan, ger vi vårt vittnesbörd om hans oförlikneliga levnad och om den oändliga kraften i hans stora försoningsoffer. Ingen annan har haft ett så djupgående inflytande på alla som har levt och som kommer att leva på jorden.

Han var Gamla testamentets store Jehova, Nya testamentets Messias. Under ledning av sin Fader skapade han jorden. "Genom honom har allt blivit till, och utan honom har inget blivit till, som är till." (Joh 1:3) Fastän han var syndfri döptes han för att uppfylla allt som hör till rättfärdigheten. Han "gick omkring och gjorde gott" (Apg 10:38), men blev föraktad för det. Hans evangelium var ett budskap om frid och god vilja. Han vädjade till alla att följa hans exempel. Han vandrade på vägarna i Palestina, botade sjuka, gav de blinda synen åter och uppväckte döda. Han undervisade om eviga sanningar, förut-tillvarons verklighet, syftet med vårt liv på jorden och de möjligheter som Guds söner och döttrar har i det kommande livet.

Han instiftade nattvarden som påmin-nelse om sitt stora försoningsoffer. Han arresterades och dömdes på falska grunder, förklarades skyldig för att tillfredsställa folkmassan och dömdes att dö på Golgatas kors. Han gav sitt liv för att sona alla människors synder. Hans offer som ställföreträdare var en storslagen gåva till alla dem som någonsin skulle leva på jorden.

Vi vittnar högtidligen om att hans liv, som är det centrala i hela mänsklighetens historia, varken började i Betlehem eller slutade på Golgata. Han var Faderns förstfödde, den enfödde Sonen i köttet, världens Återlösare.

Han uppstod från graven för att bli "förstlingen av de insomnade". (1 Kor 15:20) Som uppstånden besökte Herren dem som han hade älskat i livet. Han verkade också bland sina "andra får" (Joh 10:16) i det forna Amerika. I vår tid visade han och hans Fader sig för den unge Joseph Smith och inledde den länge utlovade tiden när allt skulle sammanfattas. (Se Ef 1:10.)

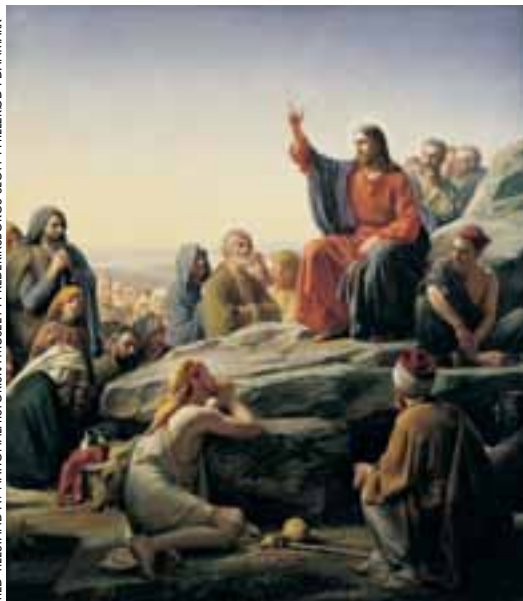
Om den levande Kristus skrev profeten Joseph: "Hans ögon voro såsom eldslågor, håret på hans huvud var vitt såsom ren snö och hans ansikte överträffade solen i klarhet. Hans röst var såsom stora vattens brus, ja, Jehovas röst, sägande:

'Jag är den förste och den siste. Jag är den som lever. Jag är den som blev slaktad. Jag är eder förespråkare hos Fadern.'" (L&F 110:3–4)

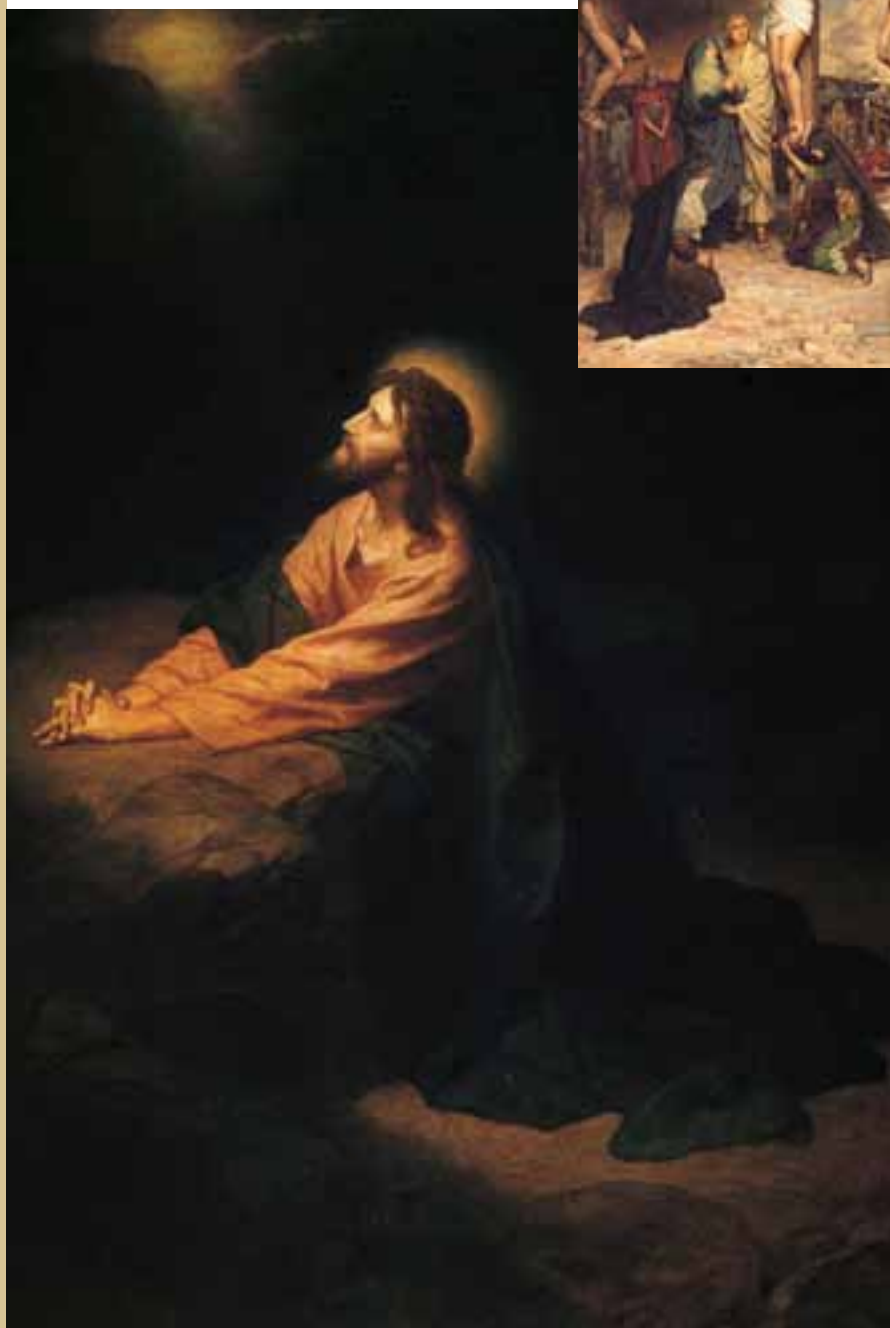
Om honom sade också profeten: "Nu, efter de många vittnesbörd, som äro avgivna om honom, är detta det sista vittnesbördet, vilket vi giva om honom: Han lever.

Ty vi sågo honom på Guds högra sida och vi hörde rösten som vittnade, att han är Faderns Enfödde,

Med tillstånd av Nationalhistoriska museet i Frederiksborgs slott i Hillerød i Danmark

Till vänster: Bergspredikan, av Carl Heinrich Bloch; nedan till vänster: Kristus i Getsemane, av Heinrich Hofmann; nedan: Kristi korsfästelse, okänd konstnär; till höger: Varför gråter du? av Simon Dewey.

Med tillstånd av C. Harrison Conroy Co.

Med tillstånd av Altus Fine Art, American Fork, Utah

KOPIERING FÖRBUDEN

Högst upp: Jesus Kristus i Amerika, av John Scott; till vänster: Den första synen, av Gary Kapp; ovan: Jesus Kristus uppenbarar sig för Joseph Smith och Oliver Cowdery i templet i Kirtland, av Gary Smith.

Nedan: Melkisedekska prästadömet återställelse, av Ken Riley; till höger: Kristi andra ankomst, av Harry Anderson.

att medelst honom, genom honom och av honom existera och skapades världarna, och att deras invånare äro söner och döttrar, födda åt Gud.” (L&F 76:22–24)

Vi förkunnar med allvarliga ord att hans prästadöme och hans kyrka har återställts på jorden – ”uppbyggda på apostlarna och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv”. (Ef 2:20)

Vi vittnar om att han en dag skall återvända till jorden. ”HERRENS härlighet skall uppenbaras, alla människor skall tillsammans se den.” (Jes 40:5) Han skall regera som konungarnas Konung och som herrarnas Herre, och varje knä skall böjas och varje tunga skall prisa och dyrka honom. Var och en av oss kommer att stå inför Gud för att dömas efter sina gärningar och sitt hjärtas önskningar.

Vi bär, i egenskap av hans vederbörligen ordinerade apostlar, vittnesbörd om att Jesus är den levande Kristus, Guds odödlige Son. Han är den store Konungen Immanuel, som i dag står på sin Faders högra sida. Han är världens ljus, liv och hopp. Hans väg är den stig som leder till lycka i detta liv och evigt liv i den kommande världen. Gud vare tack för den oförlikneliga gåvan – hans gudomlige Son. ■

”Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd”, daterat den 1 januari 2000, är undertecknat av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum. Det är publicerat i aprilnumret 2000 av Liahona.

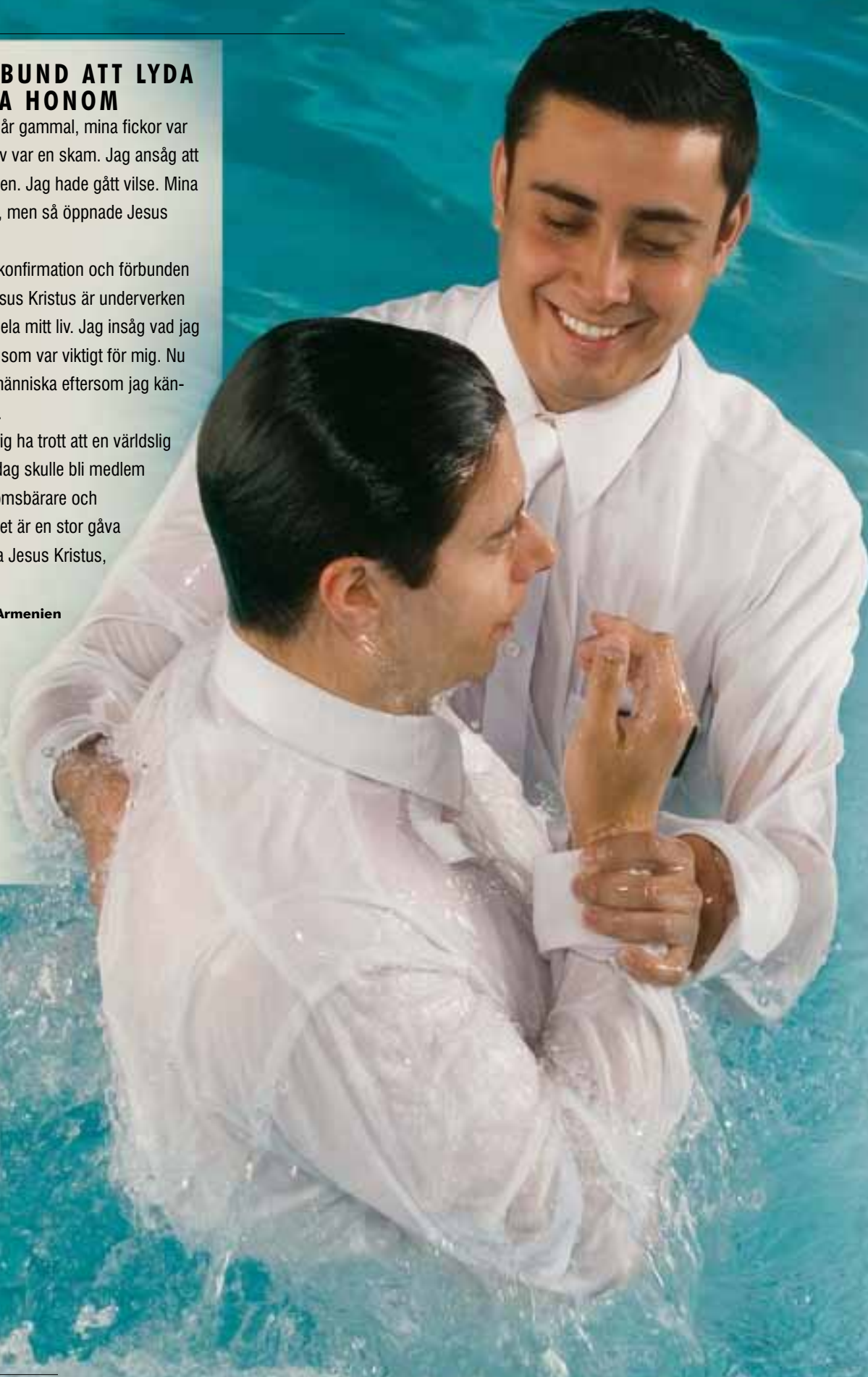
INGÅ FÖRBUND ATT LYDA OCH FÖLJA HONOM

Jag var sextio år gammal, mina fickor var tomma och mitt liv var en skam. Jag ansåg att livet var till för nöjen. Jag hade gått vilse. Mina ögon var stängda, men så öppnade Jesus Kristus dem.

Mitt dop, min konfirmation och förbunden jag ingick med Jesus Kristus är underverken som förändrade hela mitt liv. Jag insåg vad jag kunde få och vad som var viktigt för mig. Nu är jag en lycklig människa eftersom jag känner Jesus Kristus.

Jag skulle aldrig ha trott att en världslig man som jag en dag skulle bli medlem i kyrkan, prästadömsbärare och grenspresident. Det är en stor gåva för mig att få tjäna Jesus Kristus, vår Frälsare.

Virab Minasyan, Armenien

Kom till Kristus

PRESIDENT HENRY B EYRING

andre rådgivare i första presidentskapet

Orden "kom till Kristus" är en inbjudan. Det är den viktigaste inbjudan du någonsin kan ge någon annan. Det är den viktigaste inbjudan någon kan tacka ja till. Alltsedan återställelsen av evangeliet inleddes i denna tidsutdelning har detta varit en uppmaning från Jesus Kristus till hans representanter. Deras uppgift har varit att "varna, förklara, förmana, undervisa samt inbjuda alla att komma till Kristus".¹

Alla medlemmar i kyrkan blir, när de ingått dopförbundet, en lärjunge som lovat att stå som vittne om Jesus Kristus under alla tider och överallt där han eller hon kan tänkas befinna sig². Syftet med vårt vittnesbörd är att vi ska inbjuda människor att komma till honom.

Vi borde alla vara mycket intresserade av att lära oss hur man framför denna inbjudan på ett effektivt sätt. Vi vet av erfarenhet att en del inte kommer att vara intresserade. Endast ett fåtal tackade ja när Frälsaren själv framförde denna inbjudan under sin jordiska verksamhet. Men han kände stor glädje över dem som kände igen hans röst. Och vi har känt stor glädje när de som vi inbjudit har kommit till honom.

Var förvissad om att han är vägen

Det kan vara bra att begrunda de tillfällen i vårt liv när någon har tackat ja till vår inbjudan. Personligen har jag sett ett mönster som följs av dem som tackat ja till inbjudan. I vart och ett av fallen vittnade den Helige Anden om minst tre sanningar för dem. Upplevelserna har inte alltid kommit i samma ordning som jag ska nämna dem, men de har alla kommit till hjärtat hos dem som verkligen kommer till Kristus.

För det första känner de att det enda sättet varpå de kan få den lycka som de önskar mest i livet och i nästa värld är genom Jesus Kristus. De börjar tro på dessa ord i Mormons bok: "Se jag säger eder, att såsom allt detta är sant, och så visst som Herren Gud lever, så finnes det intet annat namn under himmelen varigenom en människa kan bliva frälst utom namnet Jesus Kristus, om vilken jag talat"³.

Denna försäkran är inte lätt att känna i en värld där många röster säger att det inte finns någon Gud, att det inte finns någon synd och att lyckan finns i nöjen. Men våra röster kan vara kraftfullare om vi kan få gåvan att bära ett innerligt vittnesbörd om att Jesus är Kristus och världens Frälsare.

Genom att hjälpa andra komma till honom upptäcker du att du har kommit till honom själv.

Detta vittnesbörd är kraftfullare om det kommer av din egen erfarenhet av hur Jesu Kristi försoning verkar i ditt liv. Om du ofta funderar över hur hans försoning har förändrat dig och ofta tackar för detta så märker du att ditt vittnesbörd om honom stärks så att du kan vidröra andras hjärtan. När de du inbjuder med hjälp av ditt eget vittnesbörd känner det, så kommer de att ta emot Kristus som sin Herre och Frälsare. Och när detta godkännande kommer så värmer det både deras hjärta och ditt.

Ingå förbund och lyd

För det andra, de som jag känner som verkligen har kommit till honom ingår förbund att lyda och följa honom. Det kan börja med att de uppfyller enkla åtaganden, som att läsa Mormons bok eller vara med på sakramentsmötet. Det måste komma från deras tro på att Jesus är Kristus och Frälsaren. När de uppfyller åtagandet utifrån denna tro så känner de något. De kanske inte kan förklara känslan med ord, men de känner sig bättre till mods. Lydnad, även när det gäller det lilla, ger denna välsignelse från Gud. Och med tiden börjar de få ett ångerfullt hjärta och därmed en önskan att ingå dopförbundet, att ta på sig Frälsarens namn och att bli renade från synd.

Man kan göra detta avgörande val av många anledningar. Först kunde mannen vi undervisade inte se behovet av att döpas. Han hade, när allt kommer omkring, försökt vara god i hela sitt liv. Han hade inte begått någon allvarlig synd. Han hade döpts som barn i en annan kyrka. Men sedan kom han att tänka på två saker. Det ena var att Frälsaren döptes på grund av lydnad, utan att någonsin ha syndat. Det andra är att han ville göra detta åtagande för Frälsaren genom det sanna prästadömetts myndighet, liksom Frälsaren gick till Johannes för att döpas.

STRÄVA EFTER ATT BLI LIK HONOM

Jag älskar Herren av hela mitt hjärta. Han är min vän. Jag vet det eftersom jag kan bli förlåten tack vare honom.

Evangeliet och mitt vittnesbörd om Jesus Kristus har hjälpt mig att bli en bättre mamma, hustru, syster och vän. Tack vare mitt vittnesbörd försöker jag leva som Gud vill att jag ska leva – med redbarhet, ärlighet, vänlighet, kärlek och medlidande, och behandla andra som Guds barn och tjäna andra när så behövs. Genom att jag försöker att leva ett kristuslikt liv hoppas jag att andra vill lära sig mer om honom.

JoAnna M Allen, Indiana, USA

En annan ung man vi undervisade valde att döpas på grund av att han kände sig förkrossad över sina synder. När han kom upp ur dopets vatten slog han armarna runt min hals, med tårar strömmande nerför kinderna, och viskade i mitt öra: "Jag är ren. Jag är ren."

Deras val att ingå dopförbundet hade sitt ursprung i en gemensam tro. De visste att om de höll förbundet att följa Frälsarens bud så skulle han hålla sitt förbund med dem att leda dem mot evigt liv. De var redo att komma till honom för att förändras och ledas av honom och, i sinom tid, bli lika honom.

Sträva efter att bli lik honom

Detta leder till den tredje saken jag har sett hos dem som verkligen har kommit till honom. De strävar efter att bli lika honom. De försöker behandla andra på det sätt som de vet att han skulle behandla dem. Både du och jag har sett denna tro hos andra kort efter att de döpts och tagit emot den Helige Anden. En gång besökte jag och min missionärskamrat en familj som hade undervisats och döpts bara några veckor tidigare. Föräldrarna tog oss med ner i källaren för att visa oss ett rum. Det hade varit en av deras två döttrars sovrum. Men hon hade nu flyttat in hos sin syster. Sovrummet hon hade lämnat var fyllt av allt som familjen kunde behöva i en nödsituation.

Vi hade inte sagt något till dem om nödberedskap. Vi frågade hur de hade kunnat göra något så svårt så fort. De svarade att de hade läst i en av kyrkans tidningar att Herren ville att alla familjer skulle förbereda sig för att ta hand om sig själva och andra. De sade: "Är det inte det som sista dagars heliga gör?"

Denna enkla tro gällde allt som de kände att Frälsaren ville att de skulle göra. Och deras önskan att följa honom

till honom. De kan bli missmodiga när prövningarna kommer, som de alltid gör. Ändå måste vi komma ihåg att den bästa och säkraste vän de har är Frälsaren och hans Fader, som också är *deras* Fader. Vår himmelske

stannade kvar hos dem. Och den förändrade dem. De hade alltid varit vänliga och försökt hjälpa andra. Men denna förmåga att visa barmhärtighet ökade. Och detta har varit mönstret hos alla som jag har känt som har fortsatt komma till honom under hela livet.

Ibland pratar vi om att behålla medlemmar som om vi hindrade dem från att komma ut. Vi kan och vi måste vara vänner med dem som har gjort valet att komma

Fader och Frälsaren sänder den Helige Anden som tröstar dem och bekräftar deras tro om de är ödmjuka och lydiga. Så när du till exempel går ut på besökslärarbesök eller hemlärarbesök tillsammans med en ny medlem och ger honom eller henne chansen att be eller undervisa eller ringa för att bestämma en tid så kanske du ger honom eller henne mer styrka än om du bara hade uttryckt din kärlek. Detta drar ner himlens krafter. Och detta lyfter dem genom prövningarna och skyddar dem från stolthet när välsignelserna kommer, som de ju gör.

Ett förändrat hjärta

Ännu en underbar sak händer. När du inbjuder människor att komma till Kristus av hela ditt hjärta så kommer ditt hjärta att förändras. Du gör hans arbete åt honom. Du kommer att märka att han håller sitt löfte att vara ett med dig i ditt tjänande. Du kommer att lära känna honom. Och med tiden blir du mer lik honom och du blir "fullkomnad i honom".⁴ Genom att hjälpa andra komma till honom upptäcker du att du har kommit till honom själv. Om du vill komma nära honom och känna hans frid så gör du det bäst genom att tjäna honom.

Han är den som sade:

"Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar.

FINN LYCKA GENOM JESUS KRISTUS

Jesus sade: "Jag är vägen och sanningen och livet." (Joh 14:6) Det finns inga andra ord som uttrycker mitt vittnesbörd bättre än hans.

Jag har studerat litteratur, filosofi och historia för en högre examen men har insett att alla dessa storartade tankar, teorier och företag har sina begränsningar. Inte heller kan en jordisk far garantera frid, visdom eller evighet ens till sitt eget barn.

Men vår himmelske Fader har förkunnat för världen att vi kan finna sann lycka i detta liv genom att följa Kristi väg, efterlikna hans exempel och följa hans uppenbarade sanningar. Och efter detta liv – när vi återvänder till vår himmelske Faders närhet – kan vi få uppleva oändlig lycka tillsammans med honom.

Zentz Lin, Taiwan

Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt"⁵.

Jag vittnar om att han håller detta löfte till dem som vi inbjuder åt honom. Och han håller detta löfte till dem som tjänar honom genom att framföra inbjudan. ■

SLUTNOTER

1. L&F 20:59.
2. Se Mosiah 18:8–10.
3. 2 Nephi 25:20.
4. Moroni 10:32.
5. Matt 11:28–30.

Var jag frälst?

CHARLOTTE GOODMAN McEWAN

Min vän Rachel frågade mig om jag ville gå till kyrkan med henne. Hon var aktiv i en annan kyrka och jag var nyfiken på att se vilken skillnad det var på hennes kyrka och min. Jag frågade mina föräldrar om jag kunde följa med henne. De sade att eftersom hennes möten inte hölls samtidigt som våra så kunde jag följa med.

Det fanns mycket i hennes möte som var obekant för mig: Sångerna och bönerna var annorlunda, sättet predikanten talade på var annorlunda. När fatet med nattvarden gick runt visste jag inte vad jag skulle göra.

Till slut bad predikanten alla i gruppen som inte offentligt tagit emot Jesus Kristus som sin Frälsare att komma fram. Rachel uppmanade mig viskande att gå fram. Jag tvekade. I vår församling hade biskopen aldrig bett någon komma fram och offentligt ta emot Kristus. Jag visste inte vad jag skulle göra. Kanske hade jag missat att göra något som var viktigt för min frälsning. Jag var förvirrad när jag lämnade mötet.

När jag tänkte på det hela lite senare insåg jag att jag faktiskt hade tagit emot Jesus Kristus som min Frälsare offentligt. Jag hade döpts av någon som hade prästadömsmyndighet från Jesus Kristus. Mitt dop var ett förbund med min himmelske Fader att jag skulle ta på mig Jesu Kristi namn och vara hans lärjunge. Jag lovade att jag skulle hålla hans bud och försöka

bli lik honom. På mitt dop fanns det prästadömsbärare som var vittnen och min familj och flera församlingsmedlemmar var där.

Efter mitt dop och min konfirmation har jag haft möjlighet att varje söndag ta del av sakramentet och ännu en gång vittna för min himmelske Fader att jag ska fortsätta ta på mig Kristi namn.

Ibland kan kristna från andra kyrkor ställa samma fråga som min väns predikant gjorde, bara med andra ord. De kanske frågar om vi är frälsta. Äldste Dallin H Oaks, medlem i de tolv apostlarnas kворum, har hjälpt oss förstå och svara på denna fråga: "Våra kristna vänner lägger ibland in en annan innebörd än vi i vissa begrepp inom evangeliet, till exempel *frälst* eller *frälsning*. Om vi svarar efter vad den frågande troligtvis menar med frågan om vi är 'frälsta' måste vårt svar bli 'ja'."¹

Jag höll fortfarande på att bygga upp mitt vittnesbörd om Jesus Kristus när jag besökte min väns kyrka. Sedan dess har jag märkt att ju mer jag studerar evangeliet med hjälp av skrifterna och de levande profeternas ord, desto mer förberedd och trygg känner jag mig inför att stå som vittne om Gud under alla tider. (Se Mosiah 18:9.) ■

SLUTNOT

1. "Är du frälst",
Nordstjärnan,
jul 1998,
s 60.

Vi tror

Här är kortfattade svar på några frågor som medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga ofta får.

Vad tror sista dagars heliga om Jesus Kristus? Uppstod han bokstavligen från de döda? Kommer han tillbaka till jorden i härlighet? Är hans nåd nödvändig för att en person ska bli frälst?

Det var några av frågorna som andra ofta ställer när de träffar på kyrkan eller dess medlemmar för första gången. När medlemmar ska svara på frågor bör de först och främst vara beredda att lyssna på den Helige Andens vägledning. Men de korta svar som följer kan ge oss stoff att begrunda när vi försöker formulera våra egna svar.

Tror ni på den historiske Jesus Kristus som levde och undervisade i det heliga landet, så som det står upptecknat i Bibeln?

Ja. Vi tror att Jesus föddes av Maria, predikade i det heliga landet under omkring tre års verksamhet, dog på korset och uppstod från de döda, precis så som profeter förutsade under hundratals år före hans ankomst. (Se till exempel 1 Mos 49:10; Ps 2:6–7; 22:16–18; 118:22; Jes 7:14; Mika 5:2.) Vi tror att han led för och sonade alla människors synder och därigenom gjorde omvändelse och förlåtelse möjlig. (Se Jes 53:4–6.) Vi tror att han övervann döden och att varje man och kvinna, genom hans kraft, kommer att uppstå med en fysisk kropp.

(Se Rom 6:5; 8:11.) Vi tror att alla Guds söner och döttrar som kommer till jorden kan bli frälsta och återvända för att bo hos vår Fader och hans Son i deras himmelrike, genom

lydnad mot hans evangeliums principer. (Se 1 Petr 3:18; Trosart 3.)

Tror ni att Herren bokstavligt talat uppstod från de döda?

Ja. Som hans apostlar vittnar om i Bibeln sågs Jesus Kristus i sin uppståndna kropp av hundratal vittnen. (Se Luk 24:39; Joh 20:20; 1 Kor 15:3–8.) Som en uppstånden varelse verkade han bland tusentals av sina ”andra får” (Joh 10:16) i Amerika och visade dem såren i sina händer och fötter och sida och undervisade dem i många dagar. (Se 3 Nephi 11–28.)

Tillsammans med Fadern uppenbarade

han sig för Joseph Smith Jr 1820. Herren uppmanade den unge profeten att återställa hans kyrka och evangelium eftersom de ändrades efter de forntida apostlarnas död och nu innehöll människors filosofier. Joseph Smith och en av hans medarbetare gav detta vittnesbörd om Jesus Kristus 1832: ”Han lever. Ty vi sågo honom på Guds högra sida och vi hörde rösten som vittnade, att han är Faderns Enfödde.” (L&F 76:22–23)

Tror ni att han kommer tillbaka till jorden i härlighet?

Ja. Som de heliga skrifterna vittnar: ”Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma igen på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen.” (Apg 1:11) ”Men jag vet att min återlösare lever, och som den siste skall han träda fram över stoftet.” (Job 19:25) ”Han kommer i himmelens skyar för att regera på jorden över sitt folk.” (L&F 76:63)

Vi tror också att vi, tack vare hans uppståndelse, också får tillbaka vår fysiska kropp: ”När sedan denna min sargade hud är borta, skall jag i mitt kött skåda Gud.” (Job 19:26) ”Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande.” (1 Kor 15:22) ”Kristi död upplöser denna timliga döds bojar, så att alla skola bliva uppväckta ur denna timliga död. Anden skall bliva återförenad med kroppen i dess fullständiga form.” (Alma 11:42–43)

Tror ni att hans nåd är nödvändig för vår frälsning?

Absolut. Utan Jesu Kristi nåd kan ingen bli frälst eller få eviga välsignelser. (Se Rom 3:23–24.) Genom hans nåd kommer alla att uppstå och alla som tror på och följer

Vi tror att Jesus föddes av Maria, predikade i det beliga landet under omkring tre års verksamhet, dog på korset och uppstod från de döda, precis så som profeter bade förutsagt i hundratal år före hans ankomst.

Som en
uppstående
varelse
verkade han bland
tusentals av sina
"andra får" i
Amerika och visade
dem såren i sina
händer och fötter och
sida och undervisade
dem i många dagar.

honom kan få evigt liv. (Se Joh 3:15.) Tack vare hans nåd kan dessutom våra heliga relationer med vår make eller maka och barn fortsätta i all evighet. (Se Matt 16:19; 1 Kor 11:11; L&F 132:19.) Dessa eviga välsignelser är gåvor från honom till oss. Det finns inget vi kan göra av oss själva för att förtjäna dem.

Men skrifterna klargör att vi får alla välsignelser tack vare hans nåd, men genom tro och lydnad mot hans lärdomar. Aposteln Paulus sade att vi inte kan frälsa oss själva, vi behöver Herrens nåd: "Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig. Ty hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett, så att vi skall vandra i dem." (Ef 2:8–10)

Jakob förklarar: "Så är också tron i sig själv död, när den är utan gärningar ... Ni ser alltså att en människa erkänns som rättfärdig genom gärningar och inte bara genom tro." (Jak 2:17, 24) Därför sade Frälsaren till den rike unge mannen som hade varit lydig och önskade få evigt liv att det fortfarande

fanns mer att göra. (Se Matt 19:16–22; Luk 18:18–23.) Sista dagars heliga tror att Kristi nåd ges i fullt mått till dem som tror på Kristus och gör det som han undervisat om. "Vi veta, att *trots allt vad vi förmå göra*, så är det dock av nåd vi äro frälsta." (2 Nephi 25:23; kursivering tillagd)

Trots att våra goda gärningar inte kan rena oss från synd så visar de uppriktigheten i vår tro på Jesus Kristus och vår trofasthet mot vägen han vandrade.

Tror ni att Joseph Smith på något sätt är lika viktig som Jesus Kristus när det gäller människors frälsning?

Nej. Joseph Smith var en viktig profet i mänsklighetens historia. Arbetet han utförde under gudomlig ledning förde tillbaka välsignelser och kunskap till jorden som hade getts Guds profeter och deras efterföljare på Gamla och Nya testamentets tid, men som gått förlorade. Liksom dessa forntida profeter var Joseph Smith en Herren Jesu Kristi tjänare som undervisade om att frälsning och evighetens alla välsignelser enbart kunde fås genom vår Frälsare: "De fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta"¹. Vid ett annat tillfälle sade profeten: "När vi begrundar vår store Mästares helighet och fullkomlighet, han som öppnade vägen genom vilken vi kunde komma till honom – ja genom att offra sig själv – då smälter vårt hjärta vid tanken på hans stora nåd"². ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s 49.
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 53.

ANDRA INFORMATIONSKÄLLOR

När människor som ställer frågor om vår tro på Jesus Kristus vill ha mer information än vad vi lätt kan ge, kan vi föreslå att de:

- Utforskar Mormons bok: Ännu ett testamente om Jesus Kristus. Boken berättar om Frälsarens verksamhet bland människorna i Amerika efter hans uppståndelse och himmelfärd, så som det upptecknats i Bibeln. Det han undervisade om i det forntida Amerika löper parallellt med det han undervisade sina lärjungar om under sin jordiska verksamhet i det heliga landet. Profeterna i Mormons bok undervisar och vittnar upprepade gånger om Jesu Kristi evangelium.

- Pratar med sista dagars heliga missionärer som har kallats att predika Jesu Kristi evangelium men som respekterar andras beslut som väljer att inte acceptera lärdomarna.

- Besöker www.mormon.org. Väljer svenska i rullgardinsmenyn och sedan till exempel "Vanliga frågor" eller "Ställa en fråga".

- Besöker www.lds.org (finns bara på engelska). Väljer "About the Church" och sedan "Answers to Questions", där de kan studera ämnen som är av intresse för dem. Eller så kan de välja "Gospel Library" på hemsidan och sedan "Search Gospel Library" för att studera ett ämne i kyrkans tidningar eller annat material som kyrkan gett ut. ■

Bli ett
vittne om Kristus

ÄLDSTE D TODD CHRISTOFFERSON

i presidentskapet för de sjuttios kverum

Apostlar är i kraft av sitt prästadömsäm-
bete bemyndigade som särskilda vitt-
nen om Kristus för hela världen.

(Se L&F 107:23.) Deras vittnesbörd är av stor betydelse för Herrens frälsningsarbete. Men apostlarna måste inte stå ensamma och det gör de inte. Alla vi som har döpts och konfirmerats har tagit på oss Jesu Kristi namn med en förpliktelse att "stå såsom vittnen om Gud under alla tider och i allting och överallt".

(Mosiah 18:9) Vi har alla förmågan inom oss att bli hans vittnen. Faktum är att Herren litar på att de svaga och enkla förkunnar hans evangelium (se L&F 1:19, 23) och det är hans önskan att "var och en må tala i Herren Guds, ja, världens Frälsares namn". (L&F 1:20)

Här är några sätt som en medlem av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kan vara ett vittne om Kristus.

Vi är vittnen om Kristus när vi får ett säkert, personligt vittnesbörd om att han lever.

Att vara ett vittne om Jesus Kristus i dess mest grundläggande betydelse är att ha ett säkert, personligt vittnesbörd om att han är Guds gudomlige Son, världens Frälsare och Återlösare. De forntida apostlarna visste att Jesus Kristus var den utlovade Messias och talade av personlig erfarenhet om hans bokstavliga uppståndelse. Men ett vittne om Kristus behöver inte ha sett honom eller varit i hans närhet. När Petrus vittnade för Jesus: "Du är Messias, den levande Gudens Son", svarade Herren att denna kunskap inte var ett resultat av Petrus' fysiska närhet till eller upplevelser med Jesus, utan av att hans Fader i himlen hade uppenbarat det för honom. (Se Matt 15:15–17.) Jesus gjorde klart för Thomas

att man kan ha samma tro eller vittnesbörd som Thomas hade utan att ha rört vid eller sett honom: "Jesus sade till honom: "Därför att du har sett mig, tror du. Saliga är de som tror, fastän de inte ser." (Joh 20:29)

Vårt vittnesbörd om Kristus inleds ofta med andras vittnesbörd – personer som vi känner eller som vi känner till och litar på. Vi har det nedtecknade vittnesbördet från apostlarna att "det är denne Jesus som Gud har uppväckt, och vi är alla vittnen till det". (Apg 2:32) Vi har Gamla och Nya testamentet som handlar om hans förutordination, verksamhet och försoning. Vi har ett annat testamente, Mormons bok, vars främsta syfte är att "överbevisa jude och icke-jude om att Jesus är Kristus, den evige Guden, som uppenbarar sig för alla nationer".¹ Vi har profeten Joseph Smiths vittnesbörd om att han såg och hörde Fadern peka på Jesus och förkunna: "Denne är min älskade Son" (J S skrifter 2:17) och profetens senare bekräftelse att "efter de många vittnesbörd, som äro avgivna om honom, är detta det sista vittnesbördet, vilket vi giva om honom: Han lever. Ty vi sågo honom på Guds högra sida och vi hörde rösten som vittnade, att han är Faderns Enfödde." (L&F 76:22–23) Vi har särskilda vittnen i vår egen tid som lever bland oss och som vi med egna ögon och öron får ett bekräftande vittnesbörd av. Många är också välsignade med att få höra vittnesbörd av föräldrar, far- och morföräldrar och trofasta vänner.

De som ingår dopförbundet begåvas med en särskild tro på Jesus Kristus och med den Helige Andens gåva kommer en bekräftelse på att vittnesbördet vi har fått om Kristus är sant. Nephi intygade att detta skulle hända: "Då ären I på den

Vi har alla förmågan inom oss att bli hans vittnen.

ETT PERSONLIGT VITNESBÖRD OM FRÄLSAREN

Jag antar att mitt dop när jag var 11 år var inledningen på mitt vittnesbörd om honom vars kyrka jag blev medlem i. Alltsedan dess har jag haft en önskan att följa Jesu Kristi lärdomar och efterleva evangeliets principer.

Utvecklingen av mitt vittnesbörd om Jesus Kristus har skett gradvis och har ökat när jag aktivt har deltagit i kyrkans program. Jag har ofta känt hans stora kärlek till oss genom naturens skönhet, och detta har ökat min uppskattning för honom. Jag har känt Anden vittna för mig när jag har fastat och bätt och fått bönesvar, i vetskap om att Jesus Kristus är medlaren mellan vår himmelske Fader och oss. Jag har glatts åt att känna hans närhet under mina regelbundna tempelbesök.

Mitt vittnesbörd har vuxit och stärkts under hela mitt liv, och i dag finns det inget tvivel i mitt sinne om att Jesus Kristus är Guds Son – min Frälsare och Återlösare. Denna kunskap ger mig lugn tillförsikt och frid.

Joyce Bowler, England

raka och smala stigen, som leder till evigt liv, ja, I haven gått in genom porten. I haven handlat enligt Faderns och Sonens bud, och I haven undfått den Helige Anden, *vilken vittnar om Fadern och Sonen*, varför löftet, som han givit, att om I går in den rätta vägen skolen I undfå Anden, har blivit uppfyllt.” (2 Nephi 31:18; kursivering tillagd)

Det är en andlig gåva att tro på andras ord och ytterligare en gåva, som vi fått ”genom den Helige Anden ... att veta, att Jesus Kristus är Guds Son, och att han blev korsfäst för världens synder”. (L&F 46:13)

Detta vittnesbörd kommer ofta som känslor – en brinnande känsla, frid, en känsla av förvissning, en känsla av att bli upplyst. Herren gav Oliver Cowdery ett vittnesbörd om Mormons bok genom andliga känslor som bekräftade ”att de ord eller det verk du skrivit äro sanna”. (L&F 6:17) Herren tillade sedan: ”Om du önskar mera vittnesbörd, så minnes den natt du ropade till mig i ditt hjärta för att få veta sanningen om dessa ting. Göt jag icke frid i din själ om detta? Vad större vittnesbörd kan du få än det som kommer från Gud?” (L&F 6:22–23) Ett vittnesbörd kan komma på andra sätt än när Anden viskar frid till vårt sinne, men eftersom det kommer från Gud så finns det inget bättre sätt. Vi kan mätta oss med Kristi ord i skrifterna och vittna om att vi har hört hans röst och känner hans ord (se L&F 18:36) och likaså vittna genom bekräftande andliga känslor

från Gud att vi känner hans Son och vet att han lever.

Vi är vittnen om Kristus när vi lever så att vi återspeglar hans lärdomar.

Under sin verksamhet på västra halvklotet gav Frälsaren folket följande befallning: ”Hållen ... upp edert ljus, att det må lysa för världen! Se, jag är det ljus, som I skolen hålla upp – det, som I haven sett mig göra.” (3 Nephi 18:24) Människor ska kunna se något av Jesus Kristus i oss. Det sätt vi uppträder, pratar, ser ut och tänker på återspeglar honom och hans sätt. Alma uttryckte det som att ha erfärut en mäktig förvandling i hjärtat och fått hans bild präntad i medvetandet. (Se Alma 5:14.) I samma anda befallde Herren att vi bör vara sådana som han är. (Se 3 Nephi 27:27.) Fastän vi inte var närvarande när Jesus verkade på jorden så *ser* vi honom och vad han sade och gjorde när vi söker i skrifterna. Och när vi försöker efterlikna det mönstret så bär vi vittnesbörd om honom.

Jag minns vilket föredöme en katolsk präst var som jag lärde känna när vi arbetade tillsammans i olika tjänandeaktiviteter i Nashville i Tennessee. Fader Charles Strobel utvecklade ett projekt som gick ut på att ta bort hemlösa män från gatan några åt gången och engagera dem i ett utbildningsprogram där de lärde sig levnadsfärdigheter och som hjälpte dem att få arbetstillfällen. Han ägnade oräkneliga timmar åt att hjälpa dessa män göra

permanenta förändringar till det bättre och bli oberoende. Jag blev förvånad när jag hörde att hans mor hade dödats av en hemlös man några år tidigare. Fader Strobels kristuslika kärlek sträckte sig ända till de män bland vilka det fanns en som på ett brutalt sätt hade tagit hans dyrbara mors liv.

Det centrala budskapet som apostlar och profeter förkunnat i alla tider är behovet av att omvända sig för att få förlåtelse för sina synder genom Jesu Kristi försoning. Vår omvändelse bär vittnesbörd om honom och om kraften i hans nåd att förlåta och rena oss. Vi behöver inte vara fullkomliga för att vårt vittnesbörd ska vara giltigt så länge vi strävar efter att forma vårt liv efter Frälsarens norm. President Ezra Taft Benson (1899–1994) rådde oss vist nog att vara både tålmodiga och flitiga under denna process:

”Att bli kristuslik är en livstids strävan och mycket ofta handlar det om långsam

tillväxt och förändring, nästan omärklig ...

För varje Paulus, för varje Enos och för varje kung Lamoni finns det hundratals och tusentals som tycker att omvändelseprocessen är mycket mer invecklad och inte alls så märkbar. Dag efter dag kommer de närmare Herren, utan att de egentligen inser att de bygger upp ett gudalikt liv. De lever tillsammans liv som innehåller godhet, tjänande och förpliktelse. De liknar de lamaniter om vilka Herren sade att de ’blevo döpta med eld och den Helige Anden ... *eburu de icke visste det*’. (3 Nephi 9:20; kursivering tillagd)”²

Vi är vittnen om Kristus när vi hjälper andra komma till honom.

Nephi utbrast i glädje: ”Vi tala om Kristus, vi fröjda oss i Kristus, vi predika om Kristus, vi profetera om Kristus och vi skriva i överensstämmelse med våra profetior, på det våra barn må veta på vilken källa de måste rikta sina blickar för att få förlåtelse för sina synder.”

Människor ska kunna se något av Jesus Kristus i oss. Det sätt vi uppträder, pratar, ser ut och tänker på bör återspegla honom och hans sätt.

ETT LIV SOM SPEGLAR HANS LÄRDOMAR

Jag var på mitt femte år i mitt studium av humaniora när jag fick jag lära mig om värdet av ett exempel. Varje gång vår lärare kom in i klassrummet hittade han en bild av sig själv – som någon av mina klasskamrater hade ritat – på svarta tavlan. Och varje gång bad läraren oss sudda ut bilden. Men han sade aldrig något mer om det.

Jag var mycket imponerad över vår lärares kloka och ödmjuka sätt att vara och blev nyfiken på vilken kyrka han tillhörde. Jag fick veta att han var medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Jag bestämde mig för att lyssna på missionärslektionerna och döptes sedan den 10 september 2000. Mannen som hade varit ett exempel för mig genom sitt sätt att leva visade sig vara min grenspresident.

Jag vittnar om att Jesus är vårt främsta exempel. Anledningen till att vi som sista dagars heliga ska leva goda liv är att vi ska bli mer lika honom. Då kan vi också undervisa genom exempel.

Kimba Kabangu, Demokratiska republiken Kongo

(2 Nephi 25:26) Vi kan också aktivt hjälpa andra, särskilt våra barn, att komma till Kristus.

Nephis ord ”vi tala om Kristus” antyder att vi inte är tveksamma till att prata om våra känslor för Frälsaren i samtal och informella situationer. Ofta är det samtal mellan fyra ögon där vi på ett öppet och vänligt sätt kan diskutera vem han är och vad han gjorde och undervisade om, och uppmuntra andra att också älska och följa honom.

”Vi fröjda oss i Kristus” antyder att vi har en positiv inställning som återspeglar vår tro på Kristus. Vi vet att ”hans nåd [är oss] nog” för att vi ska kunna återlösas från död och synd och bli fullkomnade i honom. (Se Moroni 10:32–33.) Fastän vi utsätts för besvikelser och till och med tragedier

så vet vi att vår eviga lycka är säkerställd tack vare honom. När vår tro på Jesus Kristus lyser igenom visar vi andra som ”arbetar och bär på tunga bördor” hur man får ro genom honom. (Se Matt 11:28–30.)

”Vi predikar om Kristus” har förstås att göra med heltids- och medlemsmissionärsarbete men också med vad vi gör på våra möten, söndagsskoleklasser och liknande situationer då han är ämnet för studium och undervisning. Vår medverkan som både lärare och elever är en del av att bära vittne om honom, och de personliga studier som ligger till grund för denna medverkan bär ytterligare vittne om vår tro.

”Vi profetera om Kristus” innebär att vi uttrycker vårt vittnesbörd om honom genom Andens kraft. (Se

1 Kor 12:3.) "Jesu vittnesbörd är profetians ande." (Upp 19:10) Liksom de som fordom profeterade om hans första ankomst bekräftar också vi i ord och gärning profetiorna om hans andra ankomst. Genom att utföra dop och andra heliga förrättningar för våra förfäder genom prästadörets myndighet som återställdes av Elia i

väntan på "Herrens dag ... den stora och fruktansvärda" (Mal 4:5–6; se också L&F 2; 128:17–18), vittnar vi om att Kristus ska komma tillbaka och att vårt hjärta måste vändas mot våra fäder som förberedelse för hans ankomst. (Se Mal 4:6; L&F 2:2.)

"Och vi skriva i överensstämmelse med våra profetior" visar på det kloka i att göra en permanent uppteckning av vårt vittnesbörd om Kristus. Vi förstår att vittnesbördet vi bär "är upptecknat i himmelen [så] att änglarna må se det, och de fröjda sig över [oss]". (L&F 62:3) Våra efterkommande och

andra kan se och glädjas åt vårt vittnesbörd om Kristus som skrevs eller nedtecknades för deras skull till och med innan några av dem föddes.

När du känner den Helige Andens vittnesbörd om honom bekräftas om och om igen för din ande i olika upplevelser och situationer, när du strävar efter att hålla upp hans exempels ljus i ditt liv dag för dag och när du bär ditt vittnesbörd för andra och hjälper dem lära sig om och följa honom så är du ett vittne om Jesus Kristus. Må Gud bevilja ditt hjärtas önskan att vara en av dem som "hava mottagit Jesu vittnesbörd" (L&F 76:51) och vara trofast mot detta vittnesbörd i hela ditt liv. (Se L&F 138:12.) ■

SLUTNOTER

1. Mormons boks titelblad.
2. "En mäktig förändring i våra hjärtan", *Nordstjärnan*, mar 1990, s 7.

HJÄLP ANDRA ATT KOMMA TILL HONOM

"Syster Hopkins, det här är de tio solstrålar du ska undervisa i år", sade rådgivaren i Primärs presidentskap. Jag var nyomvänd och måste erkänna att ämbetet gjorde mig skräckslagen. Hur kunde jag undervisa om något som jag själv ännu inte förstod helt och hållet? Hur skulle jag kunna hantera så många energiska barn? Men biskopen och Primärs president försäkrade mig om att jag skulle välsignas när jag tog mig an denna skrämmande kallelse.

Jag visste att jag var tvungen att studera evangeliet intensivt för att kunna undervisa om det. Jag läste lektionsboken varje vecka – en källa med stort evangelieljus – och bad och begrundade hur principerna kunde tillämpas på mitt liv och på barnens. Medan jag studerade och undervisade fick jag ett vittnesbörd om vår gudomliga födslorätt som Guds barn. Jag upptäckte varje själs värde och unika egenskaper. De enkla primärlektionerna gjorde inte bara att dessa dyrbara barns ansikten lyste upp, utan de stärkte också vittnesbördets frö som jag hade inom mig när jag gick ner i dopets vatten.

Det underbara året med solstrålarna har gjort mig evigt tacksam för kallelsen som förändrade mitt liv. Jag, liksom barnen, förändrades av Jesu Kristi lärdomar.

Trish Isabella Hopkins, Maine, USA

Dyrkan genom PSALMERNÄ

Vi kan komma närmare vår Frälsare genom musik.

Jag önskar jag kunde sjunga som syster Schneider. Jag önskar jag kunde spela piano som broder Mendez. Hur många gånger har vi inte hört eller tänkt sådana tankar? Ibland ser vi på en musikalisk talang som en särskild gåva som bara andra får – en vacker gåva som vi värdesätter men som vi inte tror att vi har.

I Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är musik och sång något för alla. Genom psalmerna kan vi uttrycka

tacksamhet och pris, lära oss om Frälsarens återställda evangelium, minnas hans försoning och förplikta oss att följa honom.

Uttryck tacksamhet och pris

När det forntida Israel befriades från Egypten "sjöng Mose och Israels barn [en] lovsång till Herren." (2 Mos 15:1) När Jarediterna färdades över havet "sjöngo [de] lovsånger till Herren". (Ether 6:9) Och när kyrkans pionjärer invigde templet i Kirtland sjöng de

William W Phelps nya psalm "Den himmelska elden".¹ Under varje evangelieutdelning har Guds barn höjt sina röster för att prisa honom med sång.

Många av våra psalmer idag innehåller denna anda av glädje och pris. En annan älskad psalm av William W Phelps förkunnar till exempel följande:

*Han kommer, Förlossar'n
för Israels bus.*

*Han kommer att hämta sin brud.
Om dagen vår molnstod,
om natten vårt ljus;
Befriare, Konung och Gud².*

Psalmer kan också ge röst åt vår tacksamhet för särskilda välsignelser, som i denna välbekanta vers:

*Tack, Gud, att profeter du sänder,
som leda oss fram i ditt ljus,
för sanningens facklor du tänder
att upplysa livstigens grus.
Vi tackar för varje förläning
du skänkt i din mildhet, o Gud.
Vi tjäna din sak i förening
och älska att lyda ditt bud³.*

När vi sjunger dessa psalmer följer vi denna uppmaning: "Är du glad,

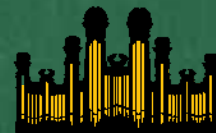
JESUS ÄLSKAR OSS

En dag satt jag på soffan och lyssnade på en CD. När psalmen "Lär mig att vandra i ljuset" (Psalmer, nr 196) började tänkte jag på Jesu Kristi offer för var och en av oss. Jag tänkte på hans kärlek, ödmjukhet och medkänsla och kände hur hjärtat fylldes av tacksamhet. Herrens ande vittnade för mig att Frälsaren älskar oss.

Min tvåårige son satt bredvid mig och tittade på bilder av Jesus Kristus. Han måste också ha känt något eftersom han tittade upp på mig och sade: "Mamma, Jesus älskar dig!"

Jesus Kristus är en del av mitt och min familjs liv. Han finns i mina tankar och i mitt hjärta. Hans evangelium har förändrat mitt liv.

Tamara Miranda Macário de Oliveira, Brasilien

skall du prisa Herren med sång, musik ...
och med böner, pris och tacksägelse.”
(L&F 136:28)

Lär dig hans evangelium

Förutom att uttrycka tacksamhet och pris ger psalmerna oss också möjlighet att lära oss mer om Jesu Kristi evangelium. Denna välbekanta psalm förklarar till exempel vår relation till vår Fader i himlen på en mycket enkelt och vackert sätt:

*Jag är Guds lilla barn,
och han har satt mig bär;
han givit mig ett jordiskt hem
med far och mor så kär^d.*

Andra psalmer visar oss hur man lever efter evangeliets principer, till exempel denna favoritpsalm som skrevs under pionjärtiden:

*Kom, kom Guds folk, ej kamp och
möda räds,
blott med fröjd framåt drag!
Fast lång och svår dig resan syns,
dock gläds,
nåd du får, ny var dag.
Långt bättre är att jaga bort
bekymmer, kval av varje sort,
gör så och fröjdas må var själ:
Allt är väl! Allt är väl!⁵*

Några av våra mest älskade psalmer lär oss att följa Kristi tjänare, hans utvalda profeter i vår tid. ”Pris åt den man”, till exempel, hjälper oss komma ihåg vilken viktig roll profeten Joseph Smith hade i återställelsen av evangeliet:

*Pris åt den man som av Herren blev
utvald,*

*smord till profet genom Frälsarens ord.
Heliga, furstar och folk skola vörda
yttersta tidens profet på vår jord⁶.*

Genom att begrunda dessa och andra psalmer och studera skriftställe hänvisningarna som finns med i psalmboken kan vi lära oss mer om evangeliet och minnas Frälsaren i vårt dagliga liv.

Kom ihåg hans försoning

Ett av de viktigaste sätten vi minns Frälsaren på är när vi tar del av sakramentet varje vecka. Som förberedelse för denna heliga händelse sjunger vi en psalm. Sakramentspsalmerna påminner oss om Kristi offer och vad det betyder för oss:

*Frälsaren mötte korsets död,
syndfri, men himmelsk lag så
bjöd.*

*Kärlek så stor vi ej förstår ...
Genom hans död vi frälsning får⁷.*

*Han hånad, pinad, korsfäst var –
en syndfri offergård.
Han villigt korsets börda bar
att frälsa fallen värld⁸.*

*Jag tänker på händer, som stungna
bar blött för mig.
Ej nåden jag glömmer ej kärleken
innerlig.
O låt mig i vördnad få tillbedja vid
hans fot,
då livet och kronan jag lycklig får
ta emot⁹.*

JAG RÄKNAR GUDS GÅVOR

Jag har nu varit medlem i kyrkan i femton år. Under dessa år har jag ställts inför prövningar och utmaningar. Men det har funnits många, många fler anledningar till att knäböja och tacka Gud för hans oändliga kärlek.

En psalm lyder:

*Trötts du i striden, står du nedstämd kvar?
Tappa inte modet, Herren all makt har.
Räkna då Guds gåvor, änglar vet din nöd,
och de skall dig alltid giva kraft och stöd.
("Räkna Guds gåvor", Psalmer, nr 167)*

Närhelst jag får möjlighet förkunnar jag att vi kan finna glädje i det här livet och glädjens fullhet i evigheten. Jag vittnar om att Gud gjorde det möjligt och att vi, tack vare Frälsaren, kan bo hos dem för evigt.

Maribel Loayza de Aranda, Argentina

Om vi sjunger sakramentspsalmerna med eftertanke och bedjande så hjälper de oss fokusera på Frälsaren. De förbereder oss för att ta sakramentet på ett meningsfullt sätt och att åter förplikta oss att ta på oss Kristi namn, att alltid minnas honom och att hålla hans bud.

Beslutsamhet att följa Jesus Kristus

Beslutsamhet att följa Frälsaren uttrycks i många av våra psalmer. När vi sjunger dessa psalmer vittnar vi för vår Fader i himlen att vi önskar följa hans Son. Titta till exempel på följande rader:

*Fader i himlen, vi tackar i dag
för nåd och kärlek att ge oss en lag.
Tacksamt vi höjer en jublande sång.
Glada, glada vi kommer en gång¹⁰.*

Psalmen "Kanhända ej uppå stormigt hav" innehåller en liknande beslutsamhet:

JAG FICK VÄGLEDNING

När jag verkade som ung missionär i Norge kallade missionspresidenten samman missionärerna för att tala om för oss att vi hade blivit ombedda att sjunga på två av sessionerna under invigningen av templet i London 1958. Jag ombads att vara ackompanjator.

När vi kom till templet upptäckte jag till min förvåning att jag skulle spela orgel i stället för piano. Jag hade ingen erfarenhet av en sådan orgel så jag fick be någon hjälpa mig med inställningarna. Min himmelske Fader hörde min desperata vädjan och en syster kom till min hjälp och ställde in orgeln för ett stillsamt preludium och för ackompanjemang av kören.

Mitt i min desperation kom en lugn känsla över mig. Och när jag spelade på den obekanta och oinövade orgeln kände jag hur Frälsarens kärlek vägledde mig. Efter ett körnummer tittade president David O McKay på vår missionspresident och sade: "Bra gjort". Jag blev överväldigad över hur vi hade välsignats under framförandet. Det hade varit felfritt.

Jesus Kristus är Guds Son, Faderns enfödde. Han är den helige Messias, Fridsfursten. Han lever och ska komma tillbaka.

Richard Broberg, Idaho, USA

*Allt lägger jag i din ömma vård,
din kärlek stark mig gör.
Jag verka vill uti ödmjuk tro,
din hand mig till himmelen för!¹¹*

Våra sånger, vare sig de handlar om lovprisning, tacksamhet, kunskap, ihåggommelse eller beslutsamhet, är glädjande för Herren. Han har sagt: "Min själ har lust i hjärtats sång, ja, de rättfärdigas sång är en bön till mig, och den skall besvaras med välsignelser över deras huvuden." (L&F 25:12)

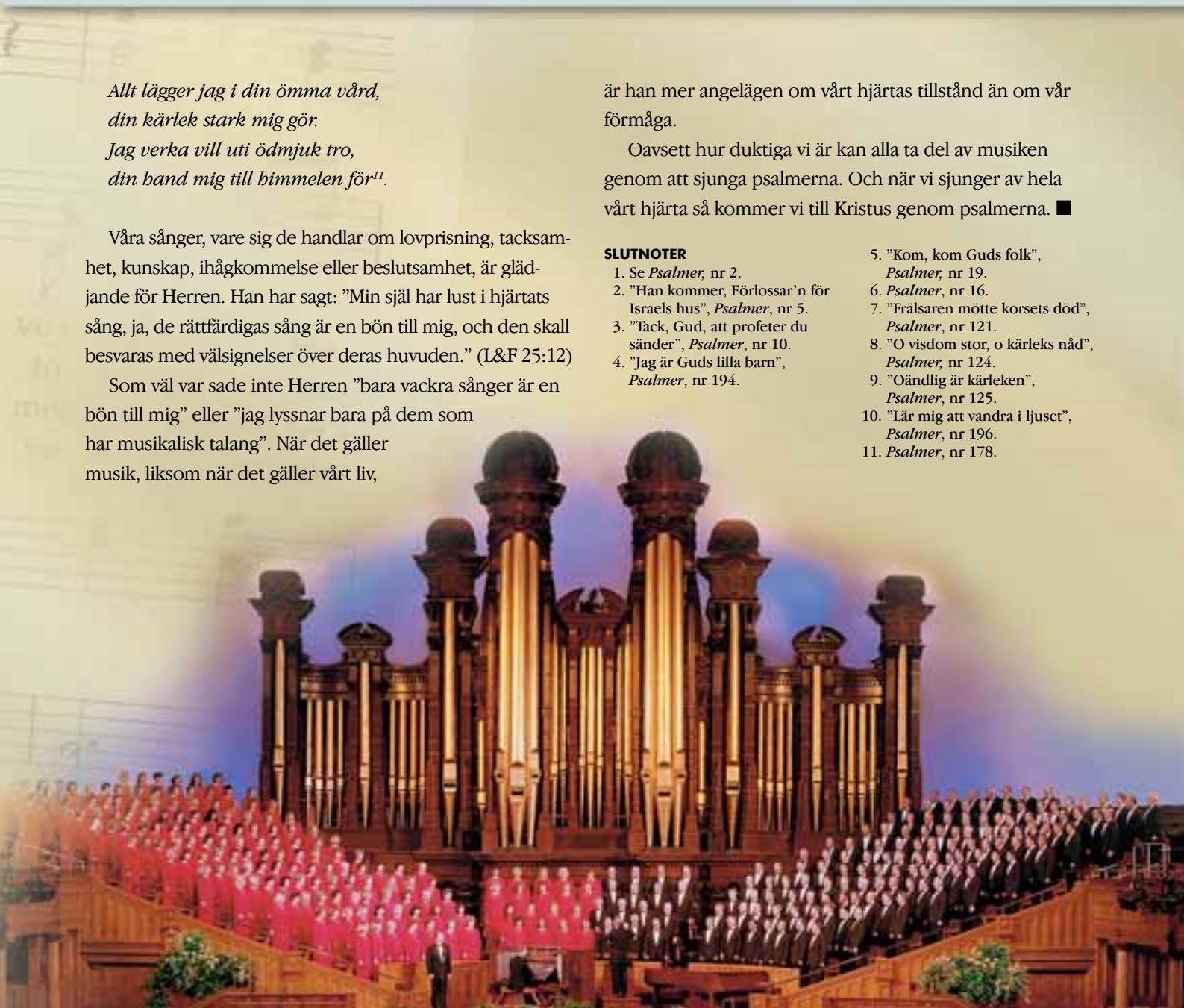
Som väl var sade inte Herren "bara vackra sånger är en bön till mig" eller "jag lyssnar bara på dem som har musikalisk talang". När det gäller musik, liksom när det gäller vårt liv,

är han mer angelägen om vårt hjärtas tillstånd än om vår förmåga.

Oavsett hur duktiga vi är kan alla ta del av musiken genom att sjunga psalmerna. Och när vi sjunger av hela vårt hjärta så kommer vi till Kristus genom psalmerna. ■

SLUTNOTER

1. Se *Psalmer*, nr 2.
2. "Han kommer, Förlossar'n för Israels hus", *Psalmer*, nr 5.
3. "Tack, Gud, att profeter du sänder", *Psalmer*, nr 10.
4. "Jag är Guds lilla barn", *Psalmer*, nr 194.
5. "Kom, kom Guds folk", *Psalmer*, nr 19.
6. *Psalmer*, nr 16.
7. "Frälsaren mötte korsets död", *Psalmer*, nr 121.
8. "O visdom stor, o kärleks nåd", *Psalmer*, nr 124.
9. "Oändlig är kärleken", *Psalmer*, nr 125.
10. "Lär mig att vandra i ljuset", *Psalmer*, nr 196.
11. *Psalmer*, nr 178.

Tydliga och dyrbara sanningar

Vi är välsignade att ha nutida skrifter och Bibeln som undervisar och vittnar om Jesus Kristus. Här nedan är tjugofem sanningar om Frälsaren med motsvarande skriftställen och lärdomar av nutida profeter. (Den här översikten är inte någon allomfattande lista över lärdomar angående dessa ämnen. För mer information om dessa ämnen, se "Den levande Kristus" på sidan 42 i det här numret.)

Lära	Från Bibeln	Från nutida skrifter och profeter
1 Fadern, Sonen och den Helige Anden är tre separata och åtskilda personer.	"Det är tre som vittnar i himlen: Fadern, Ordet och den Helige Anden; och dessa tre är en." (Se King James Version 1 John 5:7; se också Matt 3:16–17; Apg 7:55.)	"Jag har alltid förkunnat att Gud är en åtskild varelse, att Jesus Kristus som varelse skiljer sig från Gud Fadern samt att den Helige Anden är en åtskild varelse och ande och att dessa tre utgör tre åtskilda varelser och tre gudar." (Joseph Smith, <i>Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith</i> [2007], s 41)
2 Fadern och Sonen har båda en kropp av kött och ben. Den Helige Anden är en person som består av ande.	"Rör vid mig och se. En ande har inte kött och ben, som ni ser att jag har." (Luk 24:39; se också 1 Mos 5:1; Joh 14:9; Fil 3:21.)	"Fadern har en kropp av kött och ben, lika förnimbar som en människas. Så har även Sonen, men den Helige Anden har icke en kropp av kött och ben, utan är en personlighet, som består av ande. Vore detta icke så, kunde den Helige Anden icke bo i oss." (L&F 130:22; se också 3 Nephi 11:13–15.)
3 De tre medlemmarna i gudomen är fullkomligt eniga i syfte.	"Helige Fader, bevara i ditt namn dem som du har gett mig, för att de skall vara ett, liksom vi är ett." (Joh 17:11)	"De är åtskilda personer, men de är ett i syfte och strävan. De är förenade till ett i genomförandet av den storslagna, gudomliga planen för Guds barns frälsning och upphöjelse." (Gordon B Hinckley, "På dessa tre tror jag", <i>Liabona</i> , jul 2006, s 8; se också 3 Nephi 11:27.)
4 Guds verk och härlighet är att åvägbringa odödlighet och evigt liv för människan.	"... och som nu har blivit uppenbarad, när vår Frälsare Kristus Jesus trädde fram. Han har gjort slut på döden och fört liv och odödlighet fram i ljuset genom evangelium." (2 Tim 1:10; se också Joh 3:16–17; 1 Kor 15:22; Hebr 9:11–12, 28.)	"Ty se, mitt verk och min härlighet är att åvägbringa odödlighet och evigt liv för människan." (Moses 1:39; se också L&F 29:43.)

Lära	Från Bibeln	Från nutida skrifter och profeter
5 Jesus Kristus var i begynnelsen hos Fadern och är den Förstfödde.	"I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud." (Joh 1:1–2; se också Rom 8:29; Hebr 1:5–6.)	"Jag var i begynnelsen hos Fadern och är den Förstfödde." (L&F 93:21; se också 3 Nephi 9:15; Moses 2:26.)
6 I föruttillvaron utvalde vår himmelske Fader Jesus Kristus till att vara Frälsaren.	"[Kristus] var utsedd redan före världens skapelse men har i dessa sista tider uppenbarats för er skull." (1 Petr 1:20; se också Upp 13:8.)	"Min älskade Son, vilken var min älskade och utvalde från begynnelsen, sade till mig: Fader, ske din vilja, och äran vare din i all evighet." (Moses 4:2; se också Ether 3:14.)
7 Under ledning av sin Fader skapade Jesus jorden.	"Genom honom har allt blivit till, och utan honom har inget blivit till, som är till." (Joh 1:3 se också Jes 40:28; Kol 1:16.)	"Se, jag är Jesus Kristus, Guds Son. Jag skapade himlarna och jorden och allt vad i dem är." (3 Nephi 9:15; se också Mosiah 3:8; Moses 1:33.)
8 Jesus Kristus är Gamla testamentets Jehova.	"Jesus svarade: 'Amen, amen säger jag er: <i>Jag Är</i>, redan innan Abraham blev till.'" (Joh 8:58; se också 1 Mos 22:14; 1 Kor 10:1–4.)	"Vi har i våra hjärtan en fast och orubblig övertygelse om Herren Jesu Kristi gudomliga mission. Han var den store Jehova i Gamla testamentet, Skaparen som, under ledning av sin Fader, gjorde att allt blev till." (Gordon B Hinckley, "En tid för tacksamhet", <i>Nordstjärnan</i>, dec 1997, s 4; se också Abraham 2:8.)

Lära	Från Bibeln	Från nutida skrifter och profeter
9 Jesus är Faderns enfödde i köttet. 10 Jesus är det fullkomliga exemplet för människorna. 11 När Herren påbörjade sin jordiska verksamhet grundade han sin kyrka. 12 Frälsaren gav sitt liv för att sona alla människors synder.	"Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning." (Joh 1:14; se också Joh 3:16) "Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er." (Joh 13:15; se också 1 Petr 2:21.) "Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare. De skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp." (Ef 4:11–12; se också Matt 16:18; Luk 6:13.) "Detta är mitt blod, förbundsblodet, som är utgjutet för många till syndernas förlåtelse." (Matt 26:28; se också Jes 53:5–6; 1 Joh 2:1–2.)	"Jag vet, att Jesus Kristus skall komma, han, som är Sonen, den av Fadern Enfödde, full av nåd, barmhärtighet och sanning. Se, det är han, som kommer för att borttaga världens synder, ja, varje människas, vilken tror orubbligt på hans namn." (Alma 5:48; se också Alma 9:26; L&F 93:11.) "Ett av huvudsyftena med vår tillvaro är att vi skall bli formade till hans likhet och avbild som levde i köttet utan brist – felfri, ren och fläckfri! Kristus kom inte endast för att sona världens synder, utan också för att vara ett exempel för alla människor och fastställa normen för Guds fullkomlighet, för Guds lag och för lydnad mot Fadern." (Se Joseph F Smith, <i>Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith</i> [1999], s 151; se också 2 Nephi 31:16; 3 Nephi 18:16.) "Vi tror på samma organisation som i den ursprungliga kyrkan, nämligen apostlar, profeter, herdar, lärare, evangelister och så vidare." (Trosart 6; se också 3 Nephi 12:1.) "Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, på det att de som omvända sig icke måtte lida ... Detta lidande gjorde, att jag, Gud, den störste av alla, skalv av smärta och blödde ur varje por samt led till både kropp och själ och önskade, att jag icke skulle få tömma den bittra kalken och rygga. Dock, ära vare Fadern! Jag tömde den och fullbordade mina förberedelser för människornas barn." (L&F 19:16, 18–19; se också 1 Nephi 11:32–33.)

Lära	Från Bibeln	Från nutida skrifter och profeter
13 Det var bara Jesus som kunde betala priset för våra synder.	”Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta.” (Apg 4:12)	”Han <i>kunde</i> fullborda sin mission därför att han var Guds Son och därför att han hade Guds makt ... Ingen dödlig varelse hade makten eller förmågan att återlösa andra dödliga varelser från deras fallna tillstånd, inte heller kunde någon frivilligt ge sitt liv och därigenom åstadkomma en universell uppståndelse för andra dödliga. Endast Jesus Kristus hade förmågan och viljan att utföra en sådan återlösande kärleksgärning.” (Ezra Taft Benson, ”Jesus Kristus: Vår Frälsare och Återlösare”, <i>Nordstjärnan</i>, dec 1990, s 4; se också Alma 34:8–10.)
14 Jesus har krossat dödens bojor.	”Men nu har Kristus uppstått från de döda som förstlingen av de insomnade.” (1 Kor 15:20; se också Joh 14:19; 1 Kor 15:54.)	”Det finnes en död, som kallas timlig död, och Kristi död upplöser denna timliga döds bojor, så att alla skola bli uppväckta ur denna timliga död.” (Alma 11:42; se också Mosiah 16:7–8; Alma 22:14.)
15 Jesus är världens Frälsare och Återlösare.	”Vi har sett och vittnar om att Fadern har sänt sin Son som världens Frälsare.” (1 Joh 4:14; se också Luk 2:11.)	”Han kommer in i världen på det han må frälsa alla människor, om de vilja hörsamma hans röst, ty se, han lider alla människors smärtor, ja, varje levande skapelses smärtor, både män, kvinnor och barn.” (2 Nephi 9:21; se också L&F 66:1; Moses 1:6.)
16 Jesus är Nya testamentets Messias.	”Kvinnan sade till honom: ’Jag vet att Messias skall komma, han som kallas Kristus. När han kommer, skall han förkunna allt för oss.’ Jesus sade till henne: ’Det <i>Är Jag</i>, den som talar med dig.’” (Joh 4:25–26; se också Luk 4:16–21.)	”Ja, sex hundra år från den tiden, då min fader lämnade Jerusalem, skulle Herren Gud uppväcka en profet ibland judarna, ja, en Messias eller med andra ord en världens Frälsare.” (1 Nephi 10:4; se också 2 Nephi 2:26; Moses 7:53.)
17 Herren verkade bland sina ”andra får” i det forntida Amerika.	”Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Dem måste jag också leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så skall det bli en hjord och en herde.” (Joh 10:16)	”Sannerligen säger jag eder, att I ären de, om vilka jag sade: Jag har ock andra får, som icke höra till detta fårahus; också dem måste jag draga till mig, och de skola lyssna till min röst. Så skall det bli en hjord och en herde.” (3 Nephi 15:21; se också 3 Nephi 19:2–3; 26:13, 15.)

Lära	Från Bibeln	Från nutida skrifter och profeter
18 Jesus är vår medlare och förespråkare hos Fadern.	”Ty Gud är en, och en är medlare mellan Gud och människor, en människa, Kristus Jesus.” (1 Tim 2:5; se också 1 Joh 2:1.)	”Upplyft edra hjärtan och fröjden eder, ty jag är i eder mitt, och jag är eder förespråkare hos Fadern.” (L&F 29:5; se också 2 Nephi 2:27–28; L&F 45:3–5.)
19 Herren är världens ljus och liv.	”Jesus talade åter till dem och sade: 'Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.' (Joh 8:12; se också Ps 27:1; Joh 1:9.)	”Ty sannerligen säger jag eder: Jag är A och O, begynnelsen och änden, världens ljus och liv – ett ljus, som lyser i mörkret, och mörkret förstår det icke.” (L&F 45:7; se också Mosiah 16:9; L&F 12:9.)
20 Jesus kan bistå sitt folk i deras skröpligheter.	”Eftersom han själv har lidit och blivit frestad, kan han hjälpa dem som frestas.” (Hebr 2:18; se också Jes 53:5.)	”Han skall påtaga sig döden, på det han må lossa dödens bojor, vilka fjättra hans folk. Han skall påtaga sig deras skröpligheter, på det hans inre må bli fyllt med barmhärtighet enligt köttet, så att han enligt köttet må kunna bistå sitt folk i deras skröpligheter.” (Alma 7:12; se också L&F 62:1.)
21 Frälsaren kan förändra den mänskliga naturen.	”Alltså, om någon är i Kristus är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit.” (2 Kor 5:17; se också 1 Joh 5:4.)	”Förundra dig icke över att hela människosläktet, ja, män och kvinnor, alla nationer, slakten, tungomål och folk måste födas på nytt, ja, måste födas av Gud, förvandlas från sitt köttsliga och fallna tillstånd till ett rättfärdigt tillstånd, ja, måste återlösas av Gud och bli hans söner och döttrar. Sålunda bli de nya skapelser, och om icke detta sker, kunna de på intet sätt ärva Guds rike.” (Mosiah 27:25–26; se också Mosiah 5:2, 7; Alma 5:14.)
22 Herren har återställt sin ursprungliga kyrka i de sista dagarna.	”... och tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte och han sänder Messias som är bestämd för er, nämligen Jesus. Honom måste himlen ta emot tills de tider kommer då allt det blir återupprättat, som Gud har förkunnat genom sina heliga profeters mun från urminnes tid.” (Apg 3:20–21; se också Matt 17:11.)	”... och också att de till vilka dessa befallningar gåvos skulle hava makt att lägga denna kyrkas grundval och att föra den ut ur dunklet och mörkret, ja, den enda sanna och levande kyrka på hela jordens yta, i vilken jag, Herren, har välbehag”. (L&F 1:30; se också L&F 20.)

Lära	Från Bibeln	Från nutida skrifter och profeter
23 Jesus leder sin kyrka genom sina utvalda profeter.	"Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv." (Ef 2:20)	"Kyrkans överhuvud är Herren Jesus Kristus. Den är hans kyrka. Men det jordiska överhuvudet är vår profet." (Gordon B Hinckley, "Kyrkan håller kursen", <i>Nordstjärnan</i>, jan 1993, s 55; se också L&F 21:1–5.)
24 Jesus kommer en dag att återvända till jorden.	"Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma igen på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen." (Apg 1:11; se också 1 Tess 4:16; Upp 1:7.)	"Ty jag skall uppenbara mig med makt och stor härlighet från himmelen med alla dess härskaror och bo i rättfärdighet bland människorna på jorden ett tusen år, men de ogudaktiga skola ej bestå." (L&F 29:11; se också L&F 34:6; Moses 7:62–64.)
25 Herren kommer att döma världen med rättfärdighet.	"Han har fastställt en dag då han skall döma världen med rättfärdighet." (Apg 17:31; se också Ps 9:8; Jes 11:3–4.)	"Den som omvänder sig och bliver döpt i mitt namn skall bliva mättad, och om han är ståndaktig intill änden, skall jag hålla honom skuldfri inför min Fader den dag jag skall stå för att döma världen." (3 Nephi 27:16; se också L&F 19:1–3.)

Jesus älskar mig

"Den som ödmjukar sig som detta barn, han är den störste
i himmelriket." (Matt 18:4; se vers 1–5.)

Omsluten av hans kärleks armar

Lorna Lee R Anderson

När vår son Nolan bara var ett år gammal fick han ett slag-anfall som var relaterat till komplikationer efter en hjärnhinne-inflammation. Nu som 14-åring har han en shunt för lågt tryck, inlärningssvårigheter, och ena sidan av kroppen är förlamad.

Trots dessa svårigheter har Nolan överträffat våra förväntningar. Varje milstolpe han passerar ger oss stor glädje. Han har utvecklat ett tålamod och en beslutsamhet som är värd att ta efter.

Min make Ryan och jag har tillsammans med våra andra fem söner vuxit andligen tack vare våra upplevelser med Nolan. Ibland blir vi missmodiga

och oroar oss för hans framtid, men när vi räknar våra välsignelser inser vi vilken stor kärlek och omsorg vår Fader i himlen och hans Son har för var och en av oss och minns en bön som besvarades när Nolan var sex år.

En kväll när min make och jag inte visste hur vi skulle hantera Nolans problem knäböjde vi och bad om hans välfärd. Medan vi vädjade till Herren uttryckte vi särskilt vår oro för Nolans beteende som hade att göra med hans uppfattning om sitt egenvärde. Vi bad uppriktigt om att Nolan skulle få känna vår Frälsares kärlek och veta vilket stort värde han har som ett Guds barn.

Följande morgon kom Nolan direkt in i köket där jag höll på att laga frukost. Före frukosten brukade han ofta leka med sina bröder eller lägga sig i soffan. Men han verkade ivrig när han klättrade upp på en pall vid

frukostbaren och tittade upp på mig och sade: "Jag hade en dröm i natt."

Jag förstod att han var allvarlig och blev genast intresserad.

"Hade du?", sade jag. "Vad hände i drömmen?"

"Jesus var där", svarade Nolan enkelt, "och han höll om mig."

Jag har ett vittnesbörd om att vår kärleksfulle Fader i himlen hör och besvarar våra böner och att vår Frälsare är vår förespråkare hos Fadern. De känner oss var och en personligen. De känner till våra behov och förmågor. De vet hur de ska hjälpa oss.

Moroni skriver att "om I frågen med ett uppriktigt hjärta och ett verkligt uppsåt samt med tro på Kristus, skall han uppenbara sanningen för eder ... Och genom den Helige Andens kraft kunnen I lära känna all sanning." (Moroni 10:4-5) Jag har lärt mig att det här skriftstället inte bara kan tillämpas när man ska få ett vittnesbörd om Mormons bok utan också på alla frågor som vi uppriktigt söker ett svar på. När vi ställs inför utmaningar, hjärtesorger och svårigheter är vårt hjärta helt uppriktigt och vårt uppsåt fullkomligt äkta.

Vad tacksam jag är över att vara medlem i Frälsarens kyrka där jag har lärt mig mycket om hans evangelium genom studier, tjänande och den Helige Anden. Vad tacksam jag är över att veta att vår Frälsare hjälper, tröstar och vägleder var och en av oss. Jag vet att vi alla kan omslutas "i [hans] kärleks armar" (L&F 6:20) när vi kommer till honom. ■

Jag vet att min Aterlösare lever

Christy Rusch Banz
Kyrkans tidningar

Som förstaårselev vid Brigham Young-universitetet – Idaho (då Ricks College), saknade jag min familj. Men efter några månader hade jag vant mig vid college-livet och hade roligt. När telefonsamtalet kom var jag i min lägenhet och studerade.

”Christy, jag har dåliga nyheter”, sade mamma med skälvande röst. ”Din pappa avled i natt av en allvarlig hjärtattack.”

Känslorna stred inom mig medan jag försökte förstå vad jag just hade fått höra. Jag hade sett pappa för bara några dagar sedan men inte haft en aning om att det var sista gången. Pappas död var en chock för hela familjen, och även för min hemmaförsamling. Pappa var bara 53 år och verkade som vår biskop.

Dagarna som följde var fyllda av besök och telefonsamtal från släkt, vänner, församlingsmedlemmar och grannar. Vi kände en enorm ström av kärlek komma från alla omkring oss. Under pappas begravning berättade flera familjemedlemmar om minnen från vårt liv med honom, och vi vittnade om frälsningsplanen och om livet efter döden.

Pappa hade varit en trofast make, en hängiven sista dagars helig, en

entusiastisk scoutledare och en underbar far. Många människor hade välsignats av det liv han hade levt. Efter begravningen invigde min äldsta bror graven och som familj grät vi oss igenom ”Jag är Guds lilla barn”. (Psalmer, nr 194)

Dagen efter begravningen återvände jag till skolan. Jag var inte överförtjust över att vara tillbaka men jag visste att jag var tvungen att gå vidare med livet och uppfylla mina ansvarsuppgifter. Vissa dagar gick det bättre än andra. Jag tillbringade mycket tid med att tänka på pappa och litade till min kunskap om frälsningsplanen och min tro på Jesus Kristus för att kunna klara av mina svårigheter och frågor.

Omkring två veckor efter det att pappa hade dött tog jag med mig min

Medan jag skrev kände jag Anden så starkt att jag fick en överväldigande försäkran om att min himmelske Fader älskar mig.

dagbok till ett kapell på skolområdet för att skriva ner mina känslor och händelserna kring pappas död. Medan jag skrev kände jag Anden så starkt att jag fick en överväldigande försäkran om att min himmelske Fader älskade mig, att han hade en särskild plan för mig och att jag aldrig skulle lämnas ensam. När jag hade skrivit klart hörde jag klockorna från elevcentret i närheten spela psalmen "Han lever, min Förlossare". (Psalmer, nr 83) Jag kom genast att tänka på orden i psalmen:

*Han lever, min Förlossare.
Vad glädje för mig syndare!
Han lever som en gång var död,
han lever och mig leva bjöd ...
Han lever, tröstar när jag räds,
han lever, torkar tåren städs.
Han lever, lugnar hjärtats slag,
han lever, hjälper varje dag.*

Jag vet verkligen att min Återlösare lever och jag vet att han älskar mig. Eftersom han uppstod från döden vet jag att pappa och alla våra nära och

kära som har gått före oss också kommer att leva igen. Vilken tröst det är att vara övertygad om dessa sanningar. ■

En oväntad påskfest

Marianne Monson

Påskan var alltid en speciell högtid när jag växte upp. Efter kyrkan brukade mina föräldrar hålla en lektion om försoningen och uppståndelsen och på kvällen hade vi en riktig festmåltid. Vi hade ofta vänner där på middagen som var både glad och delikat. Tack vare denna tradition blev påskan min favorithögtid – en helig familjhögtid då vi firade Frälsarens uppståndelse.

Ett år när jag studerade i London var jag ensam på påskan. Församlingen hade sina möten först på eftermiddagen och förmiddagen sniglade sig fram. Jag tänkte på min familj många mil bort som firade dagen utan mig och jag kände mig tom och ledsen.

Först ville jag bara tycka synd om mig själv men sedan började jag fundera på vad jag kunde göra för att

dagen skulle bli meningsfull. Jag tänkte på människorna jag dagligen gick förbi i trängseln i tunnelbanan. Som i många stora städer gav tunnelbanan ofta tak över huvudet åt hemlösa män och kvinnor som var i behov av pengar. Jag hade ofta känt mig berörd av deras

Den nedstämda mannen tog ivrigt emot paketet och höll fast det som om det var en dyrbar skatt.

behov och insåg att jag inte var den enda i London som tillbringade påsken ensam. Att hjälpa främlingar verkade plötsligt vara ett bra sätt att visa min tacksamhet för de underbara påskhelger jag hade haft som barn.

Jag gjorde i ordning flera lunchpaket med smörgåsar, frukt, kex och en dryck. Sedan gick jag till tunnelbanan och sökte upp personerna som jag ibland hade undvikit. De flesta var uppriktigt tacksamma för maten. Jag sade "Glad påsk!" till var och en.

När det bara var ett lunchpaket kvar såg jag en man som såg särskilt nere ut. Hans kläder var smutsiga, han hade ett härjat ansikte och mycket sorgsna ögon. När jag erbjöd honom lunchen tittade han överraskat upp på mig.

"Vad är det här?", frågade han.

"Det är din lunch", svarade jag.

"Tack, tack så väldigt mycket", sade han. Hans ansiktsuttryck förändrades och utstrålade glädje och tacksamhet. Han tog ivrigt emot paketet och höll fast det som om det var en dyrbar skatt.

"Var så god", sade jag, rörd av hans ansiktsuttryck. "Glad påsk."

"Glad påsk!" svarade han.

När jag promenerade hem kom jag att tänka på kung Benjamins ord: "Ty se, äro vi icke alla tiggare?" (Mosiah 4:19) Jag insåg att utan Frälsaren skulle vi alla vara utestängda, nedtryckta och ensamma. Men Frälsaren sträcker sig ut mot oss och erbjuder något som vi desperat vill ha: Hoppet att vi kan bli rena, att vi får leva igen

och att vi får återvända till honom en dag.

Konfronterad med synd och död står jag också inför Frälsaren som en tiggare. Han sträcker sig ut mot mig och erbjuder nåd. En dag när jag står inför honom kommer mitt ansikte att utstråla en djup tacksamhet, sådan som jag fått en liten glimt av hos den ödmjuka mannen.

Jag började gråta medan jag gick hemåt. Ensamheten var borta och hade ersatts av glädje och en djupare förståelse av kung Benjamins ord och Frälsarens nåd. Tyst tackade jag Herren för denne mans oväntade gåva till mig. Jag hade erbjudit honom en enkel lunch. Han hade i gengäld gett mig en sann påskfest. ■

Frälsarens räddande hand

Scott McCoy

En sommar i Arkansas under min uppväxt bjöd grannarna med mig för att campa, fiska och bada i en stor damm nära Sardis i Mississippi i några dagar. I flera dagar hade vi roligt med alla möjliga utomhusaktiviteter.

Sista dagen tog vi ett sista dopp innan vi skulle åka hemåt. Mina vänner och jag kastade en badboll fram och tillbaka och bollen flög över mitt huvud och landade några meter bakom mig. Vinden blåste omedelbart iväg bollen längs vattenytan. Jag satte

efter bollen men vinden blåste iväg den så att den precis var utom räckhåll. På kort tid nådde jag markeringarna som visade gränsen för det grunda badområdet. Bollen hade blåst iväg bortom markeringarna mot den andra delen av dammen.

När jag närmade mig markeringarna oroade jag mig inte så mycket för att simma bortom dem. Bollen var inte så långt framför mig och jag var säker på att jag kunde fånga den. Jag hade ju trots allt genomgått en livräddningskurs och bar stolt kursmärket på mina badbyxor. Jag kände mig väl till mods i vattnet och säker på att jag var tillräckligt stark för att hämta bollen.

Men vinden fortsatte att föra bollen precis utom räckhåll för mig. Ibland kom jag så nära att jag kunde nudda vid den med fingertopparna,

Liksom
mannen i
båten kom
Frälsaren till min
räddning när jag
behövde honom
som mest.

och så seglade den iväg. Slutligen kom en vindil som tog den en bra bit bort.

Jag var inte medveten om hur långt jag hade simmat förrän jag stannade upp för att vila. Vattnet var mycket mörkare och kallare än i det grunda badområdet. När jag såg tillbaka mot stranden insåg jag att jag befann mig nära mitten av reservoaren. Jag bestämde mig för att överge badbollen och simma tillbaka till stranden. Jag var trött och medtagen men inte orolig. Jag var ung och kände att det skulle ordna sig.

Men medan jag försökte simma mot stranden arbetade vinden som hade hjälpt badbollen emot mig. Det kändes som om hur fort jag än försökte simma så kom jag knappast

någon vart. Mina armar och ben började värka. Jag stannade till och trampade fötter för att hämta lite styrka.

Sedan hörde jag ett välbekant ljud – ljudet av en motorbåt. Jag var glad och lättad när en man i en liten båt stannade till bredvid mig och erbjöd mig skjuts till stranden. Armarna och benen kändes spända. Jag kunde inte ens ta mig upp i båten av egen kraft så jag lade ena armen över kanten på båten medan främlingen sakta drog mig tillbaka till badområdet. Jag tog tag i en av markeringarna, släppte taget om båten, vinkade ett tack och simmade till stranden.

Femton år senare råkade jag återigen ut för problem. Jag hade simmat runt i syndens damm en lång

tid. Jag hade följt en världslig kurs och sökt efter sådant som hade lite eller inget värde – jag befann mig på djupt vatten. Min styrka hade sinat och hoppet höll på att försvagas. Det som jag hade jagat höll sig precis bortom räckhåll och det kändes som om jag höll på att uppslukas av mörker.

I ren desperation ropade jag till min himmelske Fader. Liksom mannen i båten kom Frälsaren till min räddning när jag behövde honom som mest. Genom en nutida Guds profet ledde han mig till Mormons bok. Han ledde mig längs omvändelsens stig och renade mig från mina synder i dopets vatten. Sedan satte han mig på en höjd där jag har försökt stanna kvar sedan dess. ■

JAG ÄR EN SISTA DAGARS HELIG

När vår son Nicolás var fem år gick han i en av de bästa skolorna i vår stad. Skolan drivs av en annan kyrka. Nicolás blev accepterad fastän han inte tillhörde den kyrkan.

En dag ledde en av skolans och kyrkans ledare ut Nicolás från kapellet och frågade varför han inte deltog i skolans religion.

Nicolás sade: "Jag är en sista dagars helig."

Mannen försökte övertala Nicolás att ändra sig genom att säga att alla kyrkor har sanningen och tror på Jesus Kristus.

Nicolás svarade: "Mina föräldrar lär mig att respektera er kyrka, men jag tycker om att vara en sista dagars helig." Mannen accepterade svaret och besvärade honom inte mer.

Nicolás är ett gott exempel, också för sina föräldrar, på hur man följer Jesu Kristi exempel. ■

Luz Yesenia Moreno Rivera, Colombia

*"Den som följer mig skall
inte vandra i mörkret utan ha
livets ljus." (Joh 8:12)*

ETT LASS KÄRLEK

Efter en liten olycka har jag varit tvungen att använda käpp och jag går långsamt. Jag har svårt med trappor. I kyrkan var jag alltid rädd att jag skulle ramla nerför trappan – ända till söndagen då jag hörde en tyst röst och kände en liten hand i min: "Kom. Jag går med dig."

Jag tittade ner och såg nioårige Gabriels tillitsfulla leende.

"Bra!" sade jag. "Från och med nu är du min hjälpare. Nu går vi!"

Det var ingen som hade sänt Gabriel. Han såg bara en mor-mor som behövde hjälp och presenterade sig själv.

Numera går Gabriel och jag nerför trapporna utan rädsla.

Senare sade jag till Gabriels föräldrar: "Det är inte den fysiska styrkan som gör mig orädd. Det är det stora lasset kärlek han ger mig varje söndag. Gabriel är en jätte i fråga om vänlighet!" ■

Norma Ramos de Oliveira, Brasilien

Han ger mig frid

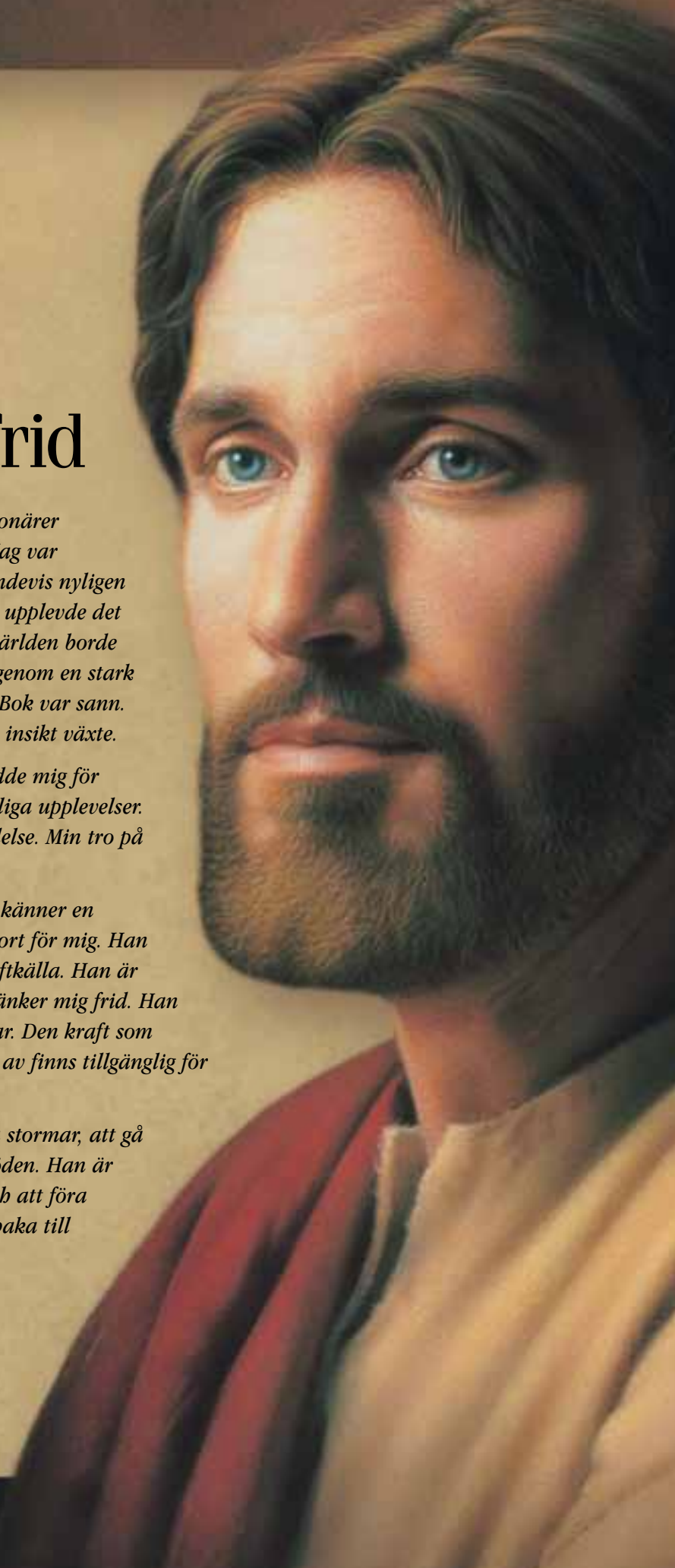
Som 17-åring fick jag undervisning av missionärer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag var överväldigad av tanken på att någon förbållandevis nyligen sett vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Jag upplevde det som en sensationell nyhet och tyckte att hela världen borde höra om Josepht Smiths syn. Jag bad och fick, genom en stark andlig upplevelse, bekräftelse på att Mormons Bok var sann. Jag döptes och konfirmerades och min andliga insikt växte.

Medan jag studerade skrifterna och förberedde mig för och höll tal och lektioner hade jag många andliga upplevelser. Frälsarens ord fick en djup och personlig betydelse. Min tro på honom växte.

Nu byser jag en stark kärlek till honom. Jag känner en innerlig tacksambet mot honom för allt han gjort för mig. Han är min vän. Han är min tröst. Han är min kraftkälla. Han är min Frälsare. Han lättar mina bördor. Han skänker mig frid. Han visar mig vägen. Han skänker en frid som varar. Den kraft som kvinnan som rörde vid Jesu mantel blev hjälpt av finns tillgänglig för oss också, om vi blott söker den.

Han har kraften att skapa världar, att stilla stormar, att gå på vatten, att bota sjuka, och att övervinna döden. Han är Guds Son och har kraften att förlåta synder och att föra den som omvänder sig och tror på Honom tillbaka till vår Fader i himlen. Om detta vittnar jag.

Sonja Malm, Sverige

”N*u, efter de många vittnesbörd,
som äro avgivna om honom,
är detta det sista vittnesbördet,
vilket vi giva om honom: Han lever.”
(1&F 76:22)*